

ตามฉบับ... ตีพิมพ์

ตีพิมพ์แห่งความรื้อร้าวด้วยภาณิชากรค่อนผ่น
คตาสง เมื่อรัฐบาลภายใต้การนำของ พล.อ. ถนอม กิต
ติขจร ขอมปรับปรุงพระราชกำหนดพิทักษ์รักษาภาณิชากรใหม่
ตามคำเรียกร้องของผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายค้าน และฝ่ายสนับสนุน
รัฐบาลเอง เราเห็นว่าการยอมรับฟังข้อคิดเห็นของ

ส่วนรวมที่มีผลต่อเนื่องมาถึงประชาชน ในครั้งนี้ของ
รัฐบาล หมายถึงนิมิตติของระบอบประชาธิปไตย
ที่รัฐบาลพึงเชิดชูใช้ ในการบริหารแผ่นดินปัจจุบัน
อยู่ แม้ว่า การประพฤติปฏิบัติตามคำ เรียกร้องทั้ง
มวลนั้น จะเป็นผลกระทบกระเทือนให้ รายได้ของรัฐ
บาลหดงว้าง เพื่อช่วยแก้ไขสภาพทางการคลังและ
เศรษฐกิจ ลดจำนวนลงมากมาย จนต้องหาวิธีอื่นอัน
เหมาะสมมาแก้ไขต่อไปก็ตาม เราก็แน่ใจว่า ยังมี
ทางออกด้วยเหตุผลที่น่านับฟังของรัฐบาล รออยู่ข้าง
หน้าอีก ซึ่งถึงหากจะไม่แยกคางนก ก็คงคิดหาวิธีการ
ที่มีประสิทธิภาพไปแล้วในเรื่องภาณิชากร ที่เป็นเหตุให้ประ
ชาชนส่วนใหญ่ทั่วประเทศ ต้องเก็บแค้นต่อสถานการณ์อันรอบบึงขึ้น.

ชาวที่ขี้ความสนใจแก่ประชาชนในขณะนั้นคือ ชาวอาร
กติกสันใจของรัฐบาลที่จะพึงเงินจำนวนหนึ่งจากสหรัฐอเมริกา เพื่อนำมาใช้
พัฒนาเศรษฐกิจของภาคอีสาน ตามโครงการที่รัฐบาลได้เตรียมไว้แล้ว
ขณะนั้นชาวอารกติกสันใจของนายอ.วิบูลย์ พล.อ. ถนอม อธิการ
เองยังได้ยกหน้าออกไปถึงขั้นว่า รอมพลดุษณี ขนระวีชัย ซึ่งยังพอที่พออยู่
ภูมิภาคส่วนหนึ่งของสหรัฐ ให้โทรเลขมาถึงนายอ.วิบูลย์ว่าให้ส่งโครง
ร่างฟื้นฟูอีสานไปให้โดยเร็ววัน เพื่อนำเข้าทำรื้อร้าวประธาณิชากรของสหรัฐ
อเมริกาต่อไป ก่อนที่วันที่ ๑๐ พฤษภาคม จะเวียนมา อันหมายถึงการหยุด
พักฤดูร้อนของประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์จะเริ่มต้น.

ก่อนที่ทุกอย่างของชาวน้ำจืดคตาสงไปอยู่ ความจริงซัดคั่นนั้นจนและโค
ดกว่า เรา 'ไท-สปปาคา' จะยังไม่ขอออกความเห็นประการใด แต่จะให้ข้อ
คิดไว้เพียงว่า วิธีการใดก็ตามหาประโยชน์ส่วนใหญ่มองเห็นชอบรัฐบาลค
งจะกระทำโดยเร็ว แล้ววิธีการใดที่ประชาชนส่วนรวมไม่เจ็บปวดด้วยแล้ว รัฐ

ขาดความระมัดระวังไปเสียให้พจนานุกรมไบบอร์เช่นกัน ดังเรื่องพระราชกำหนดพิทักษ์
รักษาภาณิชากรเป็นต้น.

ในหน้าของ 'ไท-สปปาคา' ฉบับที่แล้ว ได้เกริ่นไว้ว่า
เราจะนำนวนิยายชีวิต และการต่อสู้ อันยิ่งใหญ่ของผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่ง
ฝ่าความดริ้งใจแก่ผู้อ่าน 'ไท-สปปาคา' มาแล้วกว่าสิบปี มาลงตีพิมพ์
ใน 'ไท-สปปาคา' อีกครั้งหนึ่งในตอนใหม่ที่มีชื่อว่า 'เลือดสีแดง' ชาย
ชาติผู้หนึ่งก็คือ เปรม บัณทอง ผู้ซึ่งเคยหนีมือกฎหมาย และอ้อม
กอดของความรักเข้าสู่พวงไพร ที่ชีวิตผ่านมาของเขา ไม่เคยรู้จักและ
สัมผัสกับกลิ่นไอของมณีนาก่อน.

จากอารมณ์อันประพันธ์ใหญ่-สกล ภูมระโรติก-ผู้วาทะชีวิตของ
ตัวละครทุกตัวในเรื่อง 'เลือดสีแดง' ไว้อย่างเข้มข้นดริ้งใจ ให้เฝ้ามองว่า
เปรม บัณทอง เกิดที่หมู่บ้านเล็กๆ ในเขตทุ่งนาของพ่อค้า และถา
ลงเข้าสู่พิภพของ 'เงินตรา' ก็ ระเบิดฉากชีวิตของเขาไปไม่ทางสาย

นักสู้อันธรรมชาติ และผืนแผ่นดินอันกว้างไกลอย่างแท้จริง
ซึ่งแต่ละ, บทบาทของคนที่มิใช่ตัวกฎหมาย ถ้าได้ดังอยู่
ย่อมจะพลิกทศความที่เคียด-ก่อสู่ผู้เกิดโดยไม่พ้น เราไม่
อยากอุปมาว่า พันดอพื้น ดาตอตา แต่เราจะอุปมาเพียง
ว่า เลือดที่ถูกหยดทุกหยดอยู่ในหัวใจของคนผู้มีความอดทน
ต่อผู้ยังเกิดเกล้าเข็มขันฉฝโค เลือดที่ถูกหยดที่เขาคอง
พลีไปเพื่ออารกติกสันใจ จนหมายถึงการดำรงชีวิตอยู่ก็จะคง
ฉฝและร้อนเร่าฉฝนั้น...

'เลือดสีแดง' ที่เปรม บัณทองและเรขิติมเป็น
ตัวโรงโรงเรณนำลงตีพิมพ์ใน 'สปปไท-คาคา' ในอนาคตอัน
ใกล้ทันที เมื่อเรณแน่ใจว่าตีพิมพ์ที่เราได้รับชำระของพอเพียง

แก่การนำลงแพร่พิพม์ ผู้อ่านใครไม่ขาดระยะให้ระตือระตือใจลง.

อีกรสหนึ่งทีเปลี่ยนแปลงของ 'ไท-สปปาคา' ที่พร้อมมาราค์เคียงกับ
'เลือดสีแดง' ก็คือ สารนิยายจากชีวิตกลายเป็นเรื่อง 'ปล้นปลู่วิดี' โดย
ฝีมือการเรียบเรียงของนักเขียนเก่ามาใหม่ ซึ่งมีความจำเป็นของต่อวงการเมือง
และหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะวิถีชีวิตของบุคคลสำคัญแห่งชาติมาพอควร จะ
ได้เริ่มประเิมขมบทแรกเหมือนเฝ้ามองเหล่าองค์กว่าคตวรรษในไฟที่ขมขมอาศ
แจ่มใสที่สุดของชีวิตรวดฉฝ.

'ปล้นปลู่วิดี' ที่ตัวละครทุกตัวมีบทบาทสลับมามาจากชีวิตกลายเป็น
แอนเกียนแท้ของนักการเมืองอ้อม เรื่องรอง อ้อมหนึ่ง จะ เป็นสารนิยายที่เรา
ฉฝารับรองว่า พลิกจากจะมีรสชาดเปรี้ยวหวานมีเค็ม มีอรรถาณนเรื่อง
อย่างรวกเร็วกระซิบความรู้สึกแล้ว ยังจะเป็นเรื่องที่ท้าวผู้ว่าระไควารณณ
อย่างฉฝางขวางที่สกลอิดคัย ที่ในการทลายตัวละครกว่าจะเป็นคนนั้นคนนั้นในชี
วิตจริง และที่ ในการคาคกระเทการณที่ระเิดฉฝเป็นฉฝออกไปโดยอิดคัย
แต่อย่างไร,เราอับรับรองไว้ว่า 'ปล้นปลู่วิดี' แม้จะฉฝมา (อ่านต่อหน้า ๔๕)

มีเสียงร้องไห้ดังมาจากชายที่มีคนเล่าเนื้อสารคดีการเมืองเรื่องอินโดจีน...
การเมืองของบรรพบุรุษที่อดีตเชลย
ของตาแสง เขวียนมาแบบวิเศษ

▲ แรมแมนซ์ 'คาราเอะ' แห่งเวนิส ที่เด็กเด็กชื่นชม
 รวมใจในละครของเขานักหนา ถูกจับให้ส่ง
 ทรานส์วันที ๑๑ เมษายน ตัวละครแห่งความเคลื่อนไหว

โลก สัพยอก

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๙๒
 จันทร์ที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๐๐

หน้า	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
๖	สรุปและวิจารณ์	โดย คนจ้าวร่วม "ตะวันทองแดง"
๘	บทวิจารณ์การเมือง	โดย "ส. สาทิส"
๑๐	ยาเหลวของตาแสง	โดย พรหม นารถสุภา
๑๒	ชีวิตจากอังกฤษ	โดย นภาพร
๑๔	พระยาอุทธร	โดย เต๋อตัน ศกโสภณ
๑๖	เรื่องสั้น—สั้น	โดย ลาหอง
๑๗	ในสนาม	โดย นายเจนิ
๒๑	กระโกร	โดย ทศ ราชโคโธ
๒๓	อักษรเสรี	โดย ปิ่นแก้ว, ถวัลย์ มงคลรัตน์
๒๕	จากโทรทัศน์	โดย คามพ์ พันธ์ศรี
๒๗	สังคมการเมือง	โดย ศ.ส.ว.
๒๙	ภาพล้อการเมืองและสังคม	โดย บันทึบ, ทอด, ธรรมรัตน์

ผู้อ่านวิจารณ์

รักษาระดับไว้หน่อย.

ท่านบรรณาธิการที่นับถือ

ทั้งแก่ท่าน "ศรภักย์" อ่าละเวกการเขียนจาก โท-สัพยอก เพื่อมา
 แก่ท่านด้วยลงอย่างกระทัดรัด ผมเองยังทึ่งอยู่ว่า ถ้าท่านหายแล้วคงจะมา
 เขียนต่อไปอีก ครั้นแล้วเมื่อได้ทราบ "คำอธิบายของท่าน" แล้ว ผมเองรู้สึก
 เสียใจเหลือเกิน เพราะ โท-สัพยอก ซึ่งผมเป็นสมาชิกมาตั้งแต่สมัยผม
 ต้องเข้าศึกษา ๕ ของท่านอ่านเป็นอันจบสิ้น รู้สึกว่าท่านได้ให้ความรู้ทั้งภายใน
 และภายนอกที่ลึกซึ้ง ทั้งการวิจารณ์ของท่านที่ไม่อาศัยอารมณ์เป็นทั้งนี้ แต่
 อาศัยเหตุผลและความเป็นจริงเป็นรากฐาน จึงทำให้ โท-สัพยอก เป็นที่นิยม
 แพร่หลายในหมู่ประชาชน (คนอ่าน) ทั่วๆ ไป ะอย่างไรก็ตามถึงท่าน "ศร
 ภักย์" ท่านจะหายไปแล้ว ท่านก็ชื่อว่า ได้บำเพ็ญความดีไว้เป็นอนุสรณ์ให้
 อ่านทั่วไปซึ่งในผลงานของท่านโดยทั่วกัน ท่านหายไปทั้งๆ ที่เรา (คนอ่าน)
 คิดถึง ไม่เหมือน "นักกวนเมือง" บางคน พอหมดอำนาจราชวงส์ก็มีแต่
 แข่งขันหัดอาวุธโดยไม่ใคร่ปรารถนาให้เขาคิดมาคิดเลย.

ด้วยความหวังนี้ เพื่อให้ โท-สัพยอก ดำรงเป็นตัวแทนที่ซื่อสัตย์ของ
 ประชาชน จึงใคร่ขอรับทราบ บ.ก. กังท้อป็น.

๑. ใครก็ตามที่เข้ามาเขียนแทนท่าน "ศรภักย์" ขอให้คำนึงถึงประ
 ชาให้มาๆ อย่าทอดทิ้งทาส "อดิ" ซื่อซึ้งซื่อใจ.

๒. ท่าน บ.ก. อย่าได้เขียน "ชาติสังคม" พร้อมอับแสงความ
 เกลี้ยกลอง "ศักดิ์ศรี" ให้มาๆ เพราะสมาชิกพรรค "ชาติสังคม" บางคน
 ติเคยเป็นมึงกิดลามา และท่านก็เคยโหมกเคยมาแล้ว ถ้าเป็นเหล่านี้อีก
 ภาพคงเดิม แล้วท่านจะพูดว่า "ดี" อย่างนั้นอย่างนี้มันจะเฉยไปละมัง

๓. ท่านอย่าเอียงซ้ายให้มาๆ ประเคยจะเสียหลัก และถ้อย
 เอียงขวา ขอให้ถ้อยๆ ไว้ก็อวาระใดสมอัยคำว่า "ไท" มีละห้จะได้อ่าน
 เป็น "กาลี" ผลที่สุดจะได้อธิโลกาษ.

ผมขออภัยเพียงเท่านี้แหละ ทวงว่าคำขอรับของผมนกไม่ลงไปใน
 ในกระถาง (เพราะเคยขอมาแล้ว) ขอให้ท่าน บ.ก. และคณะจงประสพ
 ความสุข ความเจริญตลอดไปเทอญ

ขอแสดงความนับถือ.

ประจักษ์ (สุโขทัย)

๑๑ มี.ค. ๒๕๐๐

(อ่านต่อหน้า ๓๐)

สรุปแสงวิจารณ์

ในรอบสัปดาห์

ปากของเรา

ถึงเวลาที่เรapingตัวเองหรือยัง?

▼ วันหลังในการปรับปรุง พักคิดอีกครั้งใหม่ ซึ่งแม้รัฐบาลจะได้พิจารณาภาพบางประเภทที่เห็นว่าจำเป็นลงให้เทียบเท่ากันก่อน ที่จะประกาศใช้พระราชอำนาจ โดยเฉพาะน้ำมัน เบ็ดเตล็ดที่ก่อให้เกิดความเสียหายให้กับภาวะการดำเนินงานน้ำมันก็ยังไม่ แม้รัฐบาลจะต้องงัดปมพิเศษใหม่เพิ่มอีกหลายประการ ความเกียจคร้านของบรรดากรรมการ ข้าราชการให้ไปเดินน้ำมันในราคาถูก ซึ่งขงกลามิอูลฯ แล้วเพียงสิทธิ์ ๑.๕๓ บาท อันเป็นราคาที่ถูกลงว่า ปมของฝ่ายมากทั้งนี้เพราะว่า รัฐบาลไม่สามารถที่จะปล่อยให้ความเกียจคร้าน ในเรื่องราคาน้ำมันเป็นขีปนาวุธถึงความจำเป็นของภาวะการลดหย่อนโอกาสของพวกพ่อค้าหน้าเลื้อยได้ไม่ แต่แล้วเราผลของการช่วยเหลือของรัฐบาลก็ ธรรมดาแท้ก็ และบรรดาบรรดาโดยส่วนเป็นปริวารสาธารณะเอง ก็ก่อให้เกิดปัญหาที่ร้ายแรงกว่าบริษัทน้ำมันที่มั่งคั่ง ผลอันยิ่งใหญ่นั้นที่ กล่าวคือบริษัทน้ำมัน ๓ บริษัทในประเทศไทย อันมีบริษัทเชลล์, แอสทาร์คแวกคัมมอสย์ และกาลเทอซ ไม่ยอมยื่นซองประมูลราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนการซื้อเพลิงตามอำนาจเวลาเมื่อวัน ๑๖ เดือนกันยายนที่จะไม่ใช้เหตุผลอันชอบจากทางราชการ ให้จำหน่ายน้ำมันได้ และบรรดาบรรดาแท้ๆ ในราคาถูกกว่า ปมในท้องตลาดนั่นเอง แต่เรื่องนี้ใคร

จะเป็นผู้บอกความจริงว่า เขาต้องการที่จะมีรัฐบาลที่ช่วยเหลือเขาหรือไม่ หรือการกล่าวหาว่าเขาจะไม่ยื่นซองประมูลประกวดราคากัน ก็เพราะจะต้องรอผลของกฎหมายที่จะประกาศใช้ และกล่าวหาว่าราคาค่าใช้จ่าย ให้เปรียบเทียบกับก่อน ซึ่งยังไม่แน่ว่ามันใกล้เคียงกันเขาจึงยื่นซองประมูลมาไฟ.

เมื่อเป็นเช่นนี้ สัญญาที่เกิดขึ้นว่า เมื่อวัน ๓ มิถุนายนของปี ๒๕๒๓ มาแล้ว องค์การเชื้อเพลิงจะทำงานอะไร เพราะน้ำมันในสต็อก จะต้องลดน้อยลง และจะต้องเตรียมไว้ ให้เพียงพอที่จะใช้ในราชการโดยไม่ขาดแคลน แต่ปัญหาเรื่องนี้ก็ ได้หมดไปแล้ว เมื่อนายกรัฐมนตรี และเจ้ากรมพลังงาน ได้แถลงออกมาแล้วว่า เมื่อวัน ๓ มิถุนายนมานี้ให้ ถ้าเจ้าเขื่อนอยู่เอง รัฐบาลจะต้องคิดต่อขอซื้อจากประเทศอื่นต่อไป ที่เขาจะนำน้ำมันมาจำหน่ายให้แก่เราได้ ซึ่งอาจจะเกินกว่านั้น, ไซเวียทหรือได้หัวนักได้.

ความจริงกรณีเช่นนี้ ก็เคยเกิดขึ้นมาแล้วในประเทศไทยเมื่อเร็วๆ นี้ ขณะที่เกิดการชุมนุมในสุพรรณบุรีกันนั้น ทั้ง ๓ บริษัทก็ไม่ยอมขายน้ำมันให้แก่รัฐเหมือนกัน เพราะไม่แน่ว่าการรบนันจะยึดเมื่อเพียงใด และว่าถ้าเราจะไม่ยอมขายน้ำมันนั้นใครจะทำได้โดยสะดวกหรือไม่ ซึ่งถ้าเราไม่ยอมขายแล้วถ้าการรบนันยึดเมื่อ และการรบนันจะไม่ได้อะไร มันในสต็อกภายในก็หมดมันค่า และเขาจะเอ็งกัไร โดยอ้างว่ามันเกินกว่าด้วยเหตุนี้บริษัทเขาจึงควายให้แอลงค์ การเชื้อเพลิงโดยประวิงเวลาที่ที่ก่อนจนรัฐบาลต้องเจรจาซื้อจาก ญูนัม

มาได้ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เราควรจะคำนึงกันได้ด้วย แล้วถึงพฤติการณ์ต่างๆ ที่ได้เกิดขึ้นแล้วด้วยนั้นแหละ เชื้อเพลิง อันเป็นปัจจัยสำคัญของการขนส่ง และบริการสาธารณะ.

ถ้าเราจะไม่ยื่นราคาลง ไปถึงเหตุการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับน้ำมัน เราจะได้เห็นว่า เราได้ถูกข่มขู่ด้วยทุกวิถีทางตลอดมา จนกระทั่งเราต้องซื้อน้ำมันจากต่างประเทศอย่างมากมาย เราเพิ่งจะได้มีการแก้ไข สัญญาเมื่อเร็วๆ นี้ เพื่อให้เราได้มีทางเลือกโดยสะดวกขึ้นบ้าง มีระดับแล้ว เราจะต้องอยู่ในภาวะที่ข่มขู่ด้วยทุกวิถีทางอีกเป็นเวลาข้างหน้าเท่าใด อันนี้ไม่ได้ เพราะฝ่ายที่ได้เปรียบนั้นเขาจะไม่ยอมให้ความได้เปรียบของเขาเสียเปล่าๆ หมายความว่า เป็นโชคของประเทศ และประชาชนไทยอยู่เหมือนกัน ที่มีเหตุการณ์ออกกันให้สัญญาอันไม่เป็นธรรมนั้น ได้ถูกส่งกายพาเสียใหม่ ตามหลักการของความไม่ธรรม ซึ่งแต่ละ เมื่อวัน ๓ มิถุนายนทั้ง ๓ ยอมให้ทำสัญญาใหม่โดยมีการแก้ไขให้ เป็นธรรมกว่าฉบับที่ ๒ ฝ่ายแล้ว เราไม่ทำให้เขา ต้องเกิดความ ไม่พอใจ และความไม่พอใจนั้นเขาคงเก็บอกเอาไว้อย่างเงียบๆ เพื่อรอจังหวะที่จะต้องแก้ตัวอย่างแน่นอน และโอกาสดีเป็นโอกาสที่เหมาะสมที่สุด ปฏิบัติต่างๆ ึ่งได้ถูกข่มขู่ให้เห็นโดยมีคัมภีร์บทพิสูจน์โดย สิ่งต่างๆ ที่ผ่านมาแล้ว มัน ย่อมจะทำให้เรา ต้องครุ่นคิดถึงตัวเราเอง ต้องคิดถึงปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นแก่เราอีกในอนาคตข้างหน้า ซึ่ง

ไม่ว่าจะมาเป็นรูปใด คณะกรรมการรัฐบาลก็ ทักสินใจสร้าง โรงงานถลุง น้ำมันขึ้นจึงเป็นทางที่ถูกต้องที่สุดแล้ว เราจะต้องไปพึ่งพาสหรัฐและ บันจูนอกอื่นเข้ามาขายไปต่อไปอย่างไรต่อไป ยังภาวะการที่แสดงออกให้เห็นประจักษ์ แต่สายท่ายุ่อย่างหนักแล้ว ยังเป็นเครื่องยืนยันแล้วว่า ถ้าเราไม่พึ่งพาศองเราเอง และพายุไปด้วยบุญของ เราแล้ว วันที่หนึ่งข้างหน้าเราอาจจะชากาโทษได้ โดยที่บุญเหล่านั้นเขาไม่ยอมให้เราขายไป.

อย่างไรก็ดี แม้การจัดตั้งโรงถลุงน้ำมันที่ฝ่ายของกรมพลังงานทหารบกจะทรงวางเอาไว้ เราเพิ่งดำเนินการจัดสร้างขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้และยังมีอีกครึ่งเครื่อง อีกแห่งหนึ่งก็เพิ่งจะเริ่มต้นสัญญา กับบริษัทฟูกูคาสังโรงถลุงน้ำมันที่บางจาก ขนาดถลุงได้วันละ ๑๓๕,๐๐๐ ลิตร หรือเท่ากับ ๕,๐๐๐ บาร์เรล อีกคาม แต่มีผลเป็นสิ่งที่ประชาชนชนยินดีพอใจงานอันนี้ของรัฐบาลอย่างยิ่งเพราะกว่าที่จะได้สำเร็จรูป และลงมือดำเนินการในเรื่องนี้ได้ ก็ถูกข่มขู่คุกคามที่ถูกลิดรอน และแทรกแซงของทุกวิถีทางเพราะถาวรสร้างโรงงานถลุงน้ำมัน ของเราขึ้นเองได้แล้ว มันจะเป็นทางหนึ่งที่ทำให้เราได้เป็นท้าวของเราเองมากขึ้นและเราไม่จำเป็นต้องคอยเห็นท่าสัพพัตน์ของใครอีก การขู่ข่มขู่ก็จะเลิกเลาเบาบางลงไปเสียที มีระดับแล้วโดยเรา ถ้อยเมระพิถีพิถันภาวะ แห่งการถูกข่มขู่ด้วยขู่ขู่ก็ไปไม่ได้ ขณธรรมันยังไม่สายเกินไปว่า ที่เราจะไม่คิดแก้ไขปรับปรุงตัวเราเองเสียเลย เราจะมีโอกาสที่จะสร้างสรรระโรง การถลุง

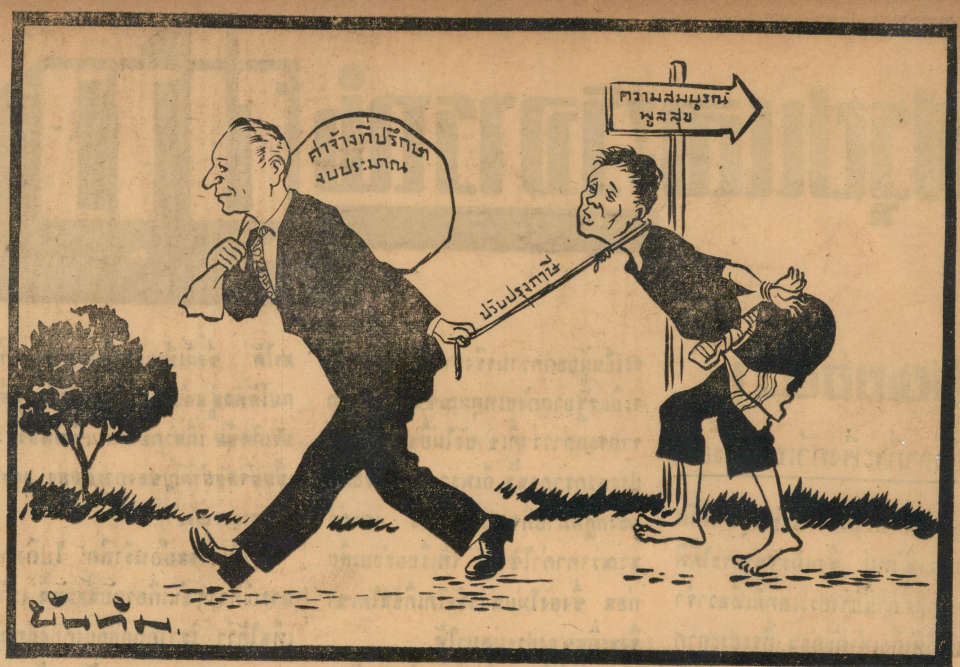
สำหรับภรรยาของเราให้เป็นไปโดย
เข้มแข็งเราจะมาคิดกันต่อทอดยทำไม
เราควรจะทำอะไรทุกวิถีทางดีกว่าที่เรา
ไม่ทำอะไรเลยเลย และคอยฟังคนอื่น
เขาทำอะไรไป ซึ่งจะไม่มีการช่วยให้เรา
ชนะของประเทศและประชาชนได้
เพราะเป็นกฏอันอยู่เป็นอย่างถาวร ทัด
ความจริงที่ว่า "ไม่มีใครในโลกที่เข
จะช่วยเราโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน" แต่
สิ่งตอบแทนที่เขาหวังนั้น อาจเป็น
ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสิ่งของ
บางอย่าง บางรายอาจจะหวังสิ่งของ
แทนให้เป็นข้อผูกพัน เราไว้กลอกไป
บางรายอาจจะเอาอย่าง พ่อเป็นธรรม
นิยม ซึ่งเรานั้นเป็นเรือนของผู้ที่
ให้ความช่วยเหลือเราแล้วเขาจะมีจิตใจ
ดีอยู่ตลอดด้วยขบวนการหรือทักไม่ว่า
นั่น กวียเหตุนี้การที่เราจะไปคิดทวง
ฟังบุญคุณเขาเขาตายไปอยู่แล้วเราควร
จะเลิกละเสียก็ คิดเป็นตัวของเราเอง
ค่อยสร้างค่อยทำต่อไป วันนี้มีอาหาร
ไม่เสร็จ แต่ฉันยอมจะอดเสร็จในวัน
ข้างหน้านั้น เรามาช่วยกันร่วมมือ
สร้างสรรบุญไว้ทายใจกันเถิด แม้เรา
จะยังไม่โกใจทายใจในขณะนี้ ใครก็
จะให้ออก ทดถามเราให้มีโอกาสที่จะใช้
ทายใจต่อไป ก็คือการสร้างหนี้สินไว้
ให้โดยไม่มีอะไรเลยข้าพเจ้าคิดว่าปฏิ
ติวิยาของบริษัทยาสูบ ที่เกิดขึ้นกลอด
มานี้คงจะทำให้ประชาชนชาวไทยเรา
ได้สำนึก และร่วมมือกันสร้างสรร
บุญให้ตัวเองทายใจ อดต่อไปด้วย
"อติศาหิตโนนาโล" ข้าพเจ้าคิดว่า
ประชาชนคงจะเข้าใจในความหมาย
ของพระพุทธองค์ได้ก็ ▲

"คนชั่วซุ่ม"

บ้านของเข

หนึ่งก่อสร้าง...

ในห้องประชุมแบบๆ มีคัส
ลิมสเตอร์ ในเด็กเล็ก ๆ หลังหนึ่ง
กลางกรุงมอสโคว์เมื่อวันที๑๕เดือน
นั้น ท่านเอกอัครราชทูตอังกฤษ
ฝรั่งเศสและอเมริกัน นั่งจับกลุ่ม

เคน-วิบเคน-ที่...!?

หาหรือกันอย่างเคร่งเครียด บรรยา
การ เต็มไปด้วยความหวาดระแวง
ไม่ไว้วางใจอย่างน่าอัศจรรย์...

ในห้องประชุมประเภท "ลับเฉพาะ
และด่วนมาก" นั้น ใครจะพูดหาหรือกัน
ว่าอย่างไรไม่ปรากฏชัด ตรงไปตรงมาก็ยังมี
คนปากขม ครานนั้น ก็ย่อมจะมีชาว
รวีไหลออกมาจนได้.

สำนักข่าวรอยเตอร์ในมอสโคว์
รายงานข่าวว่า ภาระแสข่าวจากดวงดาว
ใกล้ซีกโลกเหนืออัครราชทูตอังกฤษ
เผยว่า การประชุมครั้งนี้เป็นไปเฉพะ
เอกอัครราชทูต ของสามมหาอำนาจ
ตะวันตก เท่านั้น ประเทศอื่นไม่เกี่ยวข้อง
เพราะเขากำลังหาหรือกัน เกี่ยวกับข้อ
เรียกร้องเกี่ยวกับของนายอินโกร โกร
มิโก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ต่างประเทศสหภาพโซเวียต ซึ่งเรียก
ร้องว่า.

"ในการประชุม ขึ้นเอกอัครราช
ทูตของสามมหาอำนาจ เกี่ยวกับข้อ
เรียกร้องการประชุม ขันศึกของกันนั้น
ไม่เป็นการยอมด้วยท่าทีของกลางธรรม

เลย ที่จะเป็นการประทุระหว่างคน
สองฝ่ายที่มีคะแนนเสียง ทั้งข้อ
สาม."

กัวยเหตุนี้นายโธมัสโกจึงเสนอ
ว่า ขอให้เอกอัครราชทูตมหาอำนาจ
ตะวันตกเหล่านั้น ผลักดันเรื่องหน้าเข้า
มาเจรจาอย่าง "หนึ่งข้อหนึ่งเป็นใจ
ครบ."

นี่... ตอนนั้นการทูตระหว่าง
เหล่านี้ก็ขัดแย้งกันขึ้นมาครั้น
จะเป็นเหตุให้ต้องเรียกประชุมกันกลุ่ม
หาหรือกันเป็นการถาวรก็แล้วแล้ว.

เรื่องนั้นก็ทำให้เกิดการฉ้อฉลด้วยวัน
ดกวิจารณ์กันว่า

"นี่เป็นข้อเท็จจริงที่เห็นของ
สหภาพโซเวียตคือแผนหนึ่ง ที่เขา
แยกตัวบุคคลให้เขาเราจากกันตัวต่อ
ตัวเพื่อที่จะให้มีโอกาสรับฟังความ
เห็นอย่างเปิดเผยกันที่แตกต่างอันระหว่าง
ผู้แทนสามมหาอำนาจตะวันตก"

และที่วิจารณ์กันอย่างไม่วางใจคือ
ภูมิ หน่อข้อไปพ่นข้อคือ.

"สหภาพโซเวียต เข้าใจสถาน
การณ์และความผูกพันทางการเมืองระ

หว่างสามประเทศนี้เป็นอย่างดี ที่ควรจะ
พูดกันให้แน่นแฟ้นลงไปอีกคือ โซเวียต
เข้าใจอิทธิพลที่ครอบงำสองมหาอำนาจ
คืออังกฤษ และฝรั่งเศสได้อย่างดีว่า
ข้อหนึ่งผู้แทนสหรัฐอเมริกา หรือใน
เมื่อมี เสนอข้อหนึ่ง ทั้งสามรายแล้ว
การที่จะพูดอะไรก็ตามไป เขาก็ออกมา
ทวงถามวิธีของกันนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่
ทำได้ยาก และย่อมจะเกิดความอึดอัด
ใจไม่เต็มใจที่จะพูดโดยข้อหนึ่ง จึง
ควรจะเปิดโอกาสให้ผู้แทนเหล่านั้นเข้า
พบกันเองดีกว่าดีกว่า เพื่อว่าเอกอัคร
ราชทูตจะเปิดเผยความเข้าใจ ความประสา
ดของกันมาบ้างได้ อันจะเป็นโอกาสอย่าง
ดีในการทำความเข้าใจสถานการณ์ของ
แต่ละประเทศตลอดจนนโยบายเฉพาะ
ประเทศของสามมหาอำนาจ ได้ก็ขึ้น"

อย่างไรก็ตาม เมื่อนายอินโกร
โธมัสโก เสนอมาอย่างนี้ ยาวกว่า
เสียงของผู้แทน สหรัฐอเมริกาได้
วิจารณ์อย่างออกมาว่า.

"เช็กเชอเชอ... ที่แท้ก็กลัว
ข้อสามเท่านั้นเองละว่า ถ้ากลัว
กัน ข้อที่ไปพาเขาไปแลกก็ ระวัง

โอ้เหี้ย! เก้าอ้งแก่ไม่ออก-รับใหม่มาถูก (หัน) อีกแล้ว!

โธสโลวาเกียมาประชุมเป็นสามต่อสามร้อยยี่ห้า...”

แต่เสียงของผู้แทนฝ่าย สหภาพโซเวียตก็ให้เหตุผลว่า

“การที่จะเรียกโธสโลวาเกียออกจากรายชื่อสมาชิกสหประชาชาติมาพบกันเพื่อหารือเกี่ยวกับปัญหาของยุโรปตะวันออก... แต่ใครบ้างที่จะปฏิเสธได้ว่าอิทธิพลของ สหภาพโซเวียตในยุโรปตะวันออก... ทั้งสามมหาอำนาจนี้ เสียงลงรอยเกี่ยวกับเสียงเมื่อไหร่... เพราะต่างฝ่ายต่างได้ผลประโยชน์ของตน...”

แต่อย่างไรก็ตาม กระแสข่าวจากวงการฟิสิกส์และการแพทย์ต่างก็บอกกันว่าในการวิจัยของ นายอัลไกร โกรมิ โธก็กล่าวแล้วว่า ผู้แทนสหภาพโซเวียตจะพยายามอย่างเต็มที่ที่จะชักชวนการประชุมแบบ ทั้งคู่ที่หนึ่ง เช่นนี้แหละ เพราะสหภาพโซเวียตไม่ต้องการให้ใครอื่นมาแย่งชิงตำแหน่งผู้นำของโลก... และนี่แหละคือสิ่งที่ประเทศของตนต้องการ ในเมื่อมันเกิดขึ้นกับแนวนโยบายร่วมของ สหภาพโซเวียตก็ไม่มีปัญหาอะไรในที่สุดการประชุมโลก ซึ่งสองมหาอำนาจตะวันออก ได้ทำข้อ

ยอมรับเงื่อนไขไปแล้ว โดยคุณ เพื่อแลกกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการเมืองของสหภาพโซเวียต โดยต่างยอมรับการยอมรับกัน

อย่างไรก็ตาม เป็นของแน่ว่าในการประชุม ระหว่างผู้แทนมหาอำนาจตะวันออกสามประเทศ กับผู้แทนมหาอำนาจตะวันออกเพียงหนึ่งนั้น การลงคะแนนเสียงจะพลิกผันกันเพียงใด ถ้าหากที่ประชุม จะถือคะแนนเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์

แต่อย่างไรก็ตาม กระแสข่าวจากวงการฟิสิกส์และการแพทย์ต่างก็บอกกันว่าในการวิจัยของ นายอัลไกร โกรมิ โธก็กล่าวแล้วว่า ผู้แทนสหภาพโซเวียตจะพยายามอย่างเต็มที่ที่จะชักชวนการประชุมแบบ ทั้งคู่ที่หนึ่ง เช่นนี้แหละ เพราะสหภาพโซเวียตไม่ต้องการให้ใครอื่นมาแย่งชิงตำแหน่งผู้นำของโลก... และนี่แหละคือสิ่งที่ประเทศของตนต้องการ ในเมื่อมันเกิดขึ้นกับแนวนโยบายร่วมของ สหภาพโซเวียตก็ไม่มีปัญหาอะไรในที่สุดการประชุมโลก ซึ่งสองมหาอำนาจตะวันออก ได้ทำข้อ

ด้วยเหตุนี้สหภาพโซเวียตจึงยังคงอยู่ในฐานะอย่างใดก็ตามแต่ แต่ในการประชุมดังกล่าวแล้วนี้ เราได้เห็นได้ว่า สหภาพโซเวียตมีบทบาทอยู่

คือ ถ้าจะประชุมกันใหม่ในรัฐพรรคคอมมิวนิสต์แล้วควรจะได้รับการเจรจาจากตัวต่อตัว เพราะถ้าจะ “หนึ่งต่อเจ็ด” นั้นมันต้องไปว่ากันที่เอเธนส์ หรือพม่า นานไหม มันก็จะแจ่ม...แต่ในหนังสือแล้วมันต้องหนึ่งต่อหนึ่งเท่านั้น. ▲

“ตะวันออกแดง”

จากชีวิตคน

กาสิริ

เรื่องภรรยาหรือการใดก็ตามเมื่อเริ่มเกิดกับคนของรัฐบาลนั้นมันมีมากแต่ไหนแต่ไรแล้ว ไม่ว่ารัฐบาลใหญ่ ย่อมมีการรวบรัดของภาษีไปไม่แพ้ แม้จะถ้าภรรยาหรือชีวิตก็ตาม เล่ห์เหลี่ยมในทางหลบๆ ซ่อนๆ เช่นนี้ รัฐบาลไม่กลัวของพ่อค้าไปโดย พ่อค้าย่อมมีทรัพย์สินพลก ในบ้านการค้าของตนเสมอๆ ใหม่ ๆ และแปลกๆ สิ่งใดที่เป็นรายจ่ายอันมีทางหลบหลีกได้สิ่งนั้นเหมือนเป็นความปรารถนาของพ่อค้าที่จะหลีกเลี่ยงจนสุดวิถีทาง แม้จะฉวยกันยังได้มาก

การที่รัฐบาลได้จัดให้เจ้าหน้าที่สรรพากร และเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกกองร่วมกันมือปราบปรามในเรื่องภาษีเงินได้เช่นนี้เราจึงต้องใจว่ารัฐบาลก็พร้อมแล้วหรือ ที่จะมาปราบปรามผู้รับเงินได้ เพราะการที่ปราบปรามในเรื่องเช่นนี้จำเป็นต้องมีทั้งตำรวจและสรรพากร และทั้งสองอย่างนี้ก็ต้องไปทำการศึกษาหาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้เสียก่อนแล้วจึงค่อยไปทำการปราบปราม และรัฐบาลยังมีมือในในเรื่องนี้มากาคาคนอยู่ไม่น้อยประโยชน์อันใดที่รัฐบาลจะได้จากการปราบปรามนี้ แทนที่จะอุกรวักพวกหัวเงินเหล่านี้ให้เพิ่มรายได้ให้รัฐบาลต่อไปยังชาติอื่น หรือเรื่องของการที่รัฐบาลมีอำนาจในทางนี้เองเป็นเรื่องสำคัญว่าสิ่งใด ที่รัฐบาลยังมีคนซึ่งเห็นแก่ตัวเป็นทาสของเงิน หรือที่เงินอยู่ในวงจรรอบๆ ความเห็นการดำเนินงานของรัฐบาลในทางนี้ๆ ก็ตามที่จะหวังผลได้แก่ เกณฑ์ที่หน่วยงานนี้จะได้ผลจากความปรารถนาและอาปรารถนาของเขาเองก็ได้

บัญชีรายรับ รายจ่ายการคลังของไทยในปัจจุบันนี้ คงมีสิ่งสมมุติบ้าง เจ้าของรายรับ ไม่ทราบว่าจะตรงหรือไม่ การจ่ายลงในบัญชีนั้นว่าเช่นไร จึงตรงลงไปว่าค่า “เก้าเจ็ด” หรือจะเพิ่มปริมาณการจ่าย ให้แต่พ่อค้าเท่านั้นเอง หรือรัฐบาลเอาคนประเภทนี้มาจ่ายภาษีเงินได้ ที่สุดความหมายที่แท้จริงก็เห็นชัด แต่รัฐบาลเองเขาจะเพิ่มให้ว่าเปลี่ยน รัฐบาลใหม่มีอันนี้มันน้อยๆ หนึ่งนั้นแหละ เพราะยังมีคนที่เห็นแก่ตัวที่รัฐบาลเลี้ยงเอาไว้ อยู่ในแผ่นดิน

เราจึงจำได้ว่าสมัยหนึ่งเมื่อครั้งหลวงจักรเป็นนายกรัฐมนตรี การตั้งกองปราบปรามภาษี โดยอาศัยพวกส.พ. หรือเสรีไทย ร่วมกันเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เกิดขึ้นในครั้งนั้นเช่นนี้ และถ้าความกระตือรือร้นให้ใหม่ รัฐบาลเห็นอย่างมา เพราะผลประโยชน์ได้เกิดขึ้นกับระหว่าง ส.พ. กับตำรวจกองตรวจสามชุก จนเป็นเหตุให้ทุกพวก

92

ความจริงนั้นข้าพเจ้าเป็นคนรักสัตว์มีเมตตา กรุณาแก่สัตว์อยู่ไม่ ใช้น้อยเหมือนกันแต่ทำไม ถึงกับจะคิดฆ่าเมตตาจนกระทั่งสวนป่าเป็นป่า ๆ ไปเพื่อให้สัตว์ได้ท่องเที่ยวไปโดยอิสระเสรี เหมือนกับว่ามัน เป็นเจ้าไพร่ที่มนุษย์มิได้มีสิทธิเช่นเดียวกับมัน สัตว์บางชนิดข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะไปและคงมันด้วยปืน หรืออาวุธอย่างใดหรอก เพราะว่ามันเป็นสัตว์ที่มีประโยชน์แก่ชีวิตมนุษย์ แต่สัตว์บางอย่าง ข้าพเจ้าคิดว่ามัน สมควรอย่างยิ่งที่จะล่าเพื่อเสิร์ฟในร่างกายและชีวิตของมันเพื่อเอาเนื้อมันมาเป็นอาหารเสีย ถ้าหากว่าเห็นว่า เนื้อมันอร่อยนัก ปล่อยให้มนุษย์ล่าเอามาเป็นอาหารเสียเรื่อยไปก็จะสูญพันธุ์ ก็น่าจะ "จับเป็น" เอามาฝึกให้ เป็นสัตว์เลี้ยงและเพาะพันธุ์ ให้แพร่หลายออกไปเพื่อเป็นอาหารอย่างเดียวกับวัวควายหรือหมู.

ข้าพเจ้ามีอาชีพเกี่ยวกับป่าไม้จึงได้รับทราบความรู้สึกของชาวบ้านป่าเป็นอันมาก ซึ่งไม่เหมือนกับ นักนิยมไพร่ใจบุญบางท่านที่เกรงว่าสัตว์อ่อนแอช่วยงานให้ออกค่าเป็นค่าจ้างเมื่อว่างงานในกรุง จะหมกไปจาก ป่า ชาวบ้านป่าเหล่านี้จะล่าหาอย่างอดิหาระอาใจทุกทีเมื่อข้าพเจ้าถามผลไม้ในไร่ในดงสูงของเขา และ บอกด้วยเสียงเกรี้ยว ๆ เหมือนนกหมดทุกตน.

"คุณ... ผมลงข่าวไว้ไว้เกือบยี่สิบแปด กระว่าปืนพอไม่ต้องซื้อเขากิน หนอยเหลือไปสองคืนเท่า นั้น พอไปคุลมแหงจับเพราะบอกข่าวที่กำลังตั้งท้องเห็นได้ไปหมด ตรวจดูรอย... คุณเอ๋ยเป็นเทือกไปหมด ทั้งหมู่ เก้ง กวาง เมื่อตอนเพิ่งออกเป็นกล่าใหม่ ๆ ก็ไม่ต้องหลบหนีนอนกันละ กระด่าขบ่าขึงกับแค้นหักงู้าไม่ต้อง ปลุก พอนอนงีบไปนอนมันโผล่ออกมาขึงกับหมู่หล่นออกมาจากรู ถึงว่าระอศดาหลับซัดานอนรักษาพิษพันธุ์ ไว้ได้ นึกหรือว่าเวลากลางวันจะได้นอน พอข่าวออกจริงไม่ว่าถั่วไม่ว่า นกกระจาบอุปปริยมาลงจนมีค้ำฟ้า มัวคิน ที่ละเป็นพัน ๆ ตัวเหมือนยี่สิบห้าลง พร้มเดียวเท่านั้นแหละคุณ เกือบจะเหลือแต่คอข่าวโคเค..."

"บางบั้นของคุณ..." ชาวไร่ ในป่าสูงจะพร่ำว่าพันคือไป "อุคสำหคอบบ้องกันไวจันคิบคิ จนข่าว ทอตรวจ กระว่าอีกสักสามสัปดาห์จะได้เก็บเกี่ยวกันละ... ข้างป่าครบ . ข้างป่า มันมากันเป็นโหลง อย่างว่าแค่จะคอย ไล่ฟันเถกคุณ ผมเองก็ต้องเบ็ดคนบ่เอาชีวิตครอกไว้ก่อน กลับมาอีกทีข่าวไรทั้งยี่สิบแปดเป็นเหมือนลาน นวดข้าวแหละคุณ มันถอนทั้งฟาคหัก ทั้งเถกทั้งกินรบพลาสุช ยิ่งกว่านั้นหลังคากระท่อมผมยังเบ้งไปเป็น แถบ นึกว่าเอ... เสียแล้วเสียไป ยังพอมีข่าวสารอยู่ ในบับพอกินปะทั้งในระหว่างหักร้างทางไปได้อีกสัก พักไม่ต้องถอยบทกลับบ้าน พอเข้าไปดู.... หนอย... ข่าวสารมาเลื้อยพอบอยู่ คามคินเหมือนกันว่าฝนตกลงมา

เป็นข่าวสาร มีพธองวงกวักสักเล่น รพทมก ถ้วยอ้อยที่ห้อยไว้เรียงรู... ข้างบ้าน"

"ก็ข่าวว่าเขารื้อนะระสงพพธ... สักข่าไม่ให้ใครทำอศกราย ระอศ ข่าเป็นข่า ๆ ไปให้มันขู่" ข้าพเจ้าก็ งอย่างเข้า ๆ.

เขาพนมาทำกาขวาง ถมข้าพเจ้า แล้วคัมพ่าเพิ่มอไม่ถ่าระพูก ออกมา ให้เค้มเสียงก้วยเถรงไว้ "จักข่าให้อยู่ ข่ารุงธมาไม่ให้พทำอศกรายสักข่า.. จิ.. พถิมไพร.. จักทำมาพาดิพ ให้เพื่พพพข่าให้คัมทำกินเทวดน้าเสีย ก่อนเถระ... ค่อยไปจักให้สัตว์ข่า ไม่ ให้พทำอศกรายสักข่า... อักเกวข่า ข่างอศไม่ให้เป็นพทำอศกรายคนก้วยอศ โก้กแล้วหรือยัง ผมเห็นมันยังรังแธ กัอยู่ ไคร ๆ ทั้งโงทงักพทั้งเจพทั้ง พากันคุดทาง จักการเวรอกคนอศค ข่านก็ถ่าจริงใหม่คุด แล้วถึงค้อมมา กักถึงเรอคนอศค... คนคัวอศคพข่า ยังจูกักกักเองเสียพเลอกระพมกคัว ไม่ล้ากักมั่ง..."

ชีวิตกลางป่าเต็มไปด้วยความอิสระเท่ากับภัยอันตรายที่รายล้อม

สันติหวนความรื่องเก่ากับตัวผม
โอรเขาใจอึดถั่วไม้ได้
มันดีใจารสนะมีมนคนพง
สันติมันคึดเถอพวอะพะไปสมค
ภาพประกอบโดยมีมีเอแทน

三

00

১৫

ทางอังกฤษ เมื่อสมเด็จพระราชินีเสด็จไปวิลเลียมและมาเรียที่ 2 ที่สกอต การมาถึงลอนดอนของบิชอปที่ชาวฝรั่งเศส ผู้มีความพลกัญอยู่แก่ใจ ฟ้าหญิงมาลาเรีย บิชอป ทาวน์เซนต์ก็ได้ใช้เวลาสัปดาห์เกือบ เกือบทางรอบโลก "เพื่อจะลบความผิดหวัง" โดยได้เก็บทางผ่านมาทางประเทศไทยด้วย แล้วเลยไปจีนแดง เข้าอยู่ใน โอเอเมริกา แอฟริกา แล้วมาฝรั่งเศส รวมระยะทางทั้งหมดหกหมื่นไมล์ การมาถึงลอนดอนของบิชอปของเขา ถ้าหากจะไม่คิดถึงใครอื่น อย่างน้อยก็ต้องคิดถึงลอนดอนเป็นอันมาก เพราะได้เอาไปขายเป็นเวลาถึงสองปีถึง ๑๔๖ วัน นับตั้งแต่ที่โลกได้ฟังข่าว เจ้าฟ้ามืดทรงแถลงว่า "ข้าพเจ้าจะไม่แต่งงานกับเขา" คำแถลงซึ่งทำให้ทั้งโลกพลอยสะอื้นไห้ไปด้วย.

นายวันแรกที่มาถึงลอนดอนนั้นเอง บิชอปทาวน์เซนต์ได้ขึ้นรถม้าเข้าไปในวัง เพื่อไปกินน้ำชากับเจ้าฟ้ามืดทรงแถลง โดยสมเด็จพระราชินีต้องประทับร่วมโต๊ะด้วย รวมเวลาทั้งหมดที่บิชอป ทาวน์เซนต์ อยู่ในวังนั้นนั้นสามชั่วโมง คำวันนั้น เมื่อบิชอป ทาวน์เซนต์ลาออกไปแล้ว เจ้าฟ้ามืดจึงได้เสด็จไปดูหนังรอบปฐมทัศน์เรื่อง "A Farewell to Arms" ประชาชนที่หน้าโรงหนังต่างได้เห็นว่า เจ้าฟ้ามืดไม่เคยพบพระพิตรัสตรัม มีความสุขมากเหมือนวันนั้นเลย.

ข่าวนี้หนังสือพิมพ์อังกฤษได้ลงพิมพ์กันเป็นข่าวสำคัญหน้าหนึ่ง แต่ก็ได้ใช้อธิบายอย่างระมัดระวัง เพราะคนอังกฤษทั้งรัก และเคารพเจ้าฟ้ามืดทรงแถลงทางบ้านอเมริกาและฝรั่งเศส หนังสือพิมพ์ต่างก็ได้อ่านอย่างจริงจัง ใครก็ตามที่เหมือนกัน เพราะเดี๋ยวนี้คงจะหมายถึงความคลั่งคลายใหม่ในทางที่ไม่ดี ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าฟ้ามืดกับ บิชอป ทาวน์เซนต์ก็เป็นที่รู้กัน หนังสือพิมพ์อเมริกันก็ได้อธิบายว่า เจ้าฟ้ามืด

มาลาเรียว่า "เมื่อก่อน" หนังสือพิมพ์นิวยอร์กโพสต์ก็ว่า "บิชอปทาวน์เซนต์ที่รักใคร่แก่ใจนักหรือ?" เกล็ดขี้ผึ้งของอเมริกันก็ให้ทวีตเชิงเย้ยคำกล่าว "สมเด็จพระราชินีทรง โอ.เค. ให้ทั้งสองคนมีมารดกันให้แล้วหรือ" เกล็ด ขี้ผึ้งให้ชาวอเมริกันว่า "Tea for Two; เมื่อก่อนบิชอป" และกล่าวเสริมว่า "เรื่องนี้ทราบดีกันอยู่แล้ว ทั้งสองคนก็ยังคงรักกันอยู่" หนังสือพิมพ์บอสตันก็ออกมามีภาพในลักษณะวิจารณ์ว่า "การพบกันทั้งสองฝ่ายอาจจะมีผลถึงขั้นพิพาทได้" ให้สันนิษฐานกัน แต่อาจจะหมายถึง การพบกันเพื่อเป็นการลาอาลัย ครั้งสุดท้ายก็ให้เหมือนนั้น" เกล็ดขี้ผึ้งทางบ้านฝรั่งเศสก็ยัง เรื่องเล่นข่าวแบบนั้นเขาเล่นมากเหมือนกัน หนังสือพิมพ์ฝรั่งเศสก็ยังพูดกันว่า "อย่า

ชีวิต จากอังกฤษ

ถึงเลยเลย.มาลาเรีย เจนแต่งงานกับบิชอปที่เสียใจ" ส่วนอีกฉบับหนึ่งเขียนอย่างตลกขบขันว่า "ขอใจมา.มาลาเรีย ที่พระองค์ท่านได้สอนเราว่า เจ้าฟ้ามืดยังสามารถทรงมีความรักได้อย่าง เกือบร้อยปีหญิงสาวชาวบ้านธรรมดาสามัญคนหนึ่ง"

บิชอป ทาวน์เซนต์ มาอังกฤษคราวนี้ พักอยู่เพียงสองวันแล้วก็รีบกลับไปกรุงบรัสเซล แต่ก่อนจะออกจากลอนดอนก็ได้ให้สัมภาษณ์ แสดงความพอใจว่า เขามั่นใจว่าคงจะมีโอกาสพบกันเจ้าฟ้ามืดมาลาเรียอีก กล่าวไว้ว่าพอปลายเดือนเมษายนก็

จะมาถึงอังกฤษอีก ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามว่า "ถ้ามาราวใหม่ ก็กระเจ้าพบเจ้าฟ้ามืดหรือไม่?"

"ผท.ข.ข.ข." เขาตอบเสียงหนักแน่น.

ก่อนจะตอบการพุกกัญกันก็ว่าที่สนามบิน บิชอป ทาวน์เซนต์ได้บอกข่าวอีกทีหนึ่ง ซักเป็นคำถามสุดท้ายว่า "ถ้าหากเขาไปเยี่ยมเจ้าฟ้ามืดนั้นดูเหมือนว่า ก็ทำให้ทางราชสำนักไม่ค่อยพอใจใช่ไหม?" เขาตอบว่า "ผมมิเห็นเหตุผลที่หนักแน่นที่จะเชื่อว่าความจริงมิได้เป็นเช่นนั้น"

วงการที่อ้างว่าเรื่องได้ ขยายถึงเหตุการณ์ที่บิชอป ทาวน์เซนต์กำลังตระเวนประเทศต่าง ๆ อยู่ ระหว่างนั้นเขาได้เขียนจดหมายถึงเจ้าฟ้ามืดเสมอ และบางเวลา ก็ได้พูดคุยกับเธอ โดยทางวิทยุโทรศัพท์. (อ่านต่อหน้า ๔๐)

ส่งกรงจากลอนดอน สกอตแลนด์ กันใจว่ากันเรื่องวงเมืองวงบ้านด้วยสำนวนไทยกันเอง สำหรับคุณคุณที่นิยมบรรยายอากาศแปลก

ชีวิตการเลี้ยง

ของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว บาทการเลี้ยงชีพ ๒๔๗๕

๕. เรื่องเกี่ยวกับเจ้านาย.

เมื่อได้เรียนถามถึงการให้สัถยสาบาลต่อกันของคณะปฏิวัติ ซึ่งมีผู้กล่าวกันว่าในการประชุมบุคคลสำคัญชั้นหัวหน้าคราวหนึ่ง ได้มีการให้สัถยสาบาลต่อกันต่อหน้าพระพุทธรูป โดยพระยาพหลฯ เป็นผู้เรียบเรียงคำสาบาลขึ้น มีความสำคัญว่าจะขอสัถยต่อมิตรและรักษาความลับของคณะบังคัวยวิวัต ถ้าคิดทรยศขอให้ถึงแก่ความตายด้วยคมหอกคมดาบด้วยอาการแสนทรมาณ และขอให้ประสบความฉิบหายตลอดชั่วโคตรนั้น เรื่องนี้พระยาฤทธิฯ เต่าว่าท่านไม่เคยได้เข้าร่วมพิธีสาบาลดังกล่าวนี้เลย เป็นแต่เพียงให้สัจจะต่อกันด้วยวาจาเท่านั้น ไม่ได้ทำเป็นพิธีจริงอะไร สำหรับผู้ก่อการคนอื่นอาจจะมีการประกอบพิธีดังกล่าวขึ้นก็ได้ แต่ท่านไม่ทราบ.

สัจจะที่ท่านได้ให้ไว้ต่อกันในการปฏิวัติครั้งนั้นก็คือ จะทำงานด้วยความซื่อตรงไม่เห็นแก่ประโยชน์

ส่วนตัว จะไม่ทำอันตรายทรัพย์สินและชีวิตผู้ใดทั้งสิ้น นอกจากมีความจำเป็น ที่จะต้องมีการต่อสู้กัน โดยไม่มีทางหลีกเลี่ยงเท่านั้น.

ก่อนคำถามที่ว่าคณะปฏิวัติได้เคยคิดกันบ้างไหม ในอันที่เปลี่ยนการปกครองเป็นระบอบมหาชนรัฐ ถ้าจัดเจ้าเสีย พระยาฤทธิฯ ตอบว่าเรื่องนี้ฝ่ายทหารไม่เคยคิดเลย ไม่มีใครเคยคิดกัน ท่านกล่าวว่าเรื่องการขอให้พระเจ้าอยู่หัวขังคงอยู่เป็นประมุขของประเทศไทยต่อไปนี้เป็นคำสาบาลอยู่ในตัวด้วย.

บรรดาบุคคลสำคัญ ที่คณะปฏิวัติ ได้กำหนดว่าจะต้องเชิญตัวก็คือ คณะอภิรัฐมนตรีอื่นได้แก่ กรมพระนครสวรรค์ฯ กรมพระยาดำรงฯ กรมพระนริศฯ กรมพระยาภาณุพันธุฯ เสนาบดีกระทรวงกลาโหม และรองเสนาบดี คือ กรมหลวงสิงห์ฯ กับพระองค์เจ้าอลองคณาฯ พระยาสีหราช

ประชาชนพากันพ้องใจไปจับตามพระบรมรูป
พระที่นั่งเมื่อได้ทราบข่าวปฏิวัติเมื่อ ๒๔ มิ.ย.๒๔๗๕

เคโซ เสนอการทหาบทก ๔๓๓
ตลอดจนผู้บังคับการ ทหาบทก
ต่างๆ ที่อยู่ในกรุงเทพฯ และอธิบดี
กรมตำรวจ-นายพลตำรวจโท พระ
ยาอริกรมประกาศอีกด้วย.

องค์ประมุขที่สำคัญยิ่ง ของคณะ
ปฏิวัติคือ เจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์
ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานองคมนตรี
อยู่ในขณะนั้น และยังทรงดำรงตำแหน่ง
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ผู้
บัญชาการกรมทหารราบที่ ๑ รักษาพระ
องค์ ทั้งในอดีตกาลเคยทรงดำรงตำแหน่ง
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย กระทรวง
กลาโหม ฯลฯ ทรงเป็นที่รักใคร่ยำ
เกรงของบุคคลในวงราชการทั่วไป ไม่
ว่าจะเป็นทหารหรือพลเรือน จนนับได้
ว่าพระองค์ท่านมีความสำคัญ เช่นที่
สองรองจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่
หัวในขณะนั้นคือ นายพล พระองค์
ท่านจึงเป็นองค์ประมุขที่ คณะปฏิวัติมี
หมายไว้มากที่สุด การได้พระองค์ท่าน
ไว้เป็นองค์ประมุขจะทำให้ในหลวงต้อง
ทรงกึกก้องกึกก้องมากก็เลย ทำให้
ฝ่ายรัฐบาลไม่กล้าปฏิวัติอีก จนใคร
แรงลงไปอีกคณะปฏิวัติ กรมพระนคร

ศักดิ์ กรมตำรวจภูบาล อันมีนายพล
ตำรวจตรี หม่อมเจ้าวงศ์วรเชษฐ์ เทวกุล
เป็นเจ้ากรม ผลการสืบสวนของตำรวจ
ก็ปรากฏได้แก่ความจริง บ้างเหมือน
อัน พระยาอุทธานิ เล่าว่าโดยมากเป็น
พวกผู้ก่อการร้ายพวกหนึ่ง ที่ตำรวจได้
ไว้แหว่งเป็นท่งตึง คือ หลวงพิบูลฯ
หลวงพรทมา นายควงฯ ม.ล.เกชา
นายชิมฯ นายสงวนฯ ฯลฯ

สำหรับผู้ก่อการ ที่เป็นนายทหาร
ชั้นผู้ใหญ่ ได้แก่ พระยาพหลฯ พระ
ยาทรงฯ และพระยาอุทธานิ ตำรวจ
ไม่สงสัยแต่อย่างใด ประเด็นอันนาย
ทหารทั้งสามเป็นท้าวคนเคยกับสม
เด็จพระนครสวรรค์ฯ ก็ ทั้งพระยา
พหลฯ อัยพระยาทรงฯ ก็เป็นพระโอรส
เขยมีน เจนเคียวกับพระองค์ท่าน
ส่วนพระยาอุทธานิ ก็ได้อำนาจมา
แล้วว่าเป็นผู้รักของเจ้านายโดยมาก โดย
เหตุนี้จึงไม่มีใครคิดว่านายทหารเหล่านี้
จะมาร่วมมือกันคบคิด วางแผนการ
กบฏเลย.

บุคคลสำคัญอีกคนหนึ่ง ซึ่งเป็น
เชื้อพระวงศ์จักรี และเป็นกษัตริย์ของ

▲ พันเอก พระยาพหลพยุหเสนา หัวหน้าคณะ
ป. ค. ๒๔๗๕ ประธานคณะผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร

สารคดีใหญ่ยิ่งจากชีวิตและการต่อสู้ของชายชาติทหารแห่งการปฏิวัติของพันตรีร้อยเจ็ดสิบห้า

สวรรค์ฯ จึงทรงเป็นองค์ประมุขสำหรับ
ความปลุกภัยของคณะปฏิวัติ ได้อย่าง
ดีที่สุด ซึ่งเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่
๒๕ มิถุนายน ๒๔๗๕ ย่อมปรากฏ
อยู่โดยชัดแจ้งแล้ว จากลายพระหัตถ์
ที่ทรงชักชวนให้ทหาร ข้าราชการ
และประชาชนช่วยกันรักษาความสงบ
ไม่ให้เกิดความวุ่นวายแก่บ้านเมืองของคณะ
ปฏิวัติ.

ข่าวลือเกี่ยวกับเรื่องนี้มีผู้ทำการ
ปฏิวัติให้ไว้ไหลลือออกมาถึงภายนอก
เช่นเหมือนอัน ตำรวจได้ฟังถึงบุคคล
ที่อยู่ในข่ายสงสัยหลายคน อธิบดี
กรมตำรวจเวลานั้น ก็คือ พระยา
อริกรมประกาศ และตำรวจที่มหาด
ไทยทรงในดาร์สืบสาวเรื่องราวเหล่านี้

ตำรวจผู้มากคือ นายพลเอก พระ
องค์เจ้าบรมฯ อดีตเสนาบดีกระทรวง
กลาโหม ซึ่งได้มีความคิดเห็น
ขัดแย้ง และไม่พอใจในรัฐบาลสมัยนั้น
เกี่ยวกับกรณีของเงินเดือนให้แก่นาย
ทหารไม่สำเร็จ จึงได้ทรงลาออกจาก
ตำแหน่งเมื่อราวกันนี้ พ.ศ. ๒๔๗๔
การกระทำของ พระองค์เจ้าบรมฯ
ครั้งนั้นทำให้เป็นที่นิยม แต่บรรดา
ทหารก็เห็นเป็นอันมาก ประกอบกับ
พระองค์เจ้าบรมฯ ทรงมีความคิดใน
อันที่จะเปลี่ยนระบอบการปกครอง มา
เป็นประชาธิปไตย เป็นที่ทราบกันอยู่
บ้างแล้ว ดังนั้นพระองค์เจ้าบรมฯ จึง
เป็นที่พึงถึงสงสัยของบรรดาเจ้านาย
และข้าราชการอยู่มาก.

เรื่องพระองค์เจ้าบรมฯ ทรงคิด
จะเปลี่ยนแปลงการปกครองนี้ ปรากฏ
ว่าได้เคยมีรับสั่งกับพระยาพหลฯ มาแล้ว
แต่วิธีการที่จะทรงทำนั้น ไม่ใช่ใช้วิธีรุนแรง
ให้คำโดยชอบ ไม่ผิดด้วยกฎหมาย
กล่าวคือจะให้บรรดาข้าราชการ ชั้น
ใหญ่รวมกันเข้ามาก ๆ แล้วเข้ากราบบัง
คมทูลขอพระราชทานรัฐธรรมนูญ ซึ่ง
ทราบอยู่แล้วว่าทรงดำรงพระราชทาน
และในกรณีนี้ ก็เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไป
ว่าพระองค์เจ้าบรมฯ คงทรงปรารถนา
จะเป็นเอกอัครมหาเสนาบดีองค์ด้วย....

นี้เป็นแผนการณ์ของ พระองค์เจ้าบรม
ฯ ที่จะทรงเปลี่ยนแปลงการปกครอง
ในครั้งนั้น.

เรื่องนี้ พระยาพหลฯ ได้เข้ามา
ปรึกษาเพื่อนสนิท อันมี พระยาอุทธานิ
อัยพระยาทรงฯ ด้วย แต่เมื่อได้พิจารณา
กันโดยรอบคอบแล้ว เห็นว่าไม่ควร
เข้าร่วมด้วยกับ พระองค์เจ้าบรมฯ
จึงถอนจากอภิวรณะพระองค์เจ้าบรมฯ
ให้ระงับเลิกการแล้ว ข้อสำคัญก็คือ
ถ้าหากการขอพระราชทาน ไม่สำเร็จ
เกิดความปลอดภัย (อ่านต่อหน้า ๔๑)

โดย **เสกขีอเนต** ตูมเสกขีอเนต

ทั้งๆที่ไม่มี การประชุม
สภาในวันนั้น แต่สโมสรสภาก็มี
ผู้มาชุมนุมกันหนาตา ส.ส. พงษ์
แก้วจินดา เดินเสียงจากเพื่อนฝูง
และหมู่ นักหนังสือพิมพ์ที่กำลังชุม
มนกันอย่างครึกครื้นไปนั่งลงยังโต๊ะ
ตัวหนึ่งตามลำพัง เขากำลังต้องการ
ความสงบ ไม่อยากให้มีใครบกวน
เพราะในใจ กำลัง หนักอึ้งอยู่ ด้วย
ปัญหาส่วนตัว อันเนื่องมาจากการ
ประกาศ พักคดีอัยการใหม่ของรัฐ
บาลซึ่งเขาเป็นผู้หนึ่งที่ยกมือสนับสนุน
ให้ผ่านสภาไปในฐานะที่เขาเป็น ส.ส.
สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ การขึ้นภายใน
ครั้งนี้เป็นไปท่ามกลางการคัดค้านของ
ประชาชนทั่วไป รวมทั้ง ส.ส.ฝ่ายค้าน
ที่ช่วยกันระดมโจมตีรัฐบาลจนแทบทั้ง
ตัวไม่ตก แต่ถึงกระนั้นฝ่ายไป
แล้วเขาก็ โดดเดี่ยวและไม่คิดว่าตัว
ของตัวเองจะอดทนต่อกลาเป็น ผู้ที่ใคร่
ความกระตือรือร้นทางการเมืองยิ่งกว่า
ใคร เขาไม่รู้ว่าจะไปไหนเอาดีใคร
ให้ เมื่อเรื่องได้เกิดขึ้นแล้ว เขาก็จำ
เป็นที่จะต้องคิดหาทางแก้ไข และถาวร
แก้ไขเขาก็มองเห็นอยู่ทางเกี่ยวกับคำสั่ง
ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนฝูง ผู้ที่
เขายกใจว่าน่าจะช่วยเหลือให้ช่วย ถ้าคือรัฐ
มนตรีนิยม นิตพิศุทธิ์ ผู้เป็นเพื่อนสนิท
มาแต่ครั้งเริ่ม กังวลทั้งๆที่ไม่อยากจะ
มาที่สโมสรสภานี้วันไหน เขาก็จำเป็น
ต้องมาเพราะเมื่อไปหา รัฐมนตรีนิยมที่
บ้าน ได้รับแจ้งว่ามาที่สโมสรสภานี้
แต่เขามานั่งอยู่เป็นครูแล้วยังไม่เห็น
ผู้ที่เขาต้องการจะพบ ขณะที่กำลังนั่ง
อยู่อย่างระแวดระวังก็ไปหรือไปตามหาตัว

อิทธิพลภายใน

รัฐมนตรีนิยมในตำแหน่งซึ่งเขาพอจะรู้ อยู่ ถัดออกไปเห็นรัฐมนตรีเพื่อ
สนิทผู้ซึ่งเขาถนัดนั่งอยู่อย่างรุนแรงในขณะนั้น กำลังเดินเข้ามาในสโมสร
สภ เขาถูกปรายทอดไปรับหน้าทักที่ด้วยความใจ ใจเขารัฐมนตรีก็ให้ตาม
มา นิตพิศุทธิ์ผู้ซึ่งสองสามคนทำท่าจะเดินตามมากับ ส.ส. พงษ์ วัชรศักดิ์
อันไว้อย่างสลับทักด้วยรอยยิ้มบอกว่าเขาไม่สะดวกที่จะสนทนากับรัฐ
มนตรีวัชรศักดิ์ ดังนั้นเอง จึงได้ควรรัฐมนตรีนิยมมาสมาใจ.

เมื่อนั่งลงเรียบร้อยแล้วจึงหันไปมองหน้าคนที่เขาสมมติไว้ก่อนแล้ว รัฐ
มนตรีนิยมซึ่งประหลาดใจในกิริยาอาการของเพื่อนเก่ามาแต่แรดก็เห็นด้วยเอือ
อานขึ้นว่า.

“วันนี้แค่เป็นของใจของพวกรู้ว่าทำรัฐกรพดล แล้วก็ยังแถมห้ามไม่ให้
ให้พวกหนังสือพิมพ์ตามมาอีก รวยจะโดนชาวค”

“คุณกำลังคิดอะไร” ส.ส. พงษ์ฉะราภ “แล้วถ้าคุณอยากพบแน่ ถ้า
ฉันปล่อยให้พวกนั้นตามมา คุณก็คงไม่ได้พูดกับเขาตามลำพังเท่านั้นเอง”

“เรื่องฉันขอโรมักเดียวหรือ หวังว่าคงไม่ชวนฉันไปทำนิตพิศุทธิ์ไหน
หรือคะ” รัฐมนตรีนิยมบอก. (อ่านต่อหน้า ๓๖)

๐ บทวิจารณ์การเมือง ต่อจากหน้า ๘

คราวนี้ปากเปียกปากแฉับ.

—ทางฝ่ายพ่อค้า ไม่เอาอะไร คง
ปฏิบัติตามกฎหมายเฉพาะทางใหญ่ ๆ
คือ เพิ่มอัตราภาษีเพิ่มเข้าไปในว
คาสินค้าเดิม ถ้าไร้อีกที่ ส่วนพ่อค้า
ย่อมฉวยโอกาสขึ้นทุกสิ่งทุกอย่าง
เพราะเขาจะ จะได้โอกาสเช่นนี้สักที.

ทางฝ่ายสมาชิก สภาผู้แทนรา
ษฏรมิใช่โอกาส ได้แสดงการผนวกกล
ลายของประชาชน เป็นพรรคกิจกร
พอยู่ที่เดียว โดยเฉพาะสมาชิกที่เป็น
ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล ประเภทอา
ได้แสดงออกมาให้เห็นชัดแจ้งว่า คง
ยึดถือวิสัยเช่นเดียวพรรคประชาธิปัตย์
จะลาออกจากพรรคประชาธิปัตย์แล้ว
ก็กลับมาก็เลิกมาแล้ว ไหลสมัยเสริม

คึกคัก และปรากฏการณ์คราวนี้หรือ
ถึงพรรคชาติสังคม ก็คงจะมีอว
ล้างอันเป็นภาระใหญ่ว่า จะต้องจำ
การแปรพักตร์ของพรรคพวก อันให้
หมดสิ้นไปเสียก็ ทางฝ่ายพรรคระ
ชาธิปัตย์ ก็คงคัดค้านในหลักการเพิ่ม
ภาษีคราวนี้แต่เริ่มกันและกันแต่ไปครั้ง
เมื่อรัฐบาลยอมอ่อนข้อ ต่อพรรค
ของรัฐบาลเองเข้าในภายหลัง นาย
คง อภัยวงศ์หัวหน้าพรรค ก็ยอมออก
มาว่า “การกระทำเช่นเป็นการท
แพ้นิยมให้แก่ประชาธิปไตยอย่างก็”

เรามีความเห็น ว่า พฤติการณ์
ครั้งนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้อง
ใคร่ครวญดูว่า ความเป็นพรรคของ
พรรคชาติสังคมเสียใหม่ มีอะไรแล้ว
ถึงแม้จะนำความอดทน มาสู่วงการ
เมืองภายในมีรัฐ ธรรมนูญ ไม่เป็นอัน
เวลาไม่กี่วันก็ควรพิจารณาให้
ฉับไวไปให้ มีพรรคที่ระดม
ยอมให้อยู่ที่กลางกลางที่วังทากได้มี
การร่วมมือประสานงานกันเป็นอัน
กว้างเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล และ
พรรคที่สนับสนุนรัฐบาล เป็นอัน

เรื่องสืบ-สืบการเบี่ยง สืบตาข่ายไว้สืบสืบตาข่าย

ของ "กานดา" ของ

ความผ่ายผอมก็ยังไม่เกิดขึ้น เราเห็นในรัฐบาลที่ว่า การเพิ่มภาษีอากรครั้งนี้ต้องกระทำโดยรีบด่วน และเพื่อความลยอย่างเหลือเกิน แต่กระนั้นก็มีไม่ว่า จะทำให้ขาดความรอบคอบในการพิจารณาไปอย่างมากมาย ถึงที่ปรากฏแล้ว รัฐบาลก็ก็ สมาชิกสภาผู้แทนถก ก็เห็นว่าที่ปรึกษาของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องก็มิได้กระทำไปในความมุ่งหวังที่ก่อประเทศชาติ และประชาชนด้วยดีทุกฝ่าย แต่เมื่อการพิจารณาปรากฏในความหวังดีนั้น ก็นำความเดือดร้อนมาสู่ประชาชนส่วนใหญ่ ก็เห็นว่า น่าจะเป็นความหวังดีที่มีผลในทางตรงข้ามเป็นแน่แท้ เราหวังว่าเหตุการณ์คราวนี้ จะเป็นบทเรียนอันมีประโยชน์ของรัฐบาลชุดปัจจุบัน.

ความหนักใจของนายกรัฐมนตรีพล.อ. ถนอม กิตติขจร:

ในการให้สัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์

ของฝ่ายบริหารที่ปรึกษาการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อ ๑๔ เมษายน ๒๕๐๑ พล.อ. ถนอม กิตติขจร ได้ตอบคำถามข้อหนึ่งว่า มีความหนักใจในภาระที่วางไว้ ของวงการเมืองภายในอยู่ และขอร้องว่าอย่ากระเสาะกระแสะคำแห่งสิ่งใด แต่ก็ได้ถูกทักท้วงไว้ และทำขยักกล่าวต่อไปว่า เมื่อผู้บัญชาการทหารสูงสุดอดกลั้นมาสู่ประเทศไทยเมื่อใด ก็จะได้หารือเรื่องดังกล่าวกับ รัฐบาลที่ผู้บัญชาการทหารสูงสุด เป็นหัวหน้าพรรคชาติสังคม.

เราไม่ประหลาดใจเลย แม้แต่ข้อที่ทางฝ่ายบริหารมีความรู้สึกเจ้านั้นออกมา เป็นความจริงเหลือเกิน โทษทางที่จะต้องมีการในการแก้ไขเศรษฐกิจของประเทศก็ไม่เคยมีโครงการระยะยาวมาเลย โทษที่จะต้องระวังทั้งของพรรคฝ่ายค้าน โทษที่จะต้องคอยจับตาดูอย่างถึง โทษที่จะต้องระวังกันให้มากมาย (อ่านต่อหน้า ๓๐)

ข่าวจากวงการมวยและวงการกีฬาอื่นอันน่าสนใจ

ไทย นักเขียนผู้ข้าของและกฤตศิลป์

กับังการประเทห์โดยใกล้ชิดและคิดตามมาตลอด

ไทยกีฬา

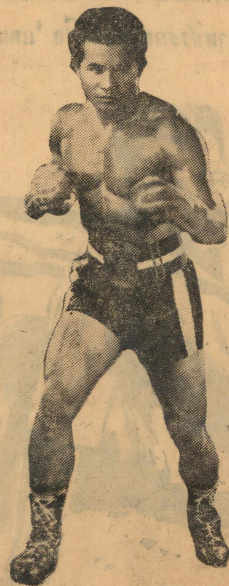
เกียรติของหญิงไทยในต่างประเทศ

ผู้หญิงที่ हमจะนำมาเล่าสู่กันฟังในคอลัมน์ "โนสนาม" ฉบับนี้ คุณ ฐิตะพจน์ เจ้าของฉายา "เจ้าใจ" "เกียรติของหญิงไทยในต่างประเทศ" จะเห็นท่านผู้หญิงจะเรียก พยูลสงคราม ขอกหญิงไทยหมายเลข ๑ คู่กับไม่สู้ของ ท่านจอมพล "หนิงหนิง" ป. พยูลสงครามเจ้าของ "ตราไก่" (ไม่ใช้ "ห้ามีดาก" พระกรั) ไปแสดงความสามารถในกีฬาแทนต่างประเทศ และก็ไม่ใช้คุณครูสาวคนเล็กของท่านจอมพล ป. และผู้แทนหญิงจะเรียก ซึ่งไปเป็นภริยานายทหารฝรั่งมิวทิฟ ไปสร้างข่าวครึกโครมอะไรขึ้นมาอีกหรือก่อนผมจะเผด็จข้อให้แฟฟได้เข้าใจเสียก่อนพระกรั.

สตรีไทยที่ไปสร้างชื่อเสียงในต่างประเทศที่มีมาแต่ครั้งอดีต ก็คือนางสาวประเทือง นิตะพจน์ แชมป์เปี้ยนแบบคันทันประเภทหญิงหรือสตรีของเมืองไทย ซึ่งจากไทยไปพร้อมกับสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา ไปแข่งขันแบบคันทันที่กรุงลอนดอนอังกฤษและฝรั่งเศส ซึ่งผมได้เกริ่นให้คุ้ๆ ท่านจอมพลก่อนแล้วว่า ประเทือง นิตะพจน์ นักกีฬามหาเศรษฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และนักศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศิลปากรได้แข่งขันแบบคันทันหญิงเดี่ยวและประเภทคู่ แบ่งฝรั่งเศสเข้ามาชิงชนะเลิศเอเซียใต้แต่ประเทศและประชาชนคนไทยเป็นอันมากที่ถือว่า.

ประเทืองได้ถ้วยมาถึงเมืองไทย พร้อมกับถ้วยสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา แต่เมื่อกลางกับังก็ ๓ เมษายนนี้.

คารทอง สิงห์พดก
รับมอบถ้วย สมเด็จพระ
กษัตริย์เธอ ๓ พฤษภาคม

ผมได้มีโอกาสไปพบประเทือง นิตะพจน์

ที่บ้านซอยพร้อมพงศ์ การไปพบประเทือง ออกมาอย่างดีพอสมควร เพราะประเทืองไปพักอยู่ในวังสระปทุมมาด้วยความอนุเคราะห์ ของคุณนายอวยพร นิตะพจน์ ผมได้มีโอกาสพบประเทืองในวันรุ่งขึ้นที่บ้านในซอยพร้อมพงศ์.

ด้วยความรู้สึกอันแท้จริงของผมเห็นว่าเป็นเหตุเป็นผลที่เรื้อรังหรือพูดจะตาม ตามเป็นนักกีฬาอย่างแท้จริง ในการไปแข่งขันในครั้งนี้นั้น เธอได้ออกไปพร้อมกับออสเมอเรเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาซึ่งครั้งเป็น ผู้อุปการะและอุปถัมภ์ออกไปแข่งขันด้วยการสนับสนุน ของนางสาวมารีตาเรเซอร์ นักแบดมินตันมือหนึ่งของอเมริกา และเคอรองคำ แห่งนางงามปทุมทอง เดียวของอังกฤษมาด้วยเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๕ และ ๑๙๕๖

สำหรับนางสาว มารีตาเรเซอร์ เธอเป็นผู้ที่ประเทือง และผมได้

ประเทือง นิตะพจน์
ผู้สร้างชื่อเสียงให้ประเทศ
และประชาชน ในการไป
ครองแชมป์เปี้ยน ฝรั่งเศส

พระพี่นางชมเชยมาเพราะได้ให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือ ในการฝึกซ้อมเป็นอย่างดีที่สุด ขณะไปแข่งขันที่อังกฤษครั้งนั้นเธอพบประเทืองขณะคุยโทรศัพท์กับแม่ และพอเข้ารอบรองชนะเลิศ เธอไปพาส่งมาตามเรศวรเพชร ซึ่งประเทืองเองก็ยอมรับว่า มาตามเรศวรเพชร ผู้แม่เห็นอกเห็นใจเธอและอีกทั้งเป็นผู้ที่พระคุณด้วย เธอจึงไม่เสียใจอะไร.

จากอังกฤษเธอกลับมามีพี่นางที่เข้ามาพาส่งกลับเข้าแข่งขันชิงชนะเลิศที่ประเทศไทยเดี่ยวและคู่ ซึ่งแบ่งกัน วันที่ ๒๘ มีนาคมเริ่มแข่งขันเดี่ยว ๑๓.๐๐ น. จบไปวันที่ ๒๓.๐๐ น. วันเดียวกัน.

ในวันที่ ๓๐ มีนาคมเธอก็ได้เข้าชิงชนะเลิศกับอังกิ กัลเบิร์ตแห่งสวีเดน และประเทืองก็เป็นฝ่ายชนะได้ครองตำแหน่งชนะเลิศหญิงเดี่ยวแห่งฝรั่งเศสโดยชนะอังกิ ๓-๐, ๑-๐, ๑-๐, ๑-๐.

นอกจากการครองตำแหน่งชนะเลิศหญิงเดี่ยวแห่งฝรั่งเศสแล้วเธอยังเข้าชิงชนะเลิศประเภทคู่อีกด้วย โดยเธอได้คู่กับจูเลียตส์แห่งอังกฤษและอังกิว่าแพ้ชนะเลิศไว้ได้คือ โดยชนะอังกิ ๓-๐, ๑-๐, ๑-๐, ๑-๐.

เมื่อครองตำแหน่งชนะเลิศ แห่งฝรั่งเศส เธอก็ได้ (อ่านต่อหน้า ๓๑)

ชายคนนั้นก็ยกเขมือกขึ้นมายังหน้า ขุนหน้บ้วยฉกรรจ์หนึ่ง ตบท้ายเข้ามาหาใหญ่กับหน้าก็มาเดินมาจากสารพัด และพองหน้าขึ้นมองไปข้างหน้า ขุนหน้บ้วยนั้นก็เดินเข้าหลบพวงไม้ข้างทาง ด้วยอาการรวดเร็ว—เฉียบกริบ พลางก็ปลดยามบนไหล่ลงวางกับพื้น ล้วงมือลงไปใบบ่าของตน หีบเอาปืนพกขนาดใหญ่ขึ้นมากระบอกหนึ่ง.

แสงแดดนี้จากหน้าอ้อมเป็นวันนั้น เหลืองไปทั้งป่า แม้กระนั้นร่างของชายฉกรรจ์อีกคนหนึ่ง ที่แฝงกายอยู่ในละเมาะไม้ข้างลำปะโจง มันกำลังประทุขึ้นยาวสายปากกระบอกตามไปทีว้างของชายฉกรรจ์อีกคนหนึ่งที่กำลังเดินอย่างระมัดระวังกว่าในระหว่างแมกไม้ ในมือของชายผู้นั้นมีปืนสั้นกระบอกหนึ่ง ทุกนี้ก้าวของเขาเต็มไปด้วยการระแวดระวัง.

มันเป็นเหตุประจวบกัน อย่างไม่มีใครจะนึกคาด ที่ชายคนแรกเดินเข้ามาเห็นเหตุการณ์อยู่ตรงหน้า แม้รูปการณ์นั้นจะบอกอย่างชัดแจ้งว่า ชายทั้งสองคนนั้น ต่างมีสาเหตุที่จะต้องยิงกัน ชีวิตใดชีวิตหนึ่งจะต้องดับคืนกันไป แต่มันก็ไม่ใช่การต่อสู้กันอย่างลูกผู้ชาย คนทั้งสองจะเป็นใครก็ตาม จะมีสาเหตุกันมาอย่างไรก็ตาม เมื่อเขาได้มาเห็นพฤติกรรมของชายอีกคนหนึ่ง ที่ลอบจะสังหารคู่ต่อสู้ อย่างไม่ใช่ลักษณะของลูกผู้ชายเช่นนั้น เขาก็อดที่จะเจ้าแซกแซงเสียบมิได้ ก็เพราะเขาเองเกลียดการกระทำที่ไม่สมกับลูกผู้ชายชาตินี้

เตง ทนบั้นท้อง เขาก็ยกปืนพกขึ้นพาดท่อนแขนซ้าย พร้อมกับอาการเล็งอย่างใจเย็น พร้อมกับร่างของชายที่เดินออกมา จากละเมาะไม้ขึ้นกลางแจ้ง.

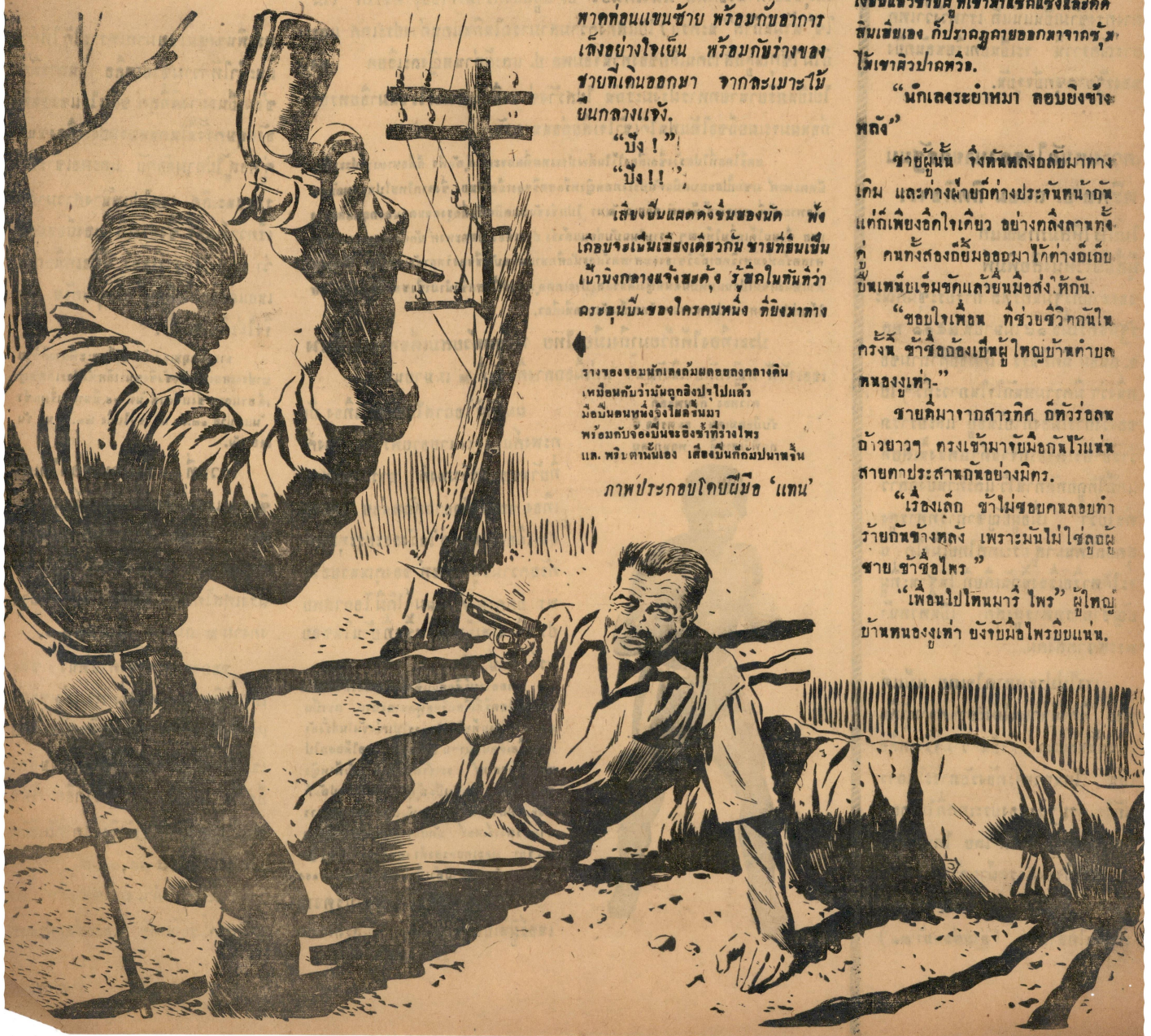
“บึง !”

“บึง !!”

เสียงขึ้นแฉกดังขึ้นของนัด พังเกือบจะเห็นเสียงเคียวกัน ชายทั้งสองเห็นเงามืดกลางแจ้งสะท้อน รัศมีในทันทีว่ากระสุนปืนของใครคนหนึ่ง ก็ยิงมาทาง

ร่างของจอมนักเลงล้มลงกลางดิน เหมือนกับว่ามันถูกยิงไปแล้ว มีอันนอนหงายโผล่ขึ้นมาพร้อมกับเงามืดจะยิงเข้าที่ว่างโพร แล พรตานั้นเอง เสียงปืนก็ดังป่นป้น

ภาพประกอบโดยนิมิต ‘แทน’

ข้างหน้า เมื่อชายฉกรรจ์เห็นเป็นรู แล้วกระสุนก็ลั่นไปประคอง ร่างของคนที่รู้หนังสือเข้างห้อง และกระสุนนั้นของชายที่ลอบยิง จึงพุ่งจากเข้าพาดอกทรวงของชายคนเคียวกันนั้น กระเด็นหล่นไปจากศีรษะ.

“โอ๊ย !”

พร้อมๆ กันด้วยเสียงร้อง ชายที่รอดตายอย่างหวุดหวิดก็หันหลังกลับไปดู และเห็นชายที่ลอบยิงข้างหลังเขารอสังเกตดูเลือดซึมจากศีรษะ มันยาวที่ประทุขึ้นมากระเด็นไปทางหนึ่ง แล้วร่างนั้นก็ล้มลงชักดิ้นชักงอ ลงมาใต้กระสุนแหลกรวณ เพื่อย่อใจเคียวก็สงบเงียบแล้วชายผู้ที่เขาฆ่าเขาดังและคิดสิ้นเสียงเอง ก็ปรากฏกายออกมาจากซุ่มไว้เขาแล้วพาดหัว.

“นักเลงระยำหมา ลอบยิงข้างหลัง”

ชายผู้นั้น จึงหันหลังถอยมาทางเดิม และถ่างฝ่ามือข้างประทุหน้าอกที่แตกเพียงอกใจเดียว อย่างกลิ้งถากถาง คนทั้งสองถอยออกมาไถ่ทางถอยกลับ เห็นเขมรชกแล้วยืนมือส่ง หักกัน.

“ขอไปเพื่อน ที่ช่วยชีวิตกันโพรวงษ์ ข้าขออภัยผู้ใหญ่ข้าพเจ้าด้วยทรวงของท่าน”

ชายคนมาจากสารพัด ถิ่หัวรอดตัวยาวๆ ทรงเข้ามาขมิ้มอกโพรแล้วสาธกาสระสาธกอย่างมึนกร.

“เรื่องเล็ก ข้าไม่ชอบคนลอบทำร้ายกันข้างหลัง เพราะมันไม่ใช่ลูกผู้ชาย ข้าชื่อโพร”

“เพื่อนไปโดนมาว่า โพร” ผู้ใหญ่บ้านทรวงของท่าน ยังจุ่มมือโพรขมแน่น.

กระสุนสังหาร

ไพรยกไฟไล่ความมืด ค้างเฝ้าออก
มาจ้องมืออึ้ง แล้วก็มือลงตระ
เป่าตางเอง ทบิยของบุตรีขึ้นมา สบิย
มวบุตรขึ้นมา ๒ มวน พลาบขึ้นสั่งให้
อึ้ง และตอบ.

“เที่ยวเรื่อยเรื่อย ไม่มีจุดหมาย
อะไรหรอก”

อึ้ง เอื้อมหยิบบุตรขึ้นมาวางหนึ่ง
ไพรก็ยกบุตรอีกมวนหนึ่ง ส่งเข้าปาก
แล้วความทมิฬก็ตามตระเป่าเลื้อย
เอง อึ้งรับสายตามองถิรยาของมิตร
คนใหม่ ด้วยความรู้สึกช็อคไว้โพท
ใจ และไม่กล้าจะยกมือรับปากพูดห้าม
ปรามอย่างไวอย่างหนึ่ง ไพรก็ถั่วเกิด
ผ่านหน้าเขาไป ทรงไปที่วางชายที่เป็น
ศพไปแล้วพลาบก็ถูกลายลง เอื้อมมอ
ดุกศให้หงายหน้าขึ้น แล้วล้วงมือลง
ตามตระเป่าเลื้อย นัยน์ตาที่จ้องหน้าศพนั้น
มีแววพิรุณออกมาเพียงแวบหนึ่ง แต่
ก็ไม่มีใครมองเห็น ชดะเคียวอึ้ง อึ้ง
หายากดิ่งอึ้งแล้วทำเกิดเข้ามาตบ
ข้างหลังไพร พอไพรก็ไพร ก็มือขึ้นมา
จากตระเป่าเลื้อยของศพชายผู้นั้น ไม่ชัก
ไฟอึ้งหนึ่งถึถึก็มือขึ้นมาด้วย.

เขาทุกไม่ชักไฟอึ้งมือ ส่งให้
ไพรอึ้ง เหมือนกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ระหว่างนักเลงปืนชื่อกระต๋อนในร่างเสื้อร้ายกับมือกฎหมายที่รักการปกครองยิ่งชีวิต

มิตรภาพเกิดขึ้นได้ด้วยน้ำใจผู้ซื่อ

แต่เพื่อนรักและความรักมิตรภาพย่อมถูกสังหารด้วยกระสุนยุทธรณ

ชดะก็อึ้งจะใจเข้ามาอุกบุตร ไพรก็พูด.

“อ้ายไพรเถอะนะทำผู้ใหญ่ นั้นมันเรื่องอะไรนั้ ถึงได้มากอดกัก
บิงกัเป็นผี บิงงั.

“อ้ายหมอนั้นมันเป็นผู้ร้าย เป็นเลื้อยปล้น ที่จริงก็ไม่ได้คิดว่าจะจับตายมัน
หรอก แต่มันฆ่าเจ้าหน้าที ที่ไปล้อมจับมันที่หัวตะเข้เมื่อวานขึ้น แล้วมันหลบ
เข้ามาที่นี้ ข้าจึงต้องออกปราบเสียเอง.”

ไพรเหลือใจตามองศพเลื้อยปล้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วชักไฟไปพูดเปรยๆ ว่า
“มันไม่ทำอะไรเลื้อย เป็นนกละเลื้อยเลย ถ้าเป็นนกละก็อึ้งจะเหมา
หมามันรอนกักข้างหลัง”

“ข้าจะไม่ลืมว่า ข้ารอกคายอย่างทุกทวิทเพราะเพื่อน ขอใจมา
และเพื่อนจะเลยไปไหนอีกหรือ”

ไพรมองไปทางทิศที่ทางตะวันตกแล้วอึ้งก็หายใจเหมือน
ไม่ตั้งใจออกมา พันคว้นบุตรพลาบพูด

“เมื่อผู้ใหญ่ว่า มันตายละอะไร?”

“ตอนองูเต้า” ผู้ใหญ่อึ้งตอบ.

“ชื่อคุณจริง บางทีข้าจะพอกันสัก ๒-๓ เพลา”

ไม่มีเสียงพูดจากผู้ใหญ่นัยน์ตองูเต้า ไพรจึงจำเลื้อยตามองแวบ
หนึ่ง อึ้งบุตรแรงๆ แล้วขว้างทิ้ง.

“ผู้ใหญ่วางจะล่องเกียรเข้ากระมัง?”

“เปล่าเลย”

“งั้นข้าจะขอพิชิตไฟทองที่ของผู้ใหญ่สัก ๒-๓ วัน”

“ตามสควกสหายเถอะเพื่อน”

“ขอบใจ” ไพรพูดและยื่นไฟ “งั้นข้าต้องล่องผู้ใหญ่เพื่อนข้าไปก่อน
แต่ก็ยังไม่ว่าข้าจะเลยต่อไปอีก”

“ถ้าเพื่อนไม่รังเกียจแล้ว ข้าอยากจะเชิญไปพักเสียบ้าง” ผู้ใหญ่
บ้านหนุ่ม เอื้อมปากเชิญอย่างพิถีพิถัน.

ไพรหัวเราะดังๆ ขึ้นมือชี้ให้
อึ้ง

“ขอบใจ ขอบใจเพื่อนข้า ข้า
คังไม่แน่นอนใจหรอกว่า จะพอกัน
ไฟที่นี้ ลาค่อนอะไรทั้งใจว่าเราคังเป็น
มิตรที่ดีต่อกัน”

อึ้งจับมือไพรบีบแน่นอีกครั้งปร
สานสายตากันอีกครั้ง วาจะจจะอาน
ความรู้จักในหัวใจกันและกัน

“เราจะเป็นมิตรที่ดีต่อกัน ไพร”

ไพรปล่อยมือและถอยห่างออกมา
เขามันน้อยๆ ยกมือขึ้นโบก แล้วหันหลัง
เดินกลับไปที่บ้าน ทิ้งท้ายทิ้งไว้ เขา
ยกเข้ามาบนสะพานใหญ่ แล้วก้าวเดินแยก
ไปอีกทางหนึ่ง โดยมีได้หันตามองทางผู้
ใหญ่อึ้ง ผู้ใหญ่บ้านหนองงูเต้าก็
เดินไปหยิบหมวดขึ้นสวมศีรษะ สาย
ตากมองไปตามหลังไพร สันนิษฐานทาง
ของเขา กลับเคียวตักขึ้นมาอย่างน่าประ
หลาด แทบจะไม่ได้อาใจใช้กับร่างที่
ปราศจากชีวิตของเขานั่นในครู่เดียว
นั่นเอง ผู้ใหญ่อึ้งก็หันหน้าเดินไปอีก
ทางหนึ่ง เมื่อตะวันตกไปจากขอบฟ้า
แล้ว

(อ่านต่อหน้า๓๘)

เรื่องสั้นจบในฉบับ โดย แกม มหรณพ

เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน เป็นวันอันสำคัญยิ่งสำหรับประชาชน
ปักษ์สถาน โดยที่เป็นวันระลึกถึงคุณงามความดีของคณะสำคัญแห่งชาติ
คนหนึ่ง ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องการสร้างบ้านสร้าง
เมืองของเขาทั้งหลายขึ้นเป็นคนแรก และสำหรับประชาชนนับจำนวน
ล้านในตะวันออกกลางและตะวันออกไกลนั้น วันที่ ๒๑ เมษายนนี้มีความ
สำคัญมากโดยที่ในวันนั้นเมื่อสิบปีก่อน "กวีแห่งตะวันออก" คือ
ดร. ไม้มัค ออคบัล ได้ถึงแก่กรรมลงและทั้งโคลงกลอนอันน่าอ่าน
รวมทั้งข้อคิดเห็นทางปรัชญาและศาสน์ปลุกใจถึงประชาชนในตะวันออก
ไว้เบื้องหลังท่าน.

ความสำคัญของวันที่ ๒๑ เมษายนอันเป็นวันทรงตั้งกรุงฯ ความ
 ที่ของ ท.ว. อี.บี. จะเห็นได้จากบทความจากความสำเร็จอันใหญ่หลวง
 ของเพื่อนร่วมชาติที่มาร่วมทำ คนสำคัญผู้ใดกล่าวไว้ว่า "ระบอบชาติมิได้
 สร้างบุคคลสำคัญเป็นพิเศษเช่นชนชั้นกษัตริย์ และอาจจะเป็นเวลาอันถึง
 พ้น" กว่าอีกยศกใหม่จะมาถึงในโลก"

นาย เอส. เอ. วาซิก ผู้แต่งหนังสือชีวประวัติของ ดร. อิกนัล กล่าวว่า
 วาซิกแจ้งว่า "ในประวัติศาสตร์ไม่มีอิทธิพลบุคคลใดจะกล้าสามารถในทางหนึ่ง
 ไปกว่าท่าน และหาอะเปรียบเทียบความสามารถกันแล้ว เราจะคงเปรียบ
 เปรียบกับ โมเสส แอชเชิล หรือ ลีโอเนโร ดา วินชี หรือ อัลเบอติ
 เดอ ดูรา"

สมัครก่อนที่ท่านจะถึงแก่กรรม ประชาชนแห่งอนุทวีปอินเดียกำลังสแกนดิ
เคาเพนนิบักท่านเซอร์ โทมัส พิค คิคคิล ว่าเป็นวีรบุรุษซึ่งมีความสามารถในทาง
การประพันธ์ ปรัชญา กฎหมาย การเมือง การศึกษา วรรณย์ ในตัวท่านอย่าง
หาได้ยากยิ่ง

เมื่อท้าวสวโจไม่พอใจว่าในเมื่อศึกถึงควรพิพากษเคหะเมียร ซึ่งยังคง
 สงานไม่ได้ในขณะนั้น คร. อภิบาล เห็นผู้ทักขีเขยอสาจากตระกูลพราหมณ์
 แคชเมียรอันเป็นสวระณิกนุสสูงศักดิ์ ขจรพรมของ คร. อภิบาลก็มาโต้แย้งมา
 พะเถือสาคพาอิสลามและได้มาทั้งพลจ้านป็นใหญ่ขึ้นนายโอดเคียณ.

ดร. อิศน์ลาใบมีแสงเชื้อสายคนไทยรับใช้นาน เริ่มที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๖ ได้มาศึกษาที่เมืองนี้ และที่ไฮสคูล และที่โรงเรียนพระพนัง โสภณกลาเป็นภาษาอังกฤษเป็นภาษาของอินเดียทางเหนือและยังเป็นภาษาของชาติปากีสถาน แล้วในตอนที่เริ่มเกิดพายุขี้ฝุ่นในโศภณกลาที่ทานเนกาให้พระนางฟังมาก จนกระทั่งครั้งหนึ่งได้ส่งพวกของทานไปให้วิภอกค์ คาคี ซึ่งชาวเวรเก้ ก็ออกสู้รบด้วยตัวเอง แต่ได้เพียงสองสามคน (และต่อมาว่ายังมีบทบาททั้งหมดไปเข้าเป็นปัจจัยมากในการต่อสู้ต่อไป)

ศ.ศวจาจารย์ผ่องแผ้วแห่งวัดทุ่งน้อย เขต ๒ โพนทอง อ.โพนทอง จ.ขอนแก่นให้สัมภาษณ์ผู้ไปศึกษาต่างประเทศเพื่อเรียนเรื่องวัฒนธรรมของฝ่ายตะวันตก อีกบทไปอังกฤษเพื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘

เมื่อได้รับปริญญามาจากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์แล้วก็ได้ไปศึกษาต่อรับปริญญา ณ มหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก และต่อจากนั้นได้เข้าเรียนสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เมื่อกลับมายังลาฮอร์ใน พ.ศ. ๒๔๕๑ อีกก็ได้ครุ่นคิดถึงเรื่อง
อารยธรรมตะวันตกอันสลับซับซ้อน และถึงแม้ท่านจะเห็นว่ามีความสูงส่งอย่าง
น่าพิศมัยก็ยังไม่ได้ทิ้งเจตนาโคลงถวนท่านนายโยให้เสียความว่า ดินแดนของ
พระผู้เป็นเจ้าฉัน มีชื่อโรงงานวันคำและลงกลไกมาซึ่งเข้าใจว่ามาจาก
ต่อไปถึงรถถังทรงอันข้าม อารยธรรมตะวันตกย่อมมี (อ่านต่อหน้า ๓๓๓)

ขอใ้หาดานทุกด้านจับชายจันทราคนหนึ่งไว้ให้ได้
รูปร่างเล็กเล็กแต่งตัวซุกซมอมชาคนนั้น
ล่ายลับรายงานว่าเป็นพลเรือตรี ทหาร ข้าหิรัญ
ซึ่งหลบหนีออกมาจากกองสัญญาณทหารเรือ
และกำลังจะมุ่งหน้าข้ามปากไปเขตพระราชวังเดิม

เช้าวันที ๓๖ มุณยาน ๒๔๔๔ บรรยายกายให้พักกรุงเทพฯ
พระมหานครและธนบุรี ทอดอยู่ในความเงียบสงัดอย่างมืดสนิท วิทยุ
น้ำยทหารเรือ จากกองสัญญาณทหารเรือ ภาณุไถ่การนำของนายพลเรือ
ตรีชิต สันธิโสภณ 'นายพลหัวเห็ด' เฝ้ายกบริขารไปชำระระยะหนึ่ง ภายหลัง
จากที่กระจ่ายเสียงกระหน่ำหนักในคลองเด็กของคืนวันนั้น โดยออกอากาศ
ด้วยเสียงอันทุ้มต่ำและเด็ดขาดให้ทหารเรือทุกคน เคลื่อนกำลังด่วน
เข้าสู่กรุงเทพ และให้บรรดาพี่น้องประชาชนชาวไทยทุกคน ที่มีวาสน์
สถานอยู่ในเขตจตุรทิศศกดิ์ ให้รีบเคลื่อนย้ายออกไปเสียโดยเร็ว
ในช่วงนาตีสันวิภวฤดีในอนเช้าค่ำวันนั้น จอมพลแปลก พิบูลสงคราม
นายกัฐมนตรี ได้ก่อควมคมอย่างแน่นหนาอบ บนเรือบินคิวยธนา...แล้ว

ภายในขอบรั้ว ว่างเปล่าทุกวัน และฉิมพลีไพฑูริย์ก็เวียนกันขึ้นบรรดา
ถองบุญชาดาร์ใหญ่ ของนายพลเผ่า นักรบพิชิตก็ฉิมพลีพิชิตาฉิมพลี ก็ขึ้น
ศรีราชพัท ผู้บัญชาการวิจิตรวาทะ เต็ม เกรไปเกรมาอยู่ใต้ ถัง โฉมเข้าใส่เขา
ไปก็ด้วยความสัมพันธ์ว่า ความแค้น
กัน.

เปรียบว่าเขาเป็นเฒ่าขายแม่กลุมไป
ทั่ว ความผิดคักซื่อเพิ่มของเหล่าคำ
รวรอลัง ะเห็นได้ชัดแจ้งราวธาร
วังปลานเข้าออดอับยุคคอกเวลา๗.๕๕น
ทรง! ในเช้าวันนี้ รวดได้สิ่งกงเจมี
กัณฑ์หนึ่ง พังระกอดจากวังปารุส
อย่างรวกเร็ว ปะทะลูกธนูพุ่งออกจาก
“มีข่าวคืบหน้า.หมครัยคุณสาร
วัตร” คำถามถูกระดมเข้าใส่แค่ไป
หมก แทนคำตอบคือฟันพิน คืบคืบ
มือไปยังรถปัสแดง ๔-๕ คืบท่าชออยู่
ทันการบุญชาขาว ซึ่งมีตวงยศ
มานโคทศาเคาเทียมหาญ นงนันท
เทียมพรหมอย่างค้ำถั่งดาหม

แผลง และพิศมัยตรงกิ่งไปย้งอง
 มัญชาการคำรวจนครบาล พลยผลา
 ไซย อย่างไม้อดวิกการกะหัดตาย
 ตามกิกไปอย่างระดัชชิก คัวยรถย
 ของหนัขาวหงส์อิมพมระมัยท่ง ซึ่ง
 เฝ้าถึงเจดและกิกตามข้าวอยู่ ทุระยะ
 รด^๕ปล^๕เค^๕ม^๕ค^๕น^๕น^๕ ใ^๕ก^๕ว^๕ง^๕ไป
 จอกลดลงก^๕ท^๕น^๕า^๕ก^๕อ^๕ม^๕ัญ^๕ชา^๕การ^๕คำ^๕รว^๕
 นครบาลพลยผลาไซย ม^๕ร^๕ว^๕ง^๕ล^๕ำ^๕ส^๕ี^๕
 ค^๕ท^๕ท^๕ง^๕ใน^๕เค^๕ร^๕อง^๕แบ^๕ย^๕ น^๕า^๕ย^๕ร^๕อ^๕ย^๕คำ^๕รว^๕
 เข^๕ไ^๕ก^๕ : ใ^๕ก^๕อง^๕จ^๕าก^๕ร^๕า^๕ อย่างค^๕ย^๕ไ^๕
 เข^๕ค^๕อ^๕ร^๕.ท^๕อ^๕. พ^๕น^๕ช^๕ี^๕ค^๕ก^๕ วิ^๕เ^๕ษ^๕ม^๕ก^๕ก^๕
 อ^๕ค^๕ว^๕ค^๕า^๕ ของจ^๕อม^๕ค^๕ว^๕เ^๕น^๕า^๕เ^๕ง^๕

โดย คร้าว นาทราช

เมื่อนายพลกบฏ

ปลอมเป็นเจกตบตาพันธุ ศักดิ์

แนบไปที่วัดที่ปั้ง ๕ คณ ซึ่งบรรพบุรุษ
ดำรงตำแหน่งพร้อมอาวุธครบมือ รออยู่
อ่อนแล้ว.

“ออกติดตามสาววัด เร็ว...”
เขาร้องเสียงดัง ชั่วไม่ถึง ๑ นาที
ที่ปั้ง ๕ คณก็วิ่งตามอดีตพันธุศักดิ์
ไปอย่างรวดเร็ว โดยมีรถจักรยานของพวก
น้องสาวพันธุพันธุ วัลลภไปติด ๆ.

๘.๐๐ น. ตรง...! เสียงขึ้นจาก
ฝั่งพระนครก็ดังระรัวขึ้นขึ้นบันไดหวาย
ระแวก พันธุศักดิ์ ได้ขอให้กำลังของ
คนขายส้มโรไฟฟ้าวัดเลียบ และหญิง
สหภาพพวกไว้ ด้วยกำลังหมวยคอมมาน
โค ๕ คนรถติดแน่นคั่นเสียงวิหค จาก
ฝ่ายทหารเรือ ซึ่งจับไปในตอนเช้า ด้วย
ได้เริ่มออกอากาศตั้งแต่บัดนั้น เสียง
ขึ้นจากฝั่งพระนครและชนบท ได้ดังกระ
หน้าอียิปต์ไม่ขาดระยะ บนท้องฟ้าเสียง
เครื่องบินของกองทัพอากาศ ภายใต้การ
นำฝูงของน.ค.พ.ร่างเพียร บุกจู่รุดพันธุ
ศักดิ์ถึงกระหม่อม ทิวทองฟ้า.

การต่อสู้ระหว่างฝ่ายปฏิวัติ อัน
ได้แต่ทหารเรือกลุ่มน้อยและฝ่ายรัฐบาล
อันประกอบด้วยทหารบก ตำรวจและ
ทหารอากาศได้เริ่มขึ้นอย่างรุนแรง ตั้ง
แต่บัดนั้น ทางด้านกองบัญชาการทหาร
เรือ ทหารเรือกลุ่มน้อยได้ขึ้นหยุดต่อสู้
ด้วยฝ่ายทหารบก และตำรวจในย่าน
สวนลุมพินี ศาลาแดง และหลังสวน
อย่างเห็นช้วนั่น เสียงปืนดังระงมเข้า
ขวัญชาวบ้านบ้านอื่น อยู่ไม่ขาดระยะ
เลือด น้ำตา และศพถูกหามเข้าโรง
พยานาลงกลางนครนี้ ไม่ขาดสายการต่อสู้
ระหว่างทั้งสองฝ่าย ต่างเป็นไปอย่างดุ
เดือด และไม่มีที่ว่างฝ่ายใดจะเพลี่ยง
พลัดกันเลย.

ในคืนฝั่งพระนคร ทั้งแก่งพาน
พุทธ ขึ้นไปจนถึงท่าพระจันทร์ กำลัง
ของตำรวจ ภายใต้การนำของอดีตพัน
ธุศักดิ์ได้ถูกเสริมแน่นหนาเข้าไปอีก
ด้วยกำลังของทหารบกอีก ๕ กองร้อย
ถาวรยิ่งได้คอยระหว่างสองฝ่าย คงเป็น
ไปอย่างรุนแรงยิ่งขึ้น.

๑๑.๐๐ น. เสม... อดีตพันธุ
ศักดิ์ได้ถอยร่นออกจากแนวสะพานพุทธ
โดยรถจักรยาน และขึ้นฝั่งทวนแนวฝั่งกัน
ของฝ่ายตำรวจเรือเรื่อยมาจนถึงบริเวณ
วังบูรพา โดยมีรถจักรยานของน้องสาว
พันธุ วัลลภ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ของตำรวจ
ติดตามสังเกตการณ์ มาด้วยอย่างระ
วังงัด แนวทั้งสองฝั่งและเขตกลับประจำ
ชนบทให้ถ่วงล่าช้าไป ได้เป็นไปอย่าง
แน่นหนา โดยมีตำรวจหน่วยคอมมาน
โคและรถถังทั้งสี่แท่นตลอดแนวอดีตพัน
ธุศักดิ์ จึงได้ทอดรถหยุดสังเกต
การณ์อยู่ตรงหัวมุมถนนหน้าผารัตนวิ
ษณะหนึ่ง ฉลาดพันธุพันธุก็ปรากฏ
ว่า นายร้อยตำรวจโทคนหนึ่ง ซึ่งรือ
รือแนบอยู่ใกล้กันนั้น กำลังโกเลียง
อยู่ ถิ่นชาวจีนวัยกลางคนคนหนึ่ง ซึ่ง
มีทักว่า ชายจีนร่างชอมชอมคนหนึ่ง
กำลังจะฝ่าฝืนกำลังอะไรสักอย่างหนึ่ง.
“อ๊ะเขาไปไหนเขต ทำไมไม่
ไป...” เสียงแยะแก่ โกเลียงเลียงแทบ
“โอ้... โอ้แยะนี่ ถิ่นชาวจีน
วะ...” เสียงนายตำรวจคนหนึ่ง
อย่างไว้อำนาจ

“เขาชิงฉ้อช้อ ใครมจอย่างนี้
เองจะเข้าไปหาเขาอะไร ไม่กลัวตาย
หรือ...” นายตำรวจตะกอดถามประ
โยศกศกท้าย.

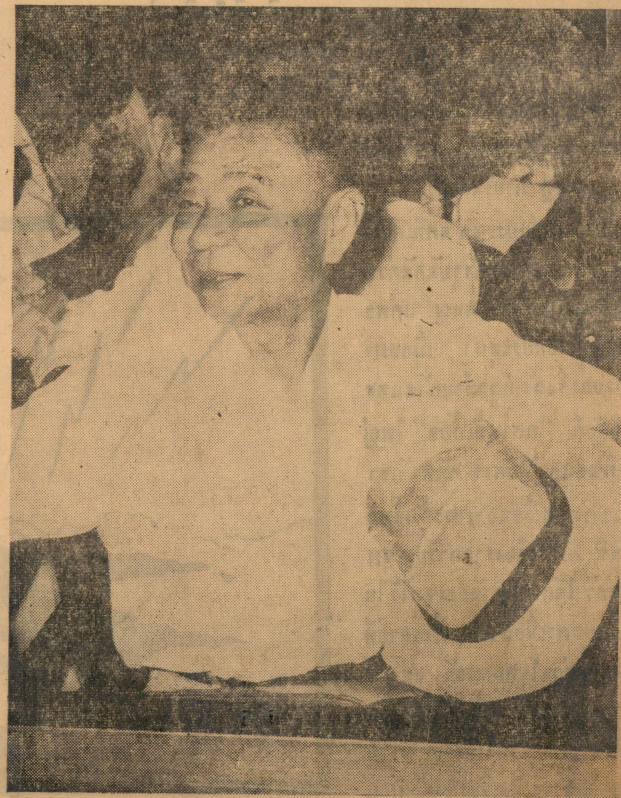
“...อ๊ะ เขาชิงฉ้อทำไม... อ๊ะ
จะไปรับลูกที่โรงเรียนนาจีน... มันไม่
เฉยๆ...” แยะแยะเลียงคอเป็นเส้นและ
พยายามจะล่าแนวเข้าไปให้ได้.

นายตำรวจชั้นร้อยโทเต็มไปด้วย
อาการโมโหสอเทวียง ไม่สามารถจะ
อธิบายให้อาแป๊ะคนเข้าใจได้ ใจหนึ่ง
ก็เห็นใจอาแป๊ะที่อ้างว่าลูกสาวติดอยู่ที่
โรงเรียนนาจีนจะไปรับมาให้ได้ ใจที่สอ

เขาคิดก็สอใจขอให้อาแป๊ะแก่ คอยประ
เฝ้า ส่วนตัวเขานั้นก็วิ่งเข้าไปทำ
ความเคารพศรัทธาพันธุศักดิ์ อย่างระ
มัด และเล่าเรื่องทั้งหมดที่ฟัง.

“โอ้แยะมจจะเข้าไปให้ได้หรือ...
มันอ้างว่าลูกสาวติดอยู่ที่โรงเรียนนา
จีน...” ร้อยตำรวจโทรายงานอย่างกระ
หืดกระหอบ อดีตพันธุศักดิ์ก็วิ่งไป
ดูชายชราชาวจีนคนหนึ่งที่มีชื่อของ
ร.ท.ท.พันธุ

“โอ้แยะพันธุหรือ...” อดีต
พันธุศักดิ์คำราม ปล่อยชายชราจีนคน
นั้น เมื่อเห็น (อ่านต่อหน้า ๒๘)

พล.ร.ท. ทหาร จำหวั
เหลือนจระกบฏ พันธุ ศักดิ์
ด้วยอาการปลอมตัวเป็นเจกตบตา

พอสภาพเปิดสมัยประชุมสภา
บัญญัติที่ ๒ เท่านั้น เมื่อวันที่ ๑๑ เดือนนี้
ประธานสภาได้เรียกประชุม นิตินิ
เทศเพื่อพิจารณาเรื่องด่วน เกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติ อนุมัติพระราชก
หนดภาษี และปรับปรุงประมวลรัษฎ
การรวม ๔ ฉบับด้วยกัน ซึ่งนับ
ว่าเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ มาก แต่โดยที่
เรื่องนี้เป็นเรื่องลับ รัฐบาลจึงได้กรา
พระราชกำหนดออกประกาศ ใ้ไป
ก่อน แล้วจึงนำเข้ามาพิจารณา ในที่
ประชุมสภาตามรัฐธรรมนูญ เพราะ
เรื่องภาษีอากรนั้น จะเปิดเผยไปก่อน
ประกาศขึ้นก็ย่อมทำให้บรรดาพ่อ
ค้าถือโอกาสหักกันกันได้ อันจะทำ
ให้เสียหายยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้รัฐบาล
จึงต้องอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ
กำหนดไว้ในมาตรา ๔๘ ว่า “ในระ
หว่างสมัยประชุม ถ้ามีความจำเป็น
ต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับการภาษีอา
กรหรือเงินตรา ซึ่งจะต้องได้รับการ
พิจารณาโดยด่วนและลับ เพื่อประ
โยชน์ของแผ่นดิน พระมหากษัตริย์
จะทรงกราบบังคมทูลให้ใช้บังคับ
ด้วยพระราชบัญญัติก็ได้”

พระราชกำหนดคดีราชัน ความ
ความในวรรคก่อน จะต้องนำเสนอต่อ
สภาผู้แทนราษฎรภายในสองวัน”
ด้วยเหตุที่การประชุมพิเศษนี้
จึงต้องกระทำขึ้น โดยมีจุดประสงค์
เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แต่พอ
ประธานกล่าวเปิดประชุม! เมื่อสมา
ชิกมาพร้อมแล้ว ก็ถูกฝ่ายค้านแห่ง
ประชาธิปไตย “ออสานเขียว” ใหญ่
พิชิตชาติ เสนอญัตติก่อน ทักท้วงเอา
ก็เกี่ยวกับ ควรจะเลื่อนการประชุมนี้
ไปวันที่ ๑๗ เนื่องจากการประชุม
คราวที่แล้ว ได้กำหนดวันประชุมไว้
วันที่ ๑๗ บรรดาเพื่อน ส.ส. ทั้งหลาย
ก็เกิดทางกลียุติไปหมดแล้ว อยู่ๆ
ก็เรียกประชุมด่วน และเพิ่งได้ระเบียบ
การเมื่อเช้าเอง ยังไม่มีเวลาจะได้
อ่านเลย เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมา

สภาได้กันเครียดทั้งกลางวันกลางคืนเรื่องปรับปรุงชั้นภาษีใหม่
แก้ลงเลยด้วยดีตามวิธีการที่รัฐบาลเสนอเข้ามาทุกประการ

จากระเบียบสภา

ควรจะได้ให้บรรดา ส.ส. ได้มาร่วม
ประชุมรับรู้งานกันอย่างพร้อมเพรียง
กัน.
แต่นายกรัฐมนตรี พล.ท. ถนอม
อดิศักดิ์ เมื่อ ใ้พิจารณาการของ
ส.ส.ใหญ่ เอื้อเฟื้อมาเช่นนี้พอจะรู้กัน
จึงแสดงใจสยอออกมาว่า การที่
เสนอพระราชบัญญัติรับรอง พระราช
กำหนดเข้ามา ก็เพื่อประโยชน์ให้
ไปตามรัฐธรรมนูญ แต่ก็มีให้มีเทศนา
ที่จะรวบรัดกันอย่างใด อันก็ทำให้
อภิปราย ถนอมอย่างกว้างขวางก็เกิด
เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องพิเศษ จะมารว
รัดกันอย่างไร และถนอมอย่างว่าเรื่อง
นี้ก็ต้องพิจารณาถึง ๒ วันจึงได้ลงมติ

การโต้เถียงกัน ในเรื่องญัตติก่อน
ของฝ่ายค้านนี้ ได้เป็นไปอย่างดุเดือด
ใช้เวลาถึง ๑ ชั่วโมง จึงตกลงให้
ญัตติก่อนไป และประชุมกันต่อไป
แต่การพิจารณาญัตติก่อนไปนั้น
ทั้งคำก็ไม่สำเร็จ สมาชิกจึงได้เสนอ
ให้พิจารณาต่อไปในวันที่ ๑๔.
ในการพิจารณาวันที่ ๑๔ นี้ก็ประชุม
ก็ให้พิจารณาญัตติก่อนไปร่าง พระราช
บัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด ภาษี
ใหม่ ซึ่งฝ่ายค้านก็ได้กล่าวโจมตีรัฐ
บาลว่าควรพิจารณาชั้นใหม่ จากคณะ
๔๐ มาเป็น ๕๐ บาทนี้ จะทำให้
เกิดเกิดกรณีการก่อสร้างต่างๆต้อง
ซื้อ แต่ฝ่ายรัฐบาลก็ได้ขอความเห็น

ใจว่า ภาษีชั้นใหม่มีได้ชั้นเลข ๕
แต่พ.ศ. ๒๔๘๖ ชั้นใหม่ได้ ๔.๒๐
ชั้นเป็น ๕๐ บาทในขณะที่เมื่อเทียบ
ค่าน้ำเงินกับค่าของเงินได้วัน อีไม่ต่าง
กันเท่าใดนัก.
นายกรัฐมนตรี ใ้ข้อถ้อยคำประ
ชมว่าการเงินของแผ่นดินที่ รัฐบาล
ก่อนได้เอาเงินคงคลังไปใช้หมด โดย
ไม่แจ้งขอกไว้ ในงบประมาณ รัฐบาล
นี้จึงต้องอยู่ในที่ลำบาก เพราะ
จะต้องหาเงินมาใช้บริหารประเทศทั้งๆ
ที่ทำการประทุษร้ายที่สุด รอยนค
ให้ตำแหน่งถักถัก นำนันให้ข้อถ
ใช้เอง องค์การบางแห่งกรมบางกรม
ก็ได้อีกคำใช้ง่าย (อนตพหน้า๕)

เอ๊ะ...ถ้านันเอานันนะ!

อดีตสมาชิกพรรคสหภูมิและมนั้คคิลา่วมมือกันข่มขู่รัฐบาลเต็มที
ไปเพียงเกาะโหมกหนั้ก็ยังนำเอาความลับไปเปิดในสภาอีก

เปเรส

ดอเนเปอโรเบปี

ในรอบสัปดาห์ ที่ผ่านไปในประเทศไทยกำลังคอกอยู่ในภาวะการเมืองเรื่องพิทักษ์ประชาธิปไตย สันติภาพเพิ่มแล้วลด ส่วนในด้านการเมืองสมาชิกพรรคชาติสังคม ซึ่งเป็นพวกสหภูมิและมนั้คคิลา ได้รวมกันเข้าข่มขู่รัฐบาลนานาประการ อาทิให้เลิกตั้งพระราชบัญญัติ อนุมัติพระราชกำหนดขึ้นภาษี กล่าวคือพระราชบัญญัติขึ้นภาษี ซึ่งผ่านมติสภาไปแล้ว ก็ให้เลิกเสียโดยสิ้นเชิง อ้างว่าภายหลังเมื่อจะขึ้นภาษี สันติอะไร ก็ประกาศเป็น พ.ร.บ. ขึ้นใหม่ทีละอย่าง ๆ ซึ่งถ้านายกรัฐมนตรี

มนตรียอมทำตามแล้ว ก็หมายความว่า รัฐบาลควรลาออกเสียดีกว่า เพราะทำเล่นเป็นเด็กกอมมือ.

นายอริยมหัทธ พดเจดถนอม ปกติกิขร ต้องทำงานอย่างแข็งขันและเพน่กเพน่ขมามา โหวตเพิ่มพระราชอำนาจขึ้นภาษีอากรเข้าสู่สภา นายอริยมหัทธก็ต้องไปทอขอขมาสมาชิกพรรคพวกในสภาสังคมเดิยวอน ซึ่งไปโหมกโหดอย่างหนักหนอกจากโหมกพรรคเดิยวอนแล้ว ยังเอาความลับไปเปิดเผยแพร่ในสภา จมโหมกสุดรัฐบาลต้องเลิกขอการประชุมสภาไปอภิปรายต่อในวันหลัง

ครบเข็กให้มิดาร ประชุมพรรคเพื่อรวบรวมเสียงไปโหมกในสภา สมาชิกพรรคหลายคน เสนอให้นายอริยมหัทธพระราชบัญญัติขึ้นภาษี โภยสิ้นเชิง อ้างว่าราษฎรเดือดร้อน แต่พายุไม่ยอม รัฐบาลต้องให้ที่ประชุมพรรคผ่านโหวตให้ และเข้าสู่สภาด้วยความอิกโรย.

เช้าวันที่ ๑๗ เมษายน นายอริยมหัทธ พดเจดถนอม ปกติกิขร นำพระราชบัญญัติแก้ไขพิทักษ์ประชาธิปไตย เข้าสู่สภา แต่ก่อนการประชุมสภา นายอริยมหัทธได้พบด้วยผู้แทนพรรคสังคมนิยม ซึ่งทวงไขการต่อสู้ ของนายอริยมหัทธ

แทงตรงไหนคิเอ้อย?

อริยมหัทธสภา ซึ่งเตรียมไว้ก่อนจะรุนแรง พดเจดถนอม ปกติกิขร นายอริยมหัทธได้ทอคำถามพดเจดถนอมถึงข้อไปนั้.

พดเจดถนอมพด้าว่า "การประชุม ส.ส. ๒ เมื่อเย็นวานนี้ มีสิ่งสำคัญอะไรนั้"

นายก "เป็นการประชุม แะเพย ประเด็นเท่านี้ เกี่ยวกับการประชุมพรรคและการประชุมสภา สส ๒ ไม่ค่อยมาประชุมกัน ผมจึงต้องไปเล่าเหตุการณ์ให้เขาฟัง พดเจดถนอมไม่มื่ออะไรสำคัญ"

พดเจดถนอม "ระมิดการคคิกันอะไรอีกนั้"

นายก "ผมกำลังพิจารณาการทอระทวงวิมลธรรม อระประคณ สังคมและ การบั้งอธิสธารธารณะภิชัง คำแห่งโภก โภกสามแห่งนั้บางคำแห่งเขามีอยู่แล้ว และทำคิอยู่แล้ว ก็คงซัดคณ เสร็จปลักกระทวงวิมลธรรมไม่จำเป็น อระการศาสนาเขาอยู่ คิมาคิจะให้มาอยู่อย่างเกิม คาคาจะคคิคำแห่งคิมาก ทนเจไปมา"

พดเจดถนอม "มีใครลาออกคิยังนั้"

นายก "ไม่มี มีแต่คคิเสริมคคิเดิย เหตุคคิลาออกคคิว่า อาริยมหัทธคิกรวนนั้ทำให้ราษฎรเดือดร้อน ไม่เห็นกัวยอเท้านั้"

พดเจดถนอม "ทราบดีว่าอาริยมหัทธคิกรวนนั้ ขริยคิสามแห่งไม่ร่วมมื่อคัยเซ่ในคิการเข็กประมุลนั้มีทอรวมเซ่เพลึงประมุลคิ ความคคิมีนั้สามขริยคิ จะเข้ามา ประมุลเสมอมา แต่คิการประมุลคคิคงคคิขริยคิทั้งสามไม่ยอมประมุล อระเซ่เพลึงไม่มีนั้มีนั้จะคคิให้ จะทำอย่างไร"

นายก "คคิซัดจากทอนคคิไป"

พดเจดถนอม "คุณเดลิเดิยคคิบั้งไปรายงานระมุลคคิ ทำพนาขอสั่งเสิยะโรถึงจระมุลคคิคคิยัง มีกทมาขไปคคิโยเล้า"

(อ่านต่อหน้า ๓๖)

ดับกิเลส

และขบคิด เพื่อไม่ให้ฟุ้งฟอยยังไม่
เพียงพอจึงต้องมาตรวจเอาทางกันภายใน
จึงขอให้เห็นใจเถิดว่า รัฐบาลไม่ใช่
สุกเอาเผากิน.

ข้างฝ่ายใต้ใฝ่ใหญ่ แต่งพรรค
ประชาธิปไตย ควบ อกยวงศ์ หนึ่งพึ่งอยู่
ก่อนขบคิดว่า ทำให้นายอ้วนนั้นเห็น
อยู่ แต่การขบคิดนั้นควรจะทำทีละ
อันเพราะทำอย่างนี้คือครั้น ไปพบ
พระมัทรมิเหมือนกลุ่ ๒๒ โดยของกัน
ปกครองอย่าง ๒๒ ชื่นชมแต่การก่อสร้าง
ซึ่งยังไม่สมบูรณ์ เว้น แม้จะมีผล
จึงขอเงินแพง แล้วทำอย่างนี้จะได
๒๐๐ ล้าน หรืออาจจะทำพระ
ในพระคณ.

รัฐมนตรีช่วยว่าการคลัง เสวตร์
ปทุมพงศ์สามัคคี จึงเข้าได้ โดยฝ่ายค้าน
ว่า เมื่อคราวแรกเราเอาทางกันนี้ไว้
ที่อยู่ที่หนึ่งแล้ว ทำเป็นขบคิดอยู่
กันพม่าว่าเราของกันไม่ได้ ความ
อย่างนั้นคือข้อข้อเลย จะเสียอีก
การขบคิด มีทั้งคำสั่งถึงผู้เสียภัย
เขาจะเสียได้ไหม ไม่ทำก็ด้อย
อย่างนั้นแล้ว ชื่นชม ชักแคลนเพราะ
การขบคิดเสียพม่าซึ่งมาจากทางประ
เทศนั้นละ ๖๐๐ บาท พอข้างแย่ง
อีกทีละ ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นจาก
๑๐๐ เป็น ๔๕๐ บาทจะเป็นไรไป.

อดีตส.ส.สังกัดพรรคเสรีนิยมคนดีคนหนึ่ง
ขณะหาพรรคพวกก่อน ในเวลาที่รัฐบาลขึ้น
มีได้ถูกทำเนียบงานคร.เสรีม วิจารณ์ถูกรัฐ
มนตรีว่าการคลัง ว่ามีแผนไม่ชอบในการสร้าง
ความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนครั้ง เขาผู้นั้น
อ.ส.พ.น.ช. สัมภาษณ์ เขาได้ขึ้นวิจารณ์
การเมืองในขบวนการเสรีนิยม ๓ เดือน แล้ว
มีคำสั่งขบคิดเมื่อเมื่อถึง ปีที่ ๒ พนมมอ
ที่ ๒ คือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
โดยแล้ว แต่มีข้อกล่าวหาอีกส่วนหนึ่งทวิต
ของมออีกวัน คราวนั้น ว่าแล้วมีแผนงาน
เสรีนิยมเข้าไว้ แผนการนี้ว่าขึ้นเป็นนคร
มีชื่อว่านครเสรี ซึ่งไปเรือนเมืองนอกได้ ๑
วันก็จะรู้ทำไม่ถึงการเสนอเรื่องเข้ามา.

เหมือนลูกพยามเดินวิ มีชื่อน
จารบี แต่ส.ส.ก็ยังมีอาการว่าพ
เป็นลูกศิษย์หรือเปล่าไม่ทราบ ทว.

ข้อเขียนที่เก็บไปกัวยกกิจกรรมปรัชญาแบบพื้นฐาน

จารึกมเงาและรสอันเยือกเย็นของพระพุทธศาสนา

ก่อนที่จะเข้าใจ จะพาท่านไปดูการปฏิบัติธรรมของหลวง
พ่อเขาสาริกา ข้าพเจ้าใครจะเล่าเรื่องการสวด ลอดเห็นของข้าพเจ้าก่อน
ข้าพเจ้าเป็นคนหัวสมัย ใจแข็งไม่เชื่ออะไรง่าย ยิ่งเกี่ยวกับกัมม
ต่าง ๆ ด้วยแล้ว ข้าพเจ้าแทบไม่เชื่อเอาเลย มีเข้ามาเข้าหาข้าพเจ้า
บ่อย ๆ เรืองพระเดชของใครจะเอาอะไรไปถวายเป็นเผ่าเรือบ ข้าพเจ้า
เคยประมาณว่า “ถ้าอย่างนั้นพระนั่นกับ” โดยเหตุผลง่าย ๆ ที่ว่า “การ
กระทำของบุคคล หากแตกต่างกันไปทั่วโลกทำกัน การกระทำ
นั้นเป็นการกระทำของคนมา โดยละเพาะอย่างนี้เมื่อเอาอารมย์ทางโลก
มาใส่ คือเห็นว่าแม้พระนั้นไม่ปรารถนาที่จะเอาเงินจากเป็นทานให้แก่
สาธารณะชนที่ยากจน” ข้าพเจ้าได้คิดมาอย่างนี้ก่อนจริงๆ ก่อนที่ข้าพเจ้า
จะได้รู้จักหลวงพ่อเขาสาริกา และรู้จักคำว่าปฏิบัติธรรมที่ลึกซึ้งแท้จริง
แม้หลวงพ่อเขาสาริกาจะล่วงลับไปแล้ว มันก็เขียนบ้างคนเคยคำนิพนธ์
พ่อเขาสาริกา อย่างที่ข้าพเจ้าเคยคำนิพนธ์มาแล้ว นักเขียนนั้นประจำอยู่
หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง จะเป็นใครข้าพเจ้าไม่ระบุนามเพราะเป็นธรรมดา
สามัญเหตุเกิด คนเราอาจเข้าใจผิด พุทธศาสนาที่เป็นแต่เพียงได้ยืมข่าว
ไม่เคยพบตัวก็จับเอาไปป้ายสีตามความพอใจ ของคนเสียจนประอะเคียว
นี้ข้าพเจ้ารู้จักและเข้าใจหลวงพ่อเขาสาริกาได้ดีแล้ว และก็ได้เคยจัด
อธิบายข้อปฏิบัติในการที่ได้มีดวงจิตสปรกกล่าวร้ายต่อท่านไปแล้ว

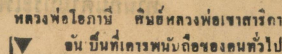
หลวงพ่อเขาสาริกา ไม่ใช่ว่าพระไม่ใช่ว่าพระช่างพูด ไม่เคยแสดง
อิทธิฤทธิ์ แบบหลวงพ่อบุญมาลีสวนบางมด หากท่านมีบุญฤทธิ์ มีพระสา
กรายไหว้ท่านทุกมุมเมืองทั้งทุกทิศทั่วบ้าน มีชื่อว่าพระเป็นองค์ญาณของท่าน
และทั้งที่ไม่ใช่ว่าท่านจะคุยด้วยทุกก้วยกลอนวันกลอนคืน ก็ไม่ใช่สักการ
ท่านแบบพระให้ทวย ท่านเป็นพระที่อย่างนี้การสักการบูชาอย่าง
ยิ่ง ซึ่งจะทพพไม่ไถ่ขานนักโสมมัย ท่านมุ่งหมายทำดีของท่านอย่างเกี่ยว
คือการกัมมธัมม ท่านมีสมาธิมีอุเบกขา เหมือนคนโยกที่ท่านพูดและฟังเรื่อง
อย่างนี้ การปฏิบัติธรรมท่านแสดงโดยวิธี ให้คนที่ไปพบเห็นท่านก็เขาเอง
อย่างนี้เป็นประโยชน์มาก สำหรับผู้ที่จะปฏิบัติธรรมการมอดนด้วยวาจาแบบ
ท่องจำอย่างหลงของมั่งง่าย ใครๆ ก็รู้เป็นแต่เพียงผ่านหูซ้ายหลวขวาเท่านั้น
เกี่ยวถึงมก สู้แสดงให้เห็นด้วยอาการกระทำที่ถึงขั้นหัวใจของศาสนา
อยู่ที่ของสามอย่างคือ กิเลส สมาธิ ปัญญา (ปัญญาเป็นผลสำคัญมาซึ่งข้าพเจ้า
จะกล่าวถึงในบทต่อไป) ก่อนที่จะกล่าวให้รู้ว่าจะขอพูดทำไม ขวชเพื่ออะไร ?
(คนที่ทุกข์ทราด) และให้รู้ว่าการปฏิบัติได้เพราะอะไร ? จะทำกิจได้อย่างไร ?
เสียก่อน.

การท่องจำ อย่างแบบของของ
ใคร ๆ ก็ทำได้ แต่การปฏิบัติที่ซึ้ง
ซึ้งนัก และสิ่งใดทักได้มาง่ายเช่น
คณขอให้มีความสำคัญน้อย สิ่งใด
ที่ฝึกฝนแต่มีปัญญาตนเอง มีความสำ
คัญมา และยากแก่การที่จะลืมเช่น
เคียวถวาทย์ที่ได้จากทพพเองมีค่า
มา ไซ้ยากกว่าทพพที่ได้มาเพราะ
การพหิ อธิบายอาวาทที่หลวงพ่อ
เขาสาริกาแสดงเป็นปริศนา โดย
มากเป็นเครื่องคณขบคิดเป็นเครื่อง
เพาะอรรถกถาทั้งนี้ คนโง่ที่มีปัญญา
ก็ฝึกได้ ใครที่ขยันหาใจฝึกไปทา
ท่านเพื่อถวาทถวาทถวาท ถิ่นเอ
เอาไปเองพหิถถถถไป เพราะท่านไม่
มีอะไรให้ใคร และไม่คุยกับใคร.

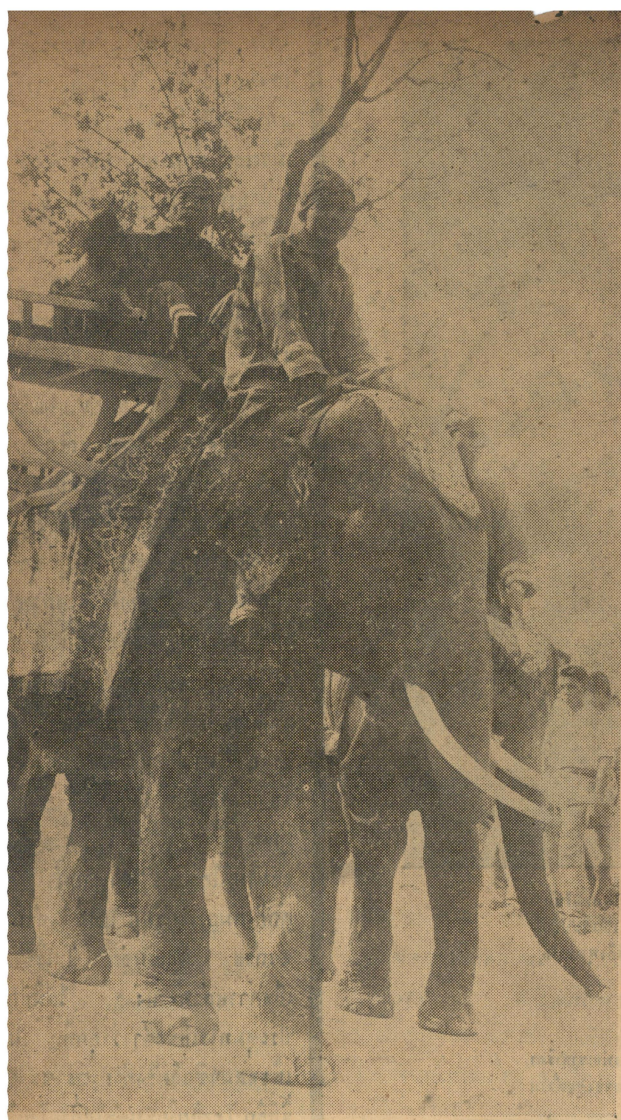
ก่อนที่จะพาท่านทั้งหลาย ไปชม
กัมม ไปดูการกระทำอันเป็นการกัมม
ธัมมของท่าน สักการะพาท่านไป
พบการกระทำอย่างอื่นเพื่อขยาย
ให้ท่านได้ลองใช้ปัญญาของท่านขบ
วันหนึ่งได้มีศิษย์มาเมืองของท่าน
คนหนึ่ง ไปหาท่าน ได้ขอชมไป
อันใหญ่อย่างใดไปถวาย พอไปถึงก็
ท่านอยู่ ก็มิใช่การขบ แล้วเขาชมไป
ถวายโดยท่านก็มีได้ความว่าขออะไรมาแต่
โหมเพียงแต่ของของท่านรับถวายชมมัน
แล้วก็ขบขึ้นแล้วคุณศอกให้กันโคนกัน
ได้เอาคำชมมันออกเป็น ๑ ชิ้นเท่า ๆ
กันมันหนึ่งท่านเอาไว้แล้วอีก ๕ ชิ้นท่าน
ให้ลูกศิษย์เอาไปแจกคน ๕ คนที่มาร่วม
ให้ท่านและอยู่บนภพนี้ในคนพวกนั้น
กิน แต่เจ้าของชมมันนำไปถวายท่านไม่
ให้ เจ้าของชมมันได้เอาให้ข้าพเจ้าฟังว่า
“เขาเองนึกในใจว่าชมเขาเข้ามา ชม
ของเขาท่านน่าจะให้เขาสักชิ้นหนึ่ง แต่
เมื่อท่านไม่ให้เขาก็ไม่พูดอะไร เป็นแต่รู้

โดย ‘สันติธรรมา’

เท่าที่ตกลงพระเจ้าสุริยวงศา ให้อำ
 ๕๔๔
 ราชชนกเพื่อให้อุปถัมภ์พระชนกไว้ว่า “สิ่ง
 ใดก็ตามที่บริจาคเป็นทานด้วยความ
 นิวิฐิตใจแล้วอย่าคิดเสียด้วย หาก
 เกิดการเสียด้วยแล้ว การกระทำนั้น
 มีโทษอะไรเป็นทาน” เท่าที่เขานับ
 ๕๔๕
 ไว้ก็อย่างนี้ ก็เพราะพระองค์เขาสงวน
 และระลึกว่า “ท่านจะให้ใครก็ตามไม่
 เสียด้วยเพราะทั้งใจ เขามาถวายทาน
 แล้ว” และเพราะท่านสมมุติว่าลอร์ด
 ๕๔๖
 แห่งเมืองดาวได้เชื่อว่า เท่าที่เขาค้นถก
 แล้ว ซึ่งมีผลหลายอย่างก็ตกลงพอ
 แสดงเป็นธรรมเนียมบริษัท แต่ข้าพเจ้า
 ๕๔๗
 เมื่อกล่าวในพระ (อ่านต่อหน้า ๓๓)

ตามประเพณีของदारประมุขสภา
 นั้นจะให้เรียบร้อยไปเสียทีเดียว โดยยก
 บรรดา "ดาว" ทั้งที่ ลาวจะไม่มีเข้ามา
 ขยายแสงเสียยังักถูกระโรย และให้
 สภาฯ ยกมือขึ้น "ดาว" ก็ยักกันแต่
 ย่อมไม่มีใครเกิด "ดาวบ่อน้ำ" สม
 คึกก็ สมบูรณ์ทั่วพิภพ ไปก็ ถ้ามีการ
 จึงด้วย จึงเข้มซัด ในเรือนถาวร
 เป็นความแล้วทั้งแจ้ง ๆ ไม่มีขัญตา
 ประมุขที่ไรเป็นอย่างว่าทุกก็ ไม่คำ
 เพื่อสมาธิก็ตั้งทำประชาชน ควรว
 หักออก โกลโงงผางเข้าใส่ก็โมโครโฟ
 กระโปกเล่นงานประธาน ว่าถ้ำระราพา
 ไม่มีไฉเป็นธรรม ไม่ให้ข้าพเจ้าพูดขอ
 ใต้นอนแล้วทาบไปอย่ามีความสุขและ
 ถ้าผูกใจโกลละระเถยเสียงข้าพเจ้าขอ
 ใทก ยิน๓ วัน๑ วัน เอะ ก็ไทพว่า
 ให้คำนึงถึงศักดิ์ของที่ประชุมใกล้ คำ
 ไม่ควรจะหลุดจากหูกิ่งผูก เหมื่อนคณ
 ไม่ผิดก็ควรละ ส.ส. ในที่ประชุมซบ
 ซิกลพอย่างควมเครง เหมื่อนเลกวิว่า
 ออกเจ้าไปนึ่งก ให้ ส.ส. คุณแจ้งวง ห
 ละทำนสถานันหมื่นยัยกิจ ของชาติจะ
 กลายเป็น "วงป่า" ไปก็เพราะ ส.ส.
 อย่งว่าที่แหละ มีหน้าเข้าเมื่อที่ประชุม
 พิจารณาผ่านร่างต่าง ๆ ไปว่าจะหมด
 แล้วและกำลังจะลงมติให้ พ.ร.บ. ส่วนช
 อันเป็นพมกสูกท้าย (อ่านต่อหน้าถัด)

‘นางสงกรานต์’ ทรงครุฑเป็นพาหนะ

งานสงกรานต์ปีนี้จะเป็นอย่างไรก็ยากจะทราบ ไม่ว่าที่ไหนผู้คนโห่เห่
ซึ่งเคยสนุกสนานนักกลับละเป็นขี้มั่วไปอย่างประหลาด ที่เขาคินวนาก็เช่นเคย
สงกรานต์ทุกๆ แห่งจะมีการประกวดประชันกันเพื่อให้ได้มาซึ่ง “เทพสงกรานต์” อัน
ผิดปกติ บางคนเชื่อว่านางสงกรานต์ขี่นั้เสพย์ “ภานี้” เป็นภักษาหาร บรรยาการจึง

ที่เขาคินวนาจัดงานสงกรานต์แปลกกว่าที่อื่น เพราะขบวนนางสงกรานต์
เด็กๆ ขอบใจและแม่ผู้ใหญ่อีกเหมือนกัน นอกจากความสนุกสนานรื่นเริงและการปร
ทานกนดามประเพณี.

ภาพโด

ะเยียมเขาดินนา

งไม่ค่อยึกเหมือนปีก่อน ๆ ที่ถนนวิสุทธิกษัตริย์
กันสงเกดคุดงอยเหงาแทบไม่น่าเชื่อ แม้ว่างาน
วชสดงดงาม บรรยาศาสตกรานคักเชื่อมซิม
ลอบสงัดไป.

ประกอบคัวสัตว์ค่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ ในเขาดินนเอง
กวคประชันแล้ว ก็มีการสงน้ำพระทำบุญสุน

ย “ดาตล้องโท-ลัมดาห์”

“..ไป... ทหารของกองทัพ
ตามันให้พบได้... ไม่นานเธอจะ
ตาย...”

การตรวจค้นหาพลฝ่ายปฏิวัติ
ทหาร ข้าหิรัญในย่านพาหุทรีบ้านหม้อ
และท่าเคียน โคเป็นไปอย่างรวดเร็ว
และข้ากึ่งของฝ่ายตำรวจ ยังจับได้ถึง
คว้าน้ำเหลวไม่พบบ้นแก่เงา ของนาย
พลทหาร เขาต้องหนีไปไควรวัดยปฏิ-
ทاربยัชรระยะเวลาไม่กี่ชั่วโมง

กล่าวถึงนายพลเรือทหาร ข้าหิรัญ
เมื่อปลดอมตัวเป็นเจ๊กแต่ยกตำราตรวจข้าม
แนวทวงข้ามมาได้แล้ว ถึงวังกรุงกึ่ง
ไปที่ปากคลองตลาดอย่างรวดเร็วกความ
มุ่งหมายอันเร็วทันนี้ เพื่อที่จะให้รู้ถึง
ความเป็นไปฝ่ายทหารเรือในฝั่งตรงข้าม
ที่อ้างถึงกันแพร่อยู่ ว่าหนีไป ในทางใด
เปรียบเทียบเปรียบเพียงใด เพราะตลอด
ระยะเวลาวัน ๒ ชั่วโมง ที่ผ่านมาก็
ทอดนทางวิหิต ระหว่างดงตัญญู
ทหารเรือมีกำลัง กันพระราชมังค
ไม้ไผ่เกลย และด้วยเรือจ้างลำหนึ่งซึ่ง
จอดอยู่โดยริเวณนี้ ซึ่งยังเจริญเป็น
อภิศพลทหารเรือมาถ่อน และจำหน้า
นายพลทหารได้พอดี ใต้ริยาลาแฉ
พาข้ามฝายไปส่ง อย่างเสี่ยงต่อความ
ตาย ท่ามกลางท่ากระสุนทั้งสองฟาก
ฝั่งของโคกขอมอยู่ ทลยท่าหลาย
ครั้งก็ถูกกระสุนพาดทุกที จะเอาชีวิต
ของคนทั้งสอง ขณะลลยล้าอยู่กลาง
แม่น้ำ แต่กระสุนยังไม่ถึงคราวสา
บากจึงทำให้รอดพ้นไปได้ อย่างปลอดภัย
และจากถลลยล้าทางไกลของฝ่าย
ทหารเรือก็จับอยู่ ตลอดเวลาหนึ่งชั่วโมง
ทำให้ฝ่ายทหาร และพลทหารเรือม
กำลังทั้งโคกขอม กับฝั่งพระพรอยู่
จำได้ว่า บุคคลในเรือหนึ่งคือ นายพล
ซึ่งเป็นพี่ของพวกเขานั่นเอง และ
ให้ให้อาลังใจอย่างสูง แก่ฝ่ายทหาร
เรือกลุ่มนั้นด้วย ด้วยอาวุธซึ่งสัทธิ
กำลังฝ่ายตรงข้ามอย่างเข้มแข็ง เพื่อ
คุ้มกันมิให้เรือแจวล้าหนีไปจนคราย

นั้นแหละท่านทริกชีวิตคนหนึ่ง
อันหน้าหาวเลี้ยวของนายพลทหาร
ข้าหิรัญ ซึ่งเป็นนักคิดค้นด้วยประ
ดุจล่องหนหายตัวได้ ตลอดระยะเว
ลาที่ผ่านมา..! ▲

ไปยังไหน ไหว ออกเบ้อเหิม

มอซตร

ไม่ยอมให้รตมเล็ดขึ้นค่าโดยสาร (จากโทรรายวัน ๑๓ เม.ย. ๒๕๕๑)

การคัดอยู่ในอ้อมมือของเอกชนนั้น เป็นรูปเศรษฐกิจที่ยังยึดถือสังคมมนุษย์อย่างหนึ่ง ดังเช่นการเคือค
ร้อนของประชาชนในปัจจุบันนี้ อันเนื่องมาจากการฉวยโอกาสของบรรดานายทุน ที่จะขูดรีดเอากับประชาชน
โดยเหตูผลอ้างว่าเพราะรัฐบาลขึ้นภาษี นอกจากนั้นระบบเศรษฐกิจในรูปเสรีนิยมนี้ ยังเป็นภัยต่อเสถียรภาพ
ของรัฐบาลอีกด้วย ดังเช่นกรณีน้ำมันเป็นต้น ซึ่งถ้าหากรัฐบาลไม่สามารถจะแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่แล้ว ก็ไม่แน
เหมือนกันว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป.

ฉิการกำของเอกชน ที่สร้างวามสั่นเสถียรให้โดยเสถียรภาพของรัฐบาลนั้น มองเห็นชัดได้หลายประการ
ด้วยกัน พอลาการเพิ่มภาษีขึ้นเป็นขัณฑ์ใหญ่แล้ว ก็ยังมีกรณีรตมเล็ด ซึ่งกำลังชัชนราคาอยู่ให้ชัดเจน แม้ว่า
ทางถารจะไม่ยอมให้ขึ้นราคาค่าโดยสารก็ตาม แต่กระแสดำวยยืนยันทว่า เจ้าของรถเมล์จะขึ้นราคาให้ได้ โดยอ้าง
ว่าน้ำมันแพงอะไรเหล่านี้เป็นต้น เป็นกรณีกึ่งเชื่อมโยงกันอยู่เหมือนลูกโซ่ และถ้าหากบรรดาเจ้าของรถเมล์จะขึ้นราคา
จริงๆแล้ว รัฐบาลก็ไม่มีความจำเป็นต้องไปกักตึงไว้ เพราะเราขายน้ำมันราคาถูกอยู่แล้ว ที่ยอมให้เอกชนมี
เสรีภาพในการคุมเส้นทางการคมนาคม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับประชาชนโดยตรง.

จึงอยู่ยั้งยืนยงแม้ว่ารัฐจะมีอำนาจออกกฎหมายควบคุมราคา แต่ถ้าเจ้าของรถเมล์เกิดรวมหัวกันหยุดกิจการเล่า รัฐ
ก็จะต้องเป็นฝ่ายรับผิดชอบโดยตรง เพราะประชาชนซึ่งได้รับความเดือดร้อนเพราะการคมนาคมหยุดยั้ง ก็จะต้องหันมา
เล่นงานรัฐบาลอย่างไม่ต้องสงสัย ฐานะของรัฐบาลก็จะอยู่ในความลำบากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วเรื่องก็จะลุกลามต่อไปอีก

ต่อจากหน้า ๓๗

อนึ่งเมื่อพูดถึงเรื่องความเจ็บปวดแล้ว เราใคร่จะเรียนคหบดี
ชาลส์ก่อนไปว่า ถึงเวลาแล้วที่จะได้พาศักดิ์พระอนัฏฐกนโศกเห็นว่ากระมัง
ที่เขาไปใช้ถ้อยการปรนึ่งปรุงแต่งการของรัฐบาลด้วย ซึ่งเราเชื่อเหลือเกินว่า
ช่วยประหยัถกักทองพวยจ่ายลงไปได้อีกมาก การปล่อยให้ความเมตตาจากคน
หนุ่มน้อยมาเป็นเจ้าเรือน โดยไม่คำนึงถึงความรับผิดชอบของคนส่วนใหญ่
ย่อมเป็นลัษณืพินทุ์ก่อการบริวารราชารแผ่นดิน เพราะนอกจากจะเสียเปลือง
ค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็นแล้วยังเป็นอันตรายสาหัสยิทธิ และทำลายสมรรถภาพใน
การทำงานของผู้เป็นอย่างร้ายกาจที่เกี่ยว ความมีอธกาศล้ำลึกในการปฏิบัติราช
การณัฏฐ, ความเหลวไหลในวงราชการที่เรื้อร่นมานานนับสิบๆ ปีก็กั เหล่า
ซึ่งผลร้ายให้แก่ความถาวรณัฏฐของบ้านเมืองยิ่งนัก เรายังไม่เฝ้าว่า การละทิ้ง
ข้อชนส่วนใหญ่ณ เป็นพลการที่ชอมคัวยระบอบประชาธิปไตยเลยจนพิกเกี่ยว
การชกิงงานชกิงงานที่พาดพวยการัฐมนตรีถกกลงมาแล้วพิน เป็นส่วนน้อยเหลือ
ณัฏฐ แต่ถึงความซนัฏฐมิให้แต่ข้าราชการส่วนใหญ่เป็นอย่งย่ง ลงมือถก
พาดพวยการัฐมนตรี ความซนัฏฐถกย้อมอณัฏฐและช่วยพาดพวยการณัฏฐ

๓๔ อังคฤขณ์และวังเศียรอมรมย์ของวังเศียรโพธิ์ทง. ให้สมุหนายก

四

ชีวิต

ต่อจากหน้า ๒๐

พินาศลงเพราะมีคณาจารย์ของตนเอง และอาวธรรมพลเปรียบเสมือนหงส์พดกที่สร้างรังถึงให้ฝูงซึ่งจะต้องตกพังลงมาในที่สุด.

อิกยัลก็เข้าทำงานเป็นศาสตราจารย์วิชาปรัชญา ที่วิทยาลัยรัฐบาลเมืองลอสแอนเจลิส ไม่ช้าก็ไล้ลาออกโดยให้เหตุผลว่า ท่านมีเรื่องราวสำคัญเฉพาะที่พึงร่วมชีวิตของท่านและย่อมไม่อาจทำการศึกษาต่อได้ หากยังมิทราบชะตาชีวิตต่อไป ต่อจากนั้นท่านก็ให้หมายประจักษ์อย่างพิสดารว่าความเพียรจะได้อะไรมาบ้างพอสำหรับบางประการ.

บทกวีของอิกยัลในชุดบทกวีเรื่องเกี่ยวกับชีวิต ชีวิต และความงาม แต่ก่อนมาที่ไปสู่ เรื่องพระผู้เจ้าและอมตะธรรม และเมื่ออยู่บทหนึ่งซึ่งโจมตีความเลื่อมซาฟต์ด้านศาสนาทำให้เกิดอาการได้แก่อันดอลิโย อิกยัลปรารถนามาแต่ยังหนุ่มจะเขียนบทกวีท่านเอง "พาราไดส์ ลอสท์" ของอิกยัลก็ขึ้นชื่อว่าดีอยู่ ซึ่งต่อมาสามารถทำให้เขาได้บทกวีชิ้นสำคัญของท่านคือ "จิวิก นาเมท" ถึงแม้ว่าจะมีส่วคล้ายคลึงกับ "คิโน คอมเมท" ของ คิวโมมากก็ตาม ชนเอกของอิกยัล อย่างไรก็ตามก็มีความจริงเข้าใจภาษาที่เขียนนั้นก็ได้อ่านชยของว่า เป็นวรรณคดีชิ้นเอกของโลกเรื่องหนึ่ง.

นอกไปจากบทกวีซึ่งอิกยัลได้เรียบเรียงจนกระทั่งถึงแก่กรรม ท่านยังได้แสดงความสามารถเป็นพิเศษ เกี่ยวกับงานการศึกษาของชาติและเรื่องอนาคตของประชาชนมุสลิมในทวีปอินโดแปซิฟิกโดยได้เข้าร่วมงานหนึ่งที่ปรึกษานานาชาติหลายแห่ง และได้ช่วยเหลือให้อาณานิคมและรัฐบาลอาณานิคมสนใจเรื่องการปฏิรูปการศึกษาตามที่ต้องการมา และรัฐบาลนั้นได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของท่านอย่างดียิ่งด้วยกัน ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๘๘ บทกวีหลายชิ้นออกมามีชื่อโด่งดังของอิกยัลท่านเข้าร่วมตำแหน่งรองอธิบดีเทศน์ แต่ท่านไม่ยอมรับจึงได้เนื่องจากสุขภาพที่ไม่สมบูรณ์. ชาติกรรมของประชาชนมุสลิมในแอฟริกาตะวันออกเป็นดินแดนบรรพบุรุษของท่าน เนื่องมาจากการกระทำของชนชั้นปกครองอื่นทำให้ท่านสลดใจมาก ท่านได้กล่าวถึงประชาชนแอฟริกาตะวันออก "ที่จำเป็นต้องรวมทอดความเป็นชาติได้บอด" และต้องเป็น "คนแปลกหน้าสำหรับเกียรติของตนเองและอันธพาลชนชั้นคนนอกของโลก"

ถึงแม้อิกยัลจะมีความคิดเห็นคัดค้านลัทธิชาตินิยมแคบ ๆ และลัทธิเชื้อชาติเป็นสำคัญ ท่านก็ยังสนับสนุนเรื่องการแบ่งชนชาติออกเป็นรัฐสลิ้มและฮินดู ท่านได้เขียนไว้ว่า "เป็นที่เห็นได้ชัดแล้วว่าท่านทางเกี่ยวกับอินเดียและสงฆ์ซึ่งได้เกิดโดยการขัดแย้งและแยก หักคามสลดเชื้อชาติ ศาสนา และภาษา" ท่านเป็นผู้ที่รักเกียรติว่าเขาค้นพบวิถีไปปะธาคให้ โลกทราบถึงแผนการสถาปนาปณิธิสถานอันจะพึงทำอันได้แก่ด้วยความเชื่อมั่นทางๆ ของท่านคิกกล่าวมา ท่านได้เข้าร่วมงานประชุมการประชุมประจำปีของสันนิษยาตมุสลิม และได้เข้าร่วมการประชุมที่โรดท์กลอสคอนด้วย เพื่อพิจารณาว่ารัฐธรรมนญุ์สำหรับทวีปอินโดแปซิฟิกใน พ.ศ. ๒๔๙๔-๙๕

ในระยะเวลาที่จากนั้น อิกยัลก็สุขภาพเสื่อมโทรมไม่สมบูรณ์เพราะอายุมากแล้ว และต่อมาในวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๘ ก็ถึงแก่กรรม ท่านกล่าวว่า มีเรื่องน่าเสียใจอย่างหนึ่งสำหรับท่านคือไม่สามารถแต่งหนังสือภาษาอังกฤษของท่านเกี่ยวกับอภิปรัชญามุสลิมให้จบลงได้อีกทีจะหาได้.

ข้าหลวงใหญ่ปาซิฟิกคนแรก คือ โยฮันเนต อลดี จินนาห์ มีเป็น "นิกร" แห่งประเทศปาซิฟิกคนแรกโดยแสดงความไว้อาลัยต่ออิกยัลไว้ว่า "ถ้าหากข้าพเจ้า ท่านเป็นทั้งเพื่อน มิใช่ทาง และปราชญ์ และในตอนที่ท่านมุสลิมต้องเผชิญกับความยุ่งยากลำบากอย่างที่สุดนั้น ท่านได้ยืนหยัดต่อสู้อย่างเข้มแข็งไว้แล้ว หลังจากนั้นก็แล้วด้วย." ▲

เวียงมณี

คณิกเลศ

ต่อจากหน้า ๒๕

พาท่านเข้าสู่ทศวรรษปฏิบัติ ของท่านเลยก็เกี่ยวกับหลวงพ่อกับวิถีปฏิบัติเกี่ยวกับอาการกระทำอย่างไถ่ล้าง และข้าพเจ้าจะถือถ้อยเป็นอย่างไร ไป กงทให้ขึ้นมา

หลวงพ่อกับ คณิกเลศเรื่องรูปโฉมการวางเฉย ไม่นิยมไม่ตีเคียว ใครจะแต่งเลศเลศ ใครจะแต่งผ้าขาว หลวงพ่อกับไม่เคยพบขบขันหน้าพู่กันโดยเฉพาะที่ทำงานเอง ขณะที่ทำงานวัด (อุคงค์) จากที่ออกมาอยู่กัศริกา ท่านก็ครองผ้าเหลือง ผ้าสีคลก อยู่ไหนเหล่าบรรพชิตครบถ้วน ที่ออกมาทางสงฆ์วังเกียงเห็นเป็นพระบ้าง บอๆ ไม่ควรครองผ้า ถ้าสาวพริ้ว คิกลัดท่านและอิกยัลแต่ก็กลัวว่าหลวงพ่อกับท่านก็แล้วท่านจึงเปลี่ยนผ้าไตรห่อไว้นั่น ใช้ผ้าขาวที่มีผืนผายแทน เป็นเครื่องแสดงว่าท่านไม่สนใจในเรื่อง สีแดงอะไร จะเห็นค่า แกง ขาว เหลือง อะไรก็ตกลง เรื่องคงกล่าวหาเขาจากโคเคียพม่าครั้งหนึ่ง เห็นเป็นเรื่องราวที่ใจเล้าดูคนฟัง ครั้งหนึ่งเขาได้สัททลายยี่หลวงพ่อกับ พระปริยัติธรรมมาหาข้าพเจ้าแล้วอิกยัลท่านว่า "หลวงพ่อกับผมเองก็เลื่อมใสศรัทธาทางศาสนาเหมือนกันว่าเป็นความสุขที่แท้จริงไม่มีอะไรแล้วที่ควรจะมีมันเท่าไรมาสาวพริ้วแต่กรรมทางโลกผมมีมาจนกระทั่งถึงโยวชวรครองผ้าเหลืองไม่ได้" หลวงพ่อกับพระปริยัติธรรมมาหาท่านที่วาระ "เฮอะ เฮอะ" อย่างอรุณาวราณารมย์เห็นแล้วท่านว่า "ผ้าเหลืองไม่เหลืองไม่สำคัญอะไรหรอกพระคือนคนคนก็พอพระ คณิกเลศแล้วแต่ พากันจิกสอากมีกรรมของพระพุทธเจ้า คนนั้นโคเคียว่าพระเหมือนนั้น" ท่านพูดอย่างแฉ่มข้าพเจ้าฟัง เรื่องนี้ก็ถูกเป็นความจริงก็เกี่ยวกับพระของคณิกเลศที่ทรงศรัทธาพระอาณันทว่า "บุคคลใดที่มุ่งเหลือทั้งหม่นเหลือทั้งเผ่าคนเผ่าใด โคนหัว

จากกระเบื้อง

ต่อจากหน้า ๒๕

"ดาวมือนี่" ซึ่งกำลังเป็นความรุ่งโรจน์ระจำสลายไปในขณะนี้ ถัดกันเสนออีกอีกประยาและชีวิตเกิด แต่ทว่าชีวิตประเก็นของดาวมือนี่หากได้เป็นไปคามทำของคลองธรรมไม่ถอยเปะปะไปเล่งงานหนังสือพิมพ์ซึ่งเขามีได้มีส่วนเข้าไปได้ในสภาให้ วิถีการอย่างนั้น คนที่เขามีความคึกเขาคึกไม่ทำถ่มมัน "บ่อเถื่อ" เข้มก็ เมื่อเล่งงานหนังสือพิมพ์แล้ว ถัดมาเล่งงานเพื่อน ส.ส. ในสภาด้วยตนเอง ว่า ส.ส. ในพรรครศทภูมิโกเจินอกพหุพจนาดพรพหุชาติสัทคมคนละ ๓.๓๓ บาท และขณะที่กำลังจะพากันถอนตัวออกจากพรรคสัทสนักนั้น

ถนัดแล้ว. ถนัดแล้ว "ดาวมือนี่" ไม่คิดอะไรอันอันการแล้วไปพักพหุของจริง ส.ส. พรรคสัทสนักคนจึงถูกอื้อใน นิดก็เช่น ส.ส. เสือรี จาตะพณ, บรรเจิด สายเชื้อ พริ้ว ญานาถ ต่างก็ให้ประธานอัยการกล่าวสวดศัณฐะอย่างไม่มีท่าแต่ "ดาวมือนี่" กลับเอะอะมั่งเท่งเบ่นการให้ดูเห็นจะเป็นเพราะไม่ไหวใจว่าเขานิด เพราะขณะนั้นคือ ๒๑.๓.๒๕. อยู่แล้ว "ดาวมือนี่" ตะโกนลั่นสภานั่งไม่ไหวศรัทธา ประสานเห็นที่จะกัเวินสภานใหญ่ จึงวิ่งหนีจากสภาแล้ววิ่งออกตัววิ่งสภานให้เขาตัวออกไปจากที่ประชุม "ดาวมือนี่" สกศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ ก็หนีเหมือนอัน พอเห็นประธานอาจวิ่งอาจจำใจ ก็ถอนตัวลงบปถสงบคั ที่หน้าเจ็อมเจ็อมไม่พูดจาคำใดอีก ประสาน ก็เลี้ยวหนีไม่เอาความ.

หลังจาก "ดาวมือนี่" ถูกละเล้าเล่น "ป้า" ว่าเพียสงขแล้ว ก็ประชุมให้ใคร่เพียการ.

ครั้งต่อมาในวันที่ ๑๘ เมษายน ก็มีการประชุมสภาอีก เพียพิจารณาแก้ไขพระราชกำหนดพักปิดกิจการการประมวณปฏิรูปกรและยุบซีเมนต์ การพิจารณาที่ติดขัดเข้าจนกระทั่ง ๒๑.๓. จึงลงมติให้เข้ไปคามที่ รัฐบาลเสนอคือลดภาษีซีเมนต์ และยกเลิกภาษีน้ำมัน ตลอดจนลดราคากาษาที่เข้าเป็นของประชาชนลงอีกด้วย. ▲

แก้ว นรินทร์

โกลนหัว อย่างตลกาค แต่ถึหากไม่ปฏิบัติอย่างตลกาค บุคคลนั้นตลกาคคือ "ไม่ใช่คณิกเลศของตลกาค" (โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

ชาติสิปดาพม่า (พ.ศ. ๑๑) ชาวลาที่สุภราชงานว่าของทหารรัฐบาล
กลายอีกปากังและสนามนิมปากังไว้ไว้ แล้วกลองการเสียงวิทยุฝ่ายชดชดก็
คิงก็ก็เสียงหายไปในอากาศทหารรัฐบาลยังรอประชิดกติกากินสุดท้ายของ
ฝ่ายชดชดเข้าไปทอดขณะส่วนไหนละชดชดก็ปรากฏว่าของทหารรัฐบาลได้รอกับ
หน้าไปมาก ซึ่งไม่มีชดชดอะไรหน้าหน้า โดยสรุปแล้ว การชดชดในอินโด
เซียจะยุติตามคำของรัฐบาลที่ต่างประเทศอินโดเซียอย่างแน่นอน ซึ่งนับว่า
เป็นการถืออย่างยิ่งที่สภากองกำลัง ประเทศอินโดเซียในระยะเวลาอันเร็ว.

ส่วนการช่วยเหลือจากภายนอกนั้น รัฐบาลต่างประเทศอินโด
เซียแสดงอย่างแจ่มแจ้งว่าบรรดาผู้ที่ไปทั้งให้ฝ่ายชดชด ในสุมาตรา
เป็นอาชกรที่ทางสหรัฐอเมริกา และมีเครื่องหมายของชดชดเป็นอาชกรที่
ไปจากใต้พื้น ทางฝ่ายรัฐบาลจีนคณะชาตินี้ก็เอาได้ทวนที่ยุติแล้วมิได้มีส่วน
รู้เห็นด้วยแต่ความที่เราเข้ามาแล้ว เป็นข้อเท็จจริงที่มีหลักฐานยืนยันว่า
การมีวิญญูชนแสดงของทหารรัฐบาลต่างประเทศอินโดเซีย และรัฐบาล
อินโดเซียก็เข้ามาแล้ว ออกกองออกให้ประชาชนชมอันอย่างเอก
เอกรูปอย่างใดก็ตาม เมื่อการปราบปรามของฝ่ายรัฐบาลได้กั้นมาเป็นผลถึง
ถึงขั้นแล้ว จึงไม่น่าวิตกว่าจะมีใครมีมือเข้าไปช่วยเหลืออีก แม้ว่าฝ่ายชดชด
จะมีตัวแทนอยู่ในต่างประเทศหลายแห่ง ถ้ายากที่จะถอนฐานของกบฏให้กลับ
คืนก็อีก.

การคารวะเงินแดงกับญี่ปุ่น

เมื่อสิปดาหักแล้วมา รัฐบาลจีน

แดงได้มอบรางวัลข้อตกลงทางการ

คำนี้มีมูลค่า ๒๕๐ ล้านเหรียญอเมริกันระหว่างเงินแดง อันคณะผู้บัญญัติ
ไทยเหตุผลว่า รัฐบาลญี่ปุ่นไม่ยอมให้คณะผู้แทนทางการค้าของจีนแดงซึ่ง
ไปตั้งสำนักงานอยู่ในญี่ปุ่นนั้นผู้แทนทางการค้า และไม่ให้ยอมให้ชดชด
เงินแดง ๗ ล้านองกัน ทางฝ่ายรัฐบาลญี่ปุ่นได้ให้เหตุผลว่า ในฐานะที่
รัฐบาลญี่ปุ่นไม่มีสัมพันธภาพทางการค้ากับจีนแดงจึงไม่อาจยินยอมให้คณะผู้แทน
จีนแดงกระทำการค้าจะแสดงธงไชยของเงินแดงในดินแดนญี่ปุ่นได้

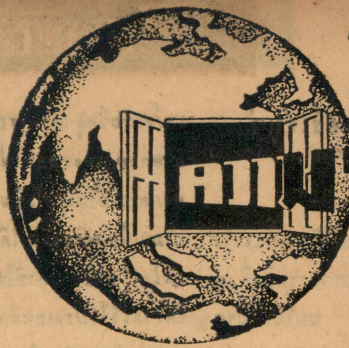
เรื่องนี้อาจมีผู้สงสัยว่า ทำไมจีนแดงจึงประสงค์เช่นนั้น? ดูๆ ก็
ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับการค้าเลย เราจึงใคร่จะเล่าถึงอันพึงถึงระบอบการค้าของจีน
แดงให้ฟังบ้างตามสมควร การค้าของจีนแดงนั้นโดยทั่วไปแล้วเป็นไปอย่าง
ระบอบสังคมนิยมแท้ คือรัฐเข้าจัดการ, กำเนิดการซื้อขายจำแนกเสียเอง เอก
ชนไม่มีฐานะจะทำการค้าได้ความใจชอบ ฉะนั้นเมื่อมีการตกลงทางการค้ากับ
บุคคลต่างชาติ จึงเป็นไปในลักษณะที่ว่า รัฐบาลจีนแดงทำการค้าเอง ไม่ว่า
จะเป็นการค้ากับรัฐบาลต่างประเทศหรือกับเอกชนต่างชาติ คงเห็นอยู่
แทนทางการค้าของจีนแดงเข้าไปในญี่ปุ่นนั้นไปอย่างผู้แทนของรัฐบาล มิใช่
ไปอย่างพ่อค้าเอกชนโดยนัยอันนี้ ผู้แทนจีนแดงจึงเรียกร้องฐานะของตน
เทียบผู้แทนของรัฐบาลต่างประเทศไว้ แต่รัฐบาลญี่ปุ่นซึ่งมีสัมพันธภาพการค้ากับ
จีนแดงแล้วรัฐบาลญี่ปุ่นถือว่า เป็นการค้าของเอกชนญี่ปุ่นโดยพลการ
รัฐบาลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยและก็ไม่มีความจำเป็นให้เอกชนญี่ปุ่น ไม่ให้

กระทำการค้าได้อย่างเสรี ตามความเป็นจริงแล้ว จีนแดงจะชักชวนหรือไม่ชัก
ชักชวนการค้ากับจีนแดงก็ได้ แต่เลือกไม่ได้โดยแพร่หลายโดยของทะเล
นั่นเอง.

เมื่อนำกรณีเหล่านี้มาเปรียบกับการค้าของพ่อค้าในเมืองไทยเราก็น่า
จะเห็นได้ว่า พ่อค้าในเมืองไทยมีสิทธิทำการค้าขายกับจีนแดงได้ในราย
การค้าที่ไม่ใช่เป็นยุทธปัจจัย เช่นข้าว ซึ่งตามพฤตินัยแล้ว ข้าวไทยเรา
ก็ถูกส่งไปขายบนแผ่นดินจีนใหญ่เงินหาไม่ขายอยู่แล้ว แต่เป็นการค้าที่
ส่งผ่านสิ่งไปและของของ ซึ่งโดยวิธีทำให้เราได้เงินตราในสกุลที่เราต้อง
การ เพื่อนำไปซื้อสินค้าอย่างอื่นในประเทศอื่นตามใจชอบและด้วยราคาที่เรา
พอใจ แม้แต่จะซื้อสินค้าที่ผลิตในจีนแดงมาขายก็ยังได้ คงให้พ่อค้าอยู่
เกลื่อนกลาดไปทั่วทุกเวลา ซึ่งทั้งนี้ย่อมเป็นไปตามหลักการที่ด้อยอา
ลยอันระหว่างพ่อค้ากับพ่อค้าด้วยกัน เพราะไม่มีพ่อค้าที่ไหนในโลกที่จะยอม
เป็นคู่ซื้อสินค้าจากเราด้วยใจ โดยไม่คิดขายสินค้าของเขาตอบแทนบ้าง
ส่วนการที่พ่อค้าชาวในเมืองไทย ยอมมีบัญชีสินค้าจากพ่อค้าต่างเข้ามาจำ
หน่ายในเมืองไทยเท่าใด? อะไรบ้าง? นั่นแล้วแต่ความต้องการในตลาดเมือง
ไทย โดยพฤติการณ์ที่เป็นอยู่จึงคงว่ามานี้สั หนึ่งการค้าจะประเทศไทยเรา
จึงชวนให้สงสัยว่า ใครจึงมีเสียงเรียกร้องให้ทำการค้ากับทุกประเทศอื่นทั้ง ๆ
ที่ก็ทำการค้ากันอยู่แล้ว? ลักษณะการค้าที่พ้องกันเป็นไปเช่น
เกี่ยวกันสำหรับในกรณีของประเทศโซเวียตรัสเซีย คงที่ชาวประมงในหนึ่ง
สี่หมื่นห้าหมื่นไปสักระยะ ๑๘ เม.ย. ๑๑ ว่า มร.บาคุชินได้แถลงว่า สห
ภาพโซเวียตรัสเซียสนใจที่จะซื้อผลิตภัณฑ์อย่าง จากประเทศไทยตลอดจน
ปรารถนาที่จะขายผลิตภัณฑ์แก่ประเทศไทย แต่เอกอัครราชทูตรัสเซีย
ปรารถนาจะให้มีการทำข้อตกลงเป็นทางการโดยถือหลักการที่ด้อยอาลย
อันเช่นประเทศชาติที่พ้องกันเพราะที่เป็นอย่างนี้ สิ่งที่น่าคิดประการหนึ่งในการ
ค้าก็คือ เรื่องเงินตราต่างประเทศที่คงถือเป็นหลักในการค้าขายต่อกัน ถ้า
เรามีความต้องการเงินรูเบิลเพื่อประโยชน์ในการซื้อสินค้าที่จำเป็นแล้วการ
หาการเศรษฐกิจของเราแล้วและรัสเซียปรารถนาเงินบาทของเรา เรื่องก็จะ
ไม่ยากเย็นนัก หากตกลงกันเรื่องเงินของเงินไม่ไว้ การที่จะตั้งทั้งเข้า
ให้วิชัยเรอร์ ซึ่งเราคงไม่จำเป็นต้องเพียงพินเช่นนี้. ▲

ตำราพิมพ์ดีดภาษาไทย แบบ...

วิธีพิมพ์อย่างถูกต้อง (อิทธิพลวิทยาสอน) ง่ายๆ ได้เร็ว! ไม่เหนื่อย!! มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไป

• สมบูรณ์กว่า... เนื้อหาดีกว่า...

ความรู้รอบตัว

ฉบับมาตรฐาน

ปรากฏการณ์ใหม่ที่ใหญ่ยิ่งกว่าดาวเทียม! นั่นคือหนังสือความรู้รอบตัวฉบับมาตรฐาน

- ทุกวันนี้ ใคร ๆ ก็ยอมรับว่า การศึกษาเป็นความปรารถนาสูงสุดของมนุษย์ ผู้มีการศึกษา ยิ่งเป็นเพียงบันไดขั้นแรกของชีวิตเท่านั้น ท่านอาจจะได้ปริญญา-ประกาศนียบัตร และ ความชำนาญจากจากวิทยาคารในแขนงที่ท่านศึกษามา....

แต่..... ความรู้รอบตัว กลับเป็นยอดของการศึกษา ท่านอาจจะกลายเป็น 'พหุสูตร' คือรอบรู้ไปเสียทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นวิทยาการแขนงใด ๆ ทั้งสิ้น การศึกษาช่วยให้คนเอาตัวรอดและประเสริฐ แต่..... ความรู้รอบตัว เป็นยอดของการศึกษาและประเสริฐกว่าวิทยาการทุก ๆ แขนง!

- □ 'ความรู้รอบตัว' ซึ่งจัดพิมพ์กันมานานักค่อนักแล้วแต่
- □ ยังหาฉบับที่สมบูรณ์ และมาตรฐานหาได้ไม่!!

บัดนี้สำนักพิมพ์ มติชนศึกษา บุรพา

ได้รวบรวมจัดพิมพ์ขึ้นแล้วโดยคณะผู้เชี่ยวชาญจากวิทยาคารทุกแขนง
เหมาะสำหรับนักศึกษา-ข้าราชการ - นักเรียนและผู้รักความก้าวหน้า

□ □ ความรู้รอบตัวฉบับมาตรฐาน □ □

พร้อมพร้อมด้วยความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ยุคปัจจุบัน, สิ่งมหัศจรรย์และสิ่งสำคัญของโลก, ภูมิศาสตร์สากลสภาพประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก, ภูมิศาสตร์ไทย, ประวัติศาสตร์สากล, ปฏิทินเหตุการณ์ของโลก, ประวัติศาสตร์ไทย, ประวัติบุคคล, ศาสนาสากล, พระมหากษัตริย์, กฎหมาย, ศีลธรรม, ประเพณีไทย, องค์การสหประชาชาติ, สนธิสัญญาระหว่างประเทศ, ภาษาศาสตร์, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, กีฬาและภาพยนตร์, วรรณคดีสากล, วรรณคดีไทย, ทดสอบบุคคลลักษณะ, ทดสอบเชาวน์, ความรู้ทั่วไป, เหตุการณ์เคลื่อนไหวของโลกปัจจุบัน, พร้อมพร้อมด้วยเฉลยข้อสอบความรู้รอบตัวเข้ามหาวิทยาลัย วิทยาลัย, สอบชิงทุนไปต่างประเทศ, เข้าร.ร.ชั้นสูง, ฯลฯ

- เหมาะอย่างยิ่งแก่ผู้ จะสอบเข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกแผนก-ธรรมศาสตร์-วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยชั้นสูงทุกวิชา-ข้าราชการ-ครู-ห้องสมุดต่าง ๆ -และผู้รักความก้าวหน้าทุกคน
- หนังสือหนากว่า ๓๐๐ หน้า มีภาพประกอบไม่น้อยกว่า ๔๐ ภาพ ภาพจริงและแผนที่ สดใสสวยงาม ปกแข็งแรกขึ้นเกินทอง งามหรู

ท่านมิได้เพียงเล่มเดียว เท่ากับมี **ENCYCLOPAEDIA** ไว้ประจำบ้าน!

โปรดสั่งจองภายในเดือนเมษา ราคาเล่มละ ๓๐ บาท

ส่งเงินสั่งจองที่สำนักพิมพ์ มติชนศึกษาบุรพา หลังโรงภาพยนตร์วังคังส์ การเงินสั่งจ่าย ณ ป.ณ. บัอมปราบ

“ทูลขอ รัฐบาลที่จะตั้งพระเทพ
 ภัคธะ แด่พระโอรสองค์โต และให้
 ราชโอรสองค์โตนั้น ให้นำพระโอรสองค์
 โตไปฝากไว้กับ” รัฐบาลที่กรุงเทพ
 ราช “ไปและถวายตัวไว้กับที่
 ราชเครื่องสำอางแห่ง ของที่เคยชดถก
 ราชแห่งชั้น เงินที่ให้ไว้จะไปฝากไว้
 ราช จะให้ปล่อยตัวเป็นชายแม้ทั้งที่
 ราช ราชก็ต้องปล่อยแล้วปล่อยอีก คว
 ราชจะเข้าทำชาตินี้ คำเครื่องสำอาง

ฝ่ายส.ส.พุทธพร้อมด้วยฉันทใจเชื้อ "แต่
กันดีกว่า ถ้าฉันมีบ้านหลายบ้านอย่าง
มรดกก็คงไม่เกือกระนั้น แต่ฉัน
ยังมีญาติๆ แกรู้ไหมว่าชายนั้นหา
ของกินอาละวาดจนฉันมาสามคืนแล้ว
เรื่องมัน เพราะเขาคงจะซื้อของไป
ไปหัดซื้อมากินขายเรียบร้อยแล้ว ถ้า
หัดขายจนหมดตัวก็ เตรียมจะไป
ลงตัวงานเงินซื้อใหม่ พอที่ประจำ
งานขายของแล้ว เลยกินไปอีกหลาย
วันเงินไม่พอ ใจฉันเองก็ไม่ดี เขา
อาละวาดจนฉันไปหาว่าขายของ
ไปสามสี่วันแล้ว อธิบายเท่า
ไรๆ ก็ไม่ยอมฟังคำฉันใดฉันนั้น
ทำให้เขาโกรธ พอซื้อของมาให้
ฉันถึงจะพอใจแล้วขายของไปหมด ทั้ง
ว่าเขายืมเงินสักห้าพัน แล้วจะหักเงิน
ก่อนใช้ให้ ฉันว่าสงเคราะห์ที่
ยอมให้แล้ว" เขายอมให้ไปประมาณค่า

[illegible]

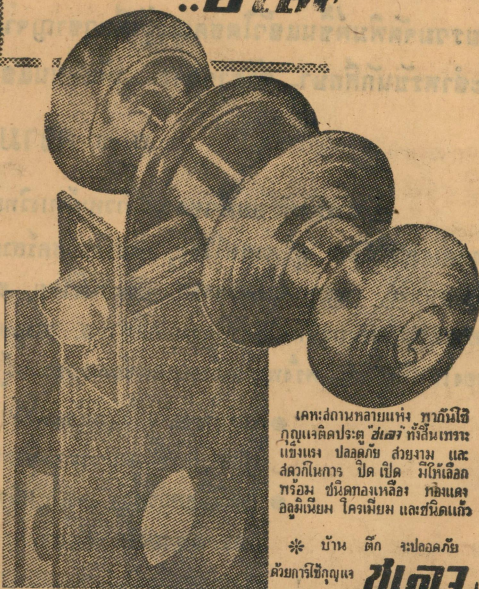
คธจกคหน้า ๒๓

สำหรับพิภคศิราศุลกากรนั้นได้
การปรับปรุงแก้ไขคือ มนษคณชั้นกร
เต็มแห่ง หัวหมแห่ง คาเฟโดโค

ส่วนรายการอื่น ที่ยังเก็บภาษี
ตามกำหนดแต่ให้ลดลง คือ กระจก
จากเก็บภาษี ๓.๓. ๕๐ สตางค์
เหลือ ๒๕ สตางค์ สบู่ ยูนีคอนๆ ไร่ได้
ใช้เป็นเครื่องสำอางค์ และผงซักฟอกลด
ภาษีลงเก็บ ๓.๓. ๕๐.๐๐ บาท และ
เครื่องอุปโภคบริโภคอื่น ๒๐ % หรือ ๓.๓.
๒.๒๕ บาท ▲

บรรพต สิงหนัต

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

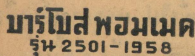
เคหะสถานหลายแห่ง ทาฉันทิ
กฤษณชาติประตู่ *ขี้เสว* ทั้งสิ้นเทว
แข็งแรง พลอดภัย ส่วยงาม แล
ส่วกลไกการ ปิดเปิด มีโพ่เลือก
พร้อม ชื่นตอลแหลือร ก้องแดง
อดมิเนียม โครเหมียม และชนิดแก้ว

* บ้าน ตึก จะปลูกกล้วย
ด้วยการใช้ดินแฉะ

7. 10. 1944

บริษัท สกลไทย จำกัด

สํานักงานฯ โทร. 21816

มีของขวัญมากมาย
สำหรับผู้ใช้

ตามรายละเอียดจากบ้านชายปลี

323

เสียง^๒นั้นกระมีอำนาจ เทอสิ่งใด
 พก เพราะพอชักเสียง^๒ "อึง" ผู้คน
 ที่บนอย โกลฏ อันแกชช วิ่งชนกันแท
 ะเหยียบถันตาย ชาวบ้านชาวบ้านค
 ฆาตกร ทำท่าจะเผ่นหนีตาม ๆ อัน
 เพราะเข้าใจว่า คงจะเกิดปล้นกัน
 เจ้า^๒กร^๒ แล้วชาวพม^๒คนหนึ่ง นึก
 ออกรถออกค้นพ.

ไพร่ยักสลั่งมือลง กระจ่าอย่างเง
แล้วเกิดหลัด เล็บก็ไหลฉั่งไข้อย่างไ
สกลสท่า นำนินเคษปรวคมาลั้ง จ
อะโรทพวักอไพร แต่ฉั่งยมนักอ
พหน้าไฉว ร้องก้วยส่ายตา เหมือนน
มอกลให้แฉว่า ขอให้เป็นพนักของเซ
อำพันสกลพมอญในล้ากอ แล้วล้วย
พนักอกลัย ขวพณฉฉาวเกิดอกลัยไป
บ้านเครื่องกม สวสวยเกิดอกลาง แล
เมียบกชิกอฉั่งอย่างลิกขรรพค แต่ก
มีเกรพุดะไรทอฉั้น พอดจากเลียงอ
คณังของชาวบ้าน ที่เข้ามาล้อมคณ
ยิไฟเข้าบ้าน.

ขนากพิณแพมอัน ของบ้านเราพระเว
 เสือไพรมนเคาโหลตบและควยซ้ำ พ
 พินแพนถอดถอเลื่องกอนขนมา เล
 ไพรกัฒขวย มอถกไมกนเสยอว
 ทมอระกอรอาณ ขนมาไคภาไ
 แถมมอชวยเสยอกระเว พินผล
 เปื้อง ของทมิถลิมนรย วนพิ
 เกอมาเรยเสยอเคยถก แตก้าพม
 ไพรมอชอถว่ ลกนเาเราอาท
 มอพิณผลนอยบะเชยวนทะเลไมงนอ
 พินผลคองเาเรมอพิณผล เาเรมอ
 บิงถไมถ ๑๐ ถา พินผลเวาโย
 มอกรวงโอไปเลย มนแพทวไม
 กพิณเาเร

“อะไรก็ไม่ร้ายไปกว่าที่เสียใจ
มันควรต้องไปทักทายแม่บ้างเลย หลาน
สาวทำงานนี้... หลานกลับเพื่อเงิน
ทั้งๆ ที่แม่เคยรู้จักกันมาเลย... หลาน
ก็ง้อแม่บ้างพอซนบ้าง... เงินก็ไหลเคือง
กันได้... ก็เหลือใจไปบอกพี่ที่น้องบ้าง
จก... เสียใจไหมมันค่อยๆ... ทุกวัน
เขาที่เคืองและทะเลาะกันในลูกหลานถึง
ไป... X”

四

สมรส" ข้าพเจ้าเองเคยเข้าใจว่า พิศ
เฉกนั้น สักวันสาวกจะมีโอกาสเข้า
เผ้าได้แน่ ถึงกระนั้นเผเคาะศพซึ่งถูก
แถมมาใส่ ภาพก็กลับ ข้าพเจ้าพิศระมี
เป็นครั้งสุดท้ายแล้ว บันทึบๆ ไม่มีข้อ
ถ้อยเลืกกว่าไปดูไวโอลินพิศเฉกน้อย
ได้ไปพบว่ามีหญิงแหว่งๆกระเจ้าเผ้า
เป็นพระมีนม ใจความวาทวิทยาของเธ
อคือราชทุกพระมา เป็นผู้ชักนำเข้าไป
และแบ่งตัวเป็นหญิงพม่า หรือทาส
ยศก็เคย บ่นมีหญิงสาวเข้าร่วมพิ
ราชสวธยชน ทั้งทศกับชอถันอยู่หน้า
พระราชวังก็ถึงแซม แ่งตัวก็วัยเส
เผ้าก่อนข้างบางกานประเพณี เพราะ
ตามปกติเวลานั้นธาคีศกระระหายทพ
แล้ว แต่บั้นทพทาวราว่าบัก
จึงยังทพาวอยู่มาก พวกผู้ชายก็เขย
คางยก็องใช้เสื่อ โอเวอร์ โคศทพ
ถึงเถกๆไม่ค่อยจะมีใครเสียใจต่อ
เกิดพิศ เพราะส่วนมากเห็นถันว่าเป็น
เหตุอันหนึ่งที่ทำให้เถกกระแ่งจนว
ระ หรือถ้าจะใช้ส่วนพอย่างไทยๆ
ถึงกระระถันคำว่า "โป่ง" นั้นเอง

५०

สำหรับในกรมทหารปืนใหญ่ รักษาพระองค์ในบังคับบัญชาของพระยาฤทธิ ๑ ในนอกจากจะได้คำสั่งทหาร ๒ กองพันเข้าไปเป็นหัวม่งเส้าตั้งของคณะปฏิวัติแล้ว ยังได้จัดรถคันสำหรับบรรทุกปืนใหญ่เหล่านี้ไปใช้ในการวิ่งเต้นอีกด้วย ซึ่งเมื่อถึงวันที่จะมีจริง ๆ ในวันแรกนั้น รถคันที่ออกมาเป็นใหญ่ของพระยาฤทธิ ๑ นั้นได้เป็นกำลังอันสำคัญยิ่ง ออกวิ่งไปทิศทางเหนือคลองลาดยาวทั้งในการเชิญ จักรยานและบุคคลสำคัญต่าง ๆ ด้วย ต่อมาในวันหลัง ๆ จึงได้เอาปืนรถของบริษัทรถต่าง ๆ และของบุคคลภายนอกที่ส่งมาสมทบเข้าช่วยด้วยอีก.

ในคืนวันที่ ๒๓ มิถุนายนของพระยาฤทธิก็เฝ้าถือโอกาสคำสั่งแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าว่า "พรุ่งนี้ข้าพเจ้าจะทำการฝึกฝน ให้ผู้บังคับกองพันทั้งของกองพันจกแถวให้ พร้อมตอน ๖ น. ตรง แล้ววิ่งพ้อมกำลังข้าพเจ้า" ผู้ช่วยของพระยาฤทธิ ๑ ซึ่งเรียกมาสั่งกำกับเฉพาะตัวโพธิ์สวัสดิ์ ก็มีพลางเตรียมจัดฝึกซ้อม อำนวยกายชูชกฝึกทำ ผู้ช่วยเสมตัญญู ซึ่งได้มีคำสั่งให้เตรียมอาวุธและกระสุนให้พร้อมสรรพไว้.

๒๓ มิถุนายน คืนแห่งการเตรียมพร้อมครั้งใหญ่ยิ่ง ของคณะปฏิวัติ ๒๔๖๕ ก็ผ่านพ้นไปโดยประจวบเหมาะ.

๗. ๒๔ มิถุนา ๑
วันนั้น... วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๖๕ ตรงกับวันแรม ๖ ค่ำ ปีมะแม จุลศักราช ๑๒๒๕ เป็นวันสำคัญยิ่งวันหนึ่ง ในประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชาติไทย ประวัติศาสตร์ได้จารึกลงไปว่า วันนั้นเป็นวันสิ้นสุดของระบอบ การปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ อันเป็นระบบเก่าแก่ที่ใช้กันมา หลายร้อยปี แล้วระบอบประชาธิปไตยเกิดขึ้นมาแทนที่ เวทีการเมืองได้เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง จากเจ้านายอันสูงศักดิ์ มาเป็นบุคคลธรรมดาสามัญ... ทั้งนี้เพราะการกระทำของ มุคคณคณหนึ่ง ซึ่งงานนามตนเองว่า "คณะราษฎร"

เช้าวันนั้น ก่อน ๖.๐๐ นาฬิกา ทหารปืนใหญ่ของ พระยาฤทธิก็เฝ้า ๒ กองพันพร้อมอยู่ในแถว โดยเรียบ

ร้อย พร้อมสรรพด้วยรถยนต์และอาวุธยุทโธปกรณ์ทั้งหลายจากพระยาฤทธิ ๑ โคจรมาแถวความเรียบร้อย ผ่านไปราว ๑๕ นาที กำลังหน่วยสำคัญของคณะปฏิวัติซึ่งนำมาจากกรมทหารม้า รวมกองพันที่ ๑ ภายใต้การอำนวยการของพระยาพหลฯ พระยาทรงฯ ได้มาถึงขบวนพลชุดที่หนึ่งนามกรมทหาร ปืนใหญ่ พระยาพหลฯ ๑ กับพระยาทรงฯ ๑ วิ่งลงไปที่ทหารยาฤทธิ ๑ พลางร้องถามว่า "ใจ เรียบร้อยแล้วมิใช่หรือ?"

"เรียบร้อย ไปได้ทันที" เป็นคำตอบจากพระยาฤทธิ ๑ แล้วทหารปืนใหญ่ ๒ กองพัน ซึ่งอยู่ ณ ที่นั้นได้เคลื่อนขบวนตามไป ผ่านสะพานแดงมุ่งตรงไปทางแนวถนนพระราม ๕ แล้วเลี้ยวหน้าวัดเบญจมบพิตร เข้าไปทางถนนศรีอยุธยา แล้วถึง... ลานพระบรมรูปทรงม้า ทุกคนทลายรวมพล!

ขณะไปถึงลานพระบรมรูปฯ ก็ มีหน่วยทหารเรือไปถึงแล้ว พอจากนั้นก็ มีหน่วยนักเรียนนายร้อย และหน่วยทหารม้าทหารปืนใหญ่ที่ส่งมาเพื่อทำการฝึกฝนตามคำสั่งของพระยาทรงฯ ๑ ส่วนพวกพลเรือนนั้นมิใช่บ้าง สำหรับหลวงประดิษฐ์ ๑ ขณะนั้นก็ยังไม่มาทราบว่าจะมาถึงโดยเร็วอยู่ กลางแม่น้ำเจ้าพระยา พร้อมด้วยเรือตำรวจ ๆ ลำที่ระแวกย้ายแก่งตาดฯ เมื่อฝ่ายทหารทำการยึดอำนาจสำเร็จ เรียบร้อยแล้ว.

เมื่อเห็นกำลังทหารหน่วยต่าง ๆ พากันพร้อมสมความมุ่งหมายแล้ว พระยาพหลฯ ก็เริ่มคำนวณแผนการทันที โดยเรียกประชุมบรรดาผู้ซึ่งมีบัญชาทหารทั้งหมดให้ไปประชุมพร้อมกันที่กลางลานพระบรมรูปทรงม้า เบื้องหน้าอนุสาวรีย์สมเด็จพระปิยะมหาราช ทหารที่มารวมกันอยู่ ณ ที่นั้นต่างดีพาดพิงพลันเป็นรูปครุฑวงกลมของหน้าพระยาพหลฯ นายทหารเหล่านั้นมีอยู่มาดก้วยกันก็คิดว่ามาเพื่อฝึกฝนยุทธวิธี โดยมีนายทหารผู้ถือการที่ทราบเรื่องกันแล้วและขอกระจายอยู่ทั่วไป พวกกองการ

ไฮ-สปีด

ฝ่ายพลเรือนที่มีไปรวมอยู่ ณ ที่นั้นบ้าง เบื้องหลังพระยาพหลฯ มีนายทหารเลื่อของคณะปฏิวัติอีกบุคคลหนึ่งตัวหน้าสำคัญได้แก่พระยาทรงฯ พระยาฤทธิฯ พระประศาสน์อินทมั่งอยู่ต่าง ๆ ารแล้วพระยาพหลฯ ก็อ่านประกาศเปลี่ยนแปลงการปกครองขึ้น ท่ามกลางนายทหารเหล่านั้น ซึ่งให้เห็นเหตุเลื่อมของระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ และคุณประโยชน์ของระบอบประชาธิปไตย ท้ายสุดขอความร่วมมือมาจากทหาร ทั้งหลายโดยทั่วกัน.

ที่ประชุมเจียวยวีย ไม่มีใครพูดถามอะไรขึ้นมา เพราะไม่มีใครพูดอะไร และดูเหมือนจะเข้าใจแล้วว่าเขากำลังทำอะไรอยู่ ทั้งกำลังกระตือรือร้นที่จะทำการปฏิวัติอย่างเต็มที่ในบัดนี้ด้วย ประกอบด้วยนายทหารเหล่านั้นต่างก็รู้สึกประจักษ์ว่าตนมาประชุมอยู่

ณ ที่นั้นโดยลำพัง ปราศจากเพื่อนฝูง เข้าใจว่า คงกำลังคดอยู่ ณ ท่ามกลางวงล้อมของนายทหารคณะปฏิวัติ การชักชวนจึงไม่มี และผลสำเร็จจึงเป็นของคณะปฏิวัติที่ตามแผนกว้างไว้ทุกประการ.

พอประกาศเสร็จแล้วตั้งให้ทหารทั้งหมดที่มาชุมนุมอยู่ ณ ที่นั้นเข้าไปยึดในวังเพื่อลิดพระที่นั่งอนันตสมาคมได้ถูกยึดแปลงเป็นทั้งบัญชาการชั่วคราวของคณะปฏิวัติ อยู่ในความอำนวยการของพระยาทรงสุรเดช งานขึ้นต่อไปก็ถือการเชิญเสด็จเจ้าชายและบุคคลสำคัญมาเป็นตัวประกัน กำลังทหารหน่วยต่าง ๆ ของคณะปฏิวัติกำลังแยกย้ายออกไปปฏิบัติหน้าที่อย่างแข็งขัน พวกนักจกสั่งคำสั่งไปรัก ฆาตกรรมตามสถานที่สำคัญทุกแห่ง และตามสถานทุกต่าง ๆ เพื่อกวาดความสงบภายใน.

เต็สโตทอน

สื่อมโนธรรมสำหรับเพศชาย

- * สำหรับท่านชายที่หย่อนด้นบรรณา
- * ขาดความอดทนในการประกอบกิจ
- * ฟังสำร่น, เลื่อนลอย, ตื่นเต้นง่าย
- * รู้สึกแก่เกินวัย
- * บำรุงสมองและประสาท
- * แก้อาการหลงลืม

บรรจุขวดละ 50 เม็ด
ทางจังหวัดสงขลาได้ทาง พ.ก.จ.

ผลิตภัณฑ์ของ บริษัท อี.บี.บี. ฟาร์ม เวสต์ เฮอร์มันน์

ทางพิเศษสำหรับ จำกิด เวสต์ทิจ
486/18 ถนนเพชรบุรี ตอนใกล้สี่แยกราชเทวี พระนคร ๑๐๓.๓๙

(ไปรตธำณตอไปไมจนบัทหน้า)

๔๒-๔๓ ภาณุวัฒน์นพวงศ์ พระบุตร โทร. ๓๔๒๘๖

แต่...กรรมกร!

เนื่องในวันกรรมกร: ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๑

(โคลงสี่สุภาพ)

● เขาพากเพียรพร้า
ไทเทพปราณีสรร
โยหินโกลกอาธรรม
กุศรัทธาท้องข้าง

● สุกะท่าเห่ไวั
กายเทพบันนาคกล
วอนหวังเมกกาชน
วังแก้ลมซ้ำให้

● กลมเกลียวแผนฉนักสู
ปฏิบัติขจรธรรมบัง
สำนึกร่วมชกอนัน
ถึงใช้กรวนร้อยเส้น

● อันกรรมกรเรียวร้า
ยังโลกพัฒนาการ
สองแขนยิ่งใหญ่ค้ำ
สมเพียรกานามผู้สร้าง

ชีวัน ถิ่นแ
เสกสร้าง
ชแบ่ง ชื่นญา
แก้กรรมฯ

ยังผล
บ่ได้
ชูช่วย สุกา
จอมมฯ

สรวฟพลัง
บิเบ้น
มิแกล แยกแ
ขาดพลันฯ

แรงงาน นึกเอย
กว่ากว้าง
เสริมเศรษฐกิจ
กระทำ!

ถวัลย์ มงคลรัตน์

(โคลงสี่สุภาพ)

แต่ ชนผู้ช่วงใช้
กรรม กอปรกิจบรรพการ
กร แกร่งแข่งเคี้ยวการ—
ผู้ พักพิช โลกแพรว
เสียง ชนไขแบ่งชน
โลก ท่ามพรรณพฤษ์เขียว
ด้วย แรงและคมเคี้ยว
แรง ร่วมแรงล้วนสร้าง

แรงงาน งามเอย.
โลกแผ้ว.
กิจยาก ล่วงนา.
เพียรด้วยแรงตน.
ใดเคี้ยว.
สดสร้าง.
เขาแต่ง.
สุขให้ชนเสมอ.

“ปแก้ว”

กินเสิร์ฟอาหารออกจากร้านเพื่อจะเ
หาถิ่นต่อสู้กันอีก แต่เกิดไปโดนคิดเกี่ยว
สายตาของ ส.ท. สวรรค์ ก็เลยไปประ
สพหญิงสาวเจ้าคนหนึ่งกำลังนั่ง ยิง
ข้าวโพดอยู่ใกล้ๆ ทั้งสามจึงชวนกัน
เดินเข้าไปส่วนหญิงสาวเมื่อเห็นมีล
ค่าทำท่ามาออกหน้า อธิบายปากพูด
ด้วยถ้อยเป็นถ้อยคำของแม่ค้าทั่ว ๆ
ไป และใจหนึ่งก็คิดว่ายังโง่เสียประ
เทียวก็ต้อง ไล่เสียบ้างเป็นแน่ ปลอบให้
เขาใจนิกยพจน่อยจะเป็นอะไรไป.

ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ ๒๐
น.เศษกันวันที่ ๑๗ เดือน เมื่อเห็น
แม่ค้าสาวทอกระพรวนให้อย่างนั้น ส.ท.
สวรรค์ก็นึกขำใจประตอถ้อยขึ้นเส
มีเมามาด้วย เลยเอ่ยปากฝากมือเธอ
ก็อู “ขอรับที่ใดไ้ไหม?”

ฝ่ายสาวเห็นเป็นคำพูดของคนที่มา
ก็ไม่ถือสาและพยายาม พยายามเียงไป
เสียทางอื่นส่วนเพื่อนของ ส.ท. สวรรค์
อีก ๒ คนยืนสนับสนุนเพื่อนของตน
เป็นถาวรใหญ่ พูดกันว่าถ้ามองต่าง ๆ นานา
พยายามจะให้ผู้หญิง คล้ายคามให้ไว้
“จริง ๆ คุณ เขาจะมาหลายวันแล้ว
วันนี้เลยพากันมาหา” แต่ฝ่ายสาวก็
ไม่สนใจ ทอดหน้าเข้าหา ส.ท. สวรรค์
ไปว่าที่นั่นเป็นร้านถนนทั้งๆที่เธอ
ยังเกินกันออกขอใจ ส.ท. สวรรค์
เลยก็กลืนใจไปออกอุบาย อย่างออก
ทสาวร้องเสียงหลง ทำให้ผู้คนที่มา
มองกันแน่นไปหมด และพอมีบริวาร
ผู้หนึ่งเข้ามาประสพเหตุเข้า จึงจับ
ส.ท. สวรรค์ ไว้ไว้ ถิ่นเพื่อนอีก ๒ คน
ถือโอกาสวิ่งหนีไปเสียทันที ปรากฏว่า
ฝ่ายสาวชื่อนางเสา คิวทอง สารวัตร
ทหารจึงนำตัว ส.ท. สวรรค์ไปมอบให้
นายร้อยเวรสถานีตำรวจพลับพลาไชย
ทำการสอบสวนตามระเบียบ.

“เราไปหน้อยครบ ๓ คน ๒
ขาดเท่านั้น คาเลยลาไปหน้อย”
ส.ท.ว่า. ▲

นักสืบ

พลอ. ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี
ให้สัมภาษณ์ว่า รัฐบาลไทยได้พิจารณา
แล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการแต่งตั้งและถอดถอนข้าราชการ
ชั้นผู้ใหญ่ ควรจะปรับปรุงแก้ไข
ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อกุศลนี้ไม่มีประโยชน์อะไร ซึ่ง
 พยากรณ์ไว้ว่า วัฏฏะทวาร
 แวดล้อมอยู่รอบคฤหาสน์ธรรม
 และธรรมต่างๆ อุตสาหธรรมชั้นธรรม
 ประดิษฐ์กันขึ้นมี “ก.ญ. เว” เป็น
 ทิวังคักวักวักกันคนมาไท และมี
 ไก่ท้าวโรเลย เพราะพร ประดิษฐ์
 กันมี “ก.ญ. เวญ” ภาษามะเจิน
 ออกมาบ่นขบขันชาชน ภูมิจาชน
 “ขัณฑ์ลาบร” ไปแล้ว กันจึงตั้ง
 อยู่เฉยๆ ขำระการไพเราะร่วมทั้ง
 ทิวังคักวักวัก จึงมีงานอยู่อย่าง
 เกยคองงมตพาดพิง แก่งมีธรรม
 อื่น ๆ ทลายธรรมะต้องดูอยู่ไฟพร้อม
 อกุศลธรรมวัฏฏะทวารด้วย

พูดกันตามความจริงแล้ว กระ
ทรวงวัฒนธรรมที่เด็กชั้นมัธยม
อำนวยการของหลวงพิบูลย์ ส่งเพื่อประ
คัมขารมิของส่วนนี้เท่านั้น ไม่ให้ประ
โยชน์อะไรแก่ประชาชนเลย ในด้าน
การอบรมวัฒนธรรม เพราะไม่ปรากฏ
ว่าได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน และถ้
การในการสำรวจกระทรวงธรรมะชื่อว่
วัฒนธรรมมี ประชาชนส่วนนี้คนที่
วัฒนธรรมของพวกพวกเท่านั้น ไม่ได้มี
วัฒนธรรมของไทยเรามากักเลย เช่น
การพาตัวไปส่งเมียขึ้นทางไปต่างประเทศ
ในครอบครัวที่อาหารอันดีดกม
กิดไปเสียประชาชน เห็นภาพพจน์ทาง
เขื่อนหน้าดิน ด้วยความอับอายแทน

ภาณุวราวณิ ดนยา
ภาณุวราวณิ ดนยา

ই-প্র-পাশ

ละครยังไม่ปิดโรง!

“โอ๊ย!...โอ๊ย!...โอ๊ย!...” เสียง
ร้องดังของอย่างประหลาด ก็แว่รบกวน
ผมในยามค่ำคืนที่มืดมิดแล้วมานะเอง ผม
รีบเผ่นลุกขึ้นจากโต๊ะเขียนหนังสือโดย
ทันทีกลัวพวกพรกพรกออกโค่นหัวเราชาว
บ้านวันลี้ภัยในถิ่นถิ่นถ้ำถ้ำกนกนัยใหม่
กว่า “พูดเป็นสมมติแล้ว พูดชั่วตึก
อันซพอดนจกหมาก” เข้าไปแล้ว แต่
ไม่ยั้งใจ กลับกลายเป็สหายคนหนึ่งของ
ผมเองบนเตียงขมขื่น.

“ร้อนจริงโว้ย...! ร้อนจริง!”
เขาตะโกนขึ้นอีกด้วยเสียงอันกัง“ร้อน
แทบจะเป็นน้ำไปเลยโว้ย.”

[illegible]

สมมุติจะหาหนทางเข้ามาในวังนคร
ที่ใดก็ตามไปจึงเห็นสมมุติ พาลงไปนอน
ว่าให้ใจใจเห็นเห็นไว้ก่อน พักผ่อนให้
จนโรคคิดคั่งก็จึงจะสบายใจ อันนี้เพื่ง
ปลอบใจให้รู้ว่าอะไรมาคไป จงพัก
เป็นน้าไปจึงจะจริงก็คณนัถ์เดียว จง
คือเขาเดเพื่อนคนหน่อไปอย่างน้าเข้เข้คณ
นัถ์น้า.

เพื่อนคนหนึ่งเฝ้าก่อนเป็นนักดนตรี
 คำว่า "นักดนตรี" ในชั้นเวลา...อย่า
 เพิ่งแปลกใจไปโดยครั้น ไหว้หนักแสดง
 ดนตรี หรือผู้ คำนี้การแสดงอะไรออก
 แล้วว่าเป็น "นักดนตรี" คือให้ว่า
 ดนตรีแสดงไป... ครึ่งเทศ

ถามพระอ.โพธิ์เทศกิจชอบคลุ่ครนัค หมอตอบว่า เพราะลยครนัคให้เร
รู้จักตัวของเราเอง รู้จักโลกและรู้จักกรรม!

คำ ทอของหงษาเป็นคำทอที่นักคิด ละครมีหลายเรื่องหลายรส คน
โพบชีวิตที่แสนจะสุขสันต์ เสร็จแล้วใคร่และหาพาพยาบาล ทางทิศตลกดบนัน
แฉะโลกโผล่ไปมากมิล่า มีน้ำขังชีวิตระหว่างชนชั้น ทั้งไพร่ผู้ก่นและขุน
ซึ่งผู้ที่จะไต่เห็น จะไต่เรียนรู้ ในลักษณะแบบอย่างต่าง ๆ สิ่งทางต่างเหล่านี้
สอนให้จิตใจอันบริสุทธิ์ของผู้ใดได้รู้จักตัวของตัวเอง ได้รู้จักโลดและได้รู้จัก
ธรรมชาติอย่างใกล้ชิดของมนุษย์คนอย่างแท้จริง.

เกี้ยวไม่ผิดกติกา... โรงละครนี้โรงเดียวทั่วโลกและธรรมชาติมาจาก
ไทย?

แต่ละครัวโรงโม่ได้แยกชั้นแล้ว มีไฟฟ้าอะไรเช่นหลอด... แต่มี
ก็ยังเป็นครัวโรงโม่อยู่คนเดียว ๓. ครัวโรงโม่มีมากจนดูไม่ไกลไกล ๑. ..
หม้อครัวโรงโม่เมือง... ครัวหนึ่งที่บ้านเก่า, ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐. ๑๐๑. ๑๐๒. ๑๐๓. ๑๐๔. ๑๐๕. ๑๐๖. ๑๐๗. ๑๐๘. ๑๐๙. ๑๑๐. ๑๑๑. ๑๑๒. ๑๑๓. ๑๑๔. ๑๑๕. ๑๑๖. ๑๑๗. ๑๑๘. ๑๑๙. ๑๒๐. ๑๒๑. ๑๒๒. ๑๒๓. ๑๒๔. ๑๒๕. ๑๒๖. ๑๒๗. ๑๒๘. ๑๒๙. ๑๓๐. ๑๓๑. ๑๓๒. ๑๓๓. ๑๓๔. ๑๓๕. ๑๓๖. ๑๓๗. ๑๓๘. ๑๓๙. ๑๔๐. ๑๔๑. ๑๔๒. ๑๔๓. ๑๔๔. ๑๔๕. ๑๔๖. ๑๔๗. ๑๔๘. ๑๔๙. ๑๕๐. ๑๕๑. ๑๕๒. ๑๕๓. ๑๕๔. ๑๕๕. ๑๕๖. ๑๕๗. ๑๕๘. ๑๕๙. ๑๖๐. ๑๖๑. ๑๖๒. ๑๖๓. ๑๖๔. ๑๖๕. ๑๖๖. ๑๖๗. ๑๖๘. ๑๖๙. ๑๗๐. ๑๗๑. ๑๗๒. ๑๗๓. ๑๗๔. ๑๗๕. ๑๗๖. ๑๗๗. ๑๗๘. ๑๗๙. ๑๘๐. ๑๘๑. ๑๘๒. ๑๘๓. ๑๘๔. ๑๘๕. ๑๘๖. ๑๘๗. ๑๘๘. ๑๘๙. ๑๙๐. ๑๙๑. ๑๙๒. ๑๙๓. ๑๙๔. ๑๙๕. ๑๙๖. ๑๙๗. ๑๙๘. ๑๙๙. ๒๐๐. ๒๐๑. ๒๐๒. ๒๐๓. ๒๐๔. ๒๐๕. ๒๐๖. ๒๐๗. ๒๐๘. ๒๐๙. ๒๑๐. ๒๑๑. ๒๑๒. ๒๑๓. ๒๑๔. ๒๑๕. ๒๑๖. ๒๑๗. ๒๑๘. ๒๑๙. ๒๒๐. ๒๒๑. ๒๒๒. ๒๒๓. ๒๒๔. ๒๒๕. ๒๒๖. ๒๒๗. ๒๒๘. ๒๒๙. ๒๓๐. ๒๓๑. ๒๓๒. ๒๓๓. ๒๓๔. ๒๓๕. ๒๓๖. ๒๓๗. ๒๓๘. ๒๓๙. ๒๔๐. ๒๔๑. ๒๔๒. ๒๔๓. ๒๔๔. ๒๔๕. ๒๔๖. ๒๔๗. ๒๔๘. ๒๔๙. ๒๕๐. ๒๕๑. ๒๕๒. ๒๕๓. ๒๕๔. ๒๕๕. ๒๕๖. ๒๕๗. ๒๕๘. ๒๕๙. ๒๖๐. ๒๖๑. ๒๖๒. ๒๖๓. ๒๖๔. ๒๖๕. ๒๖๖. ๒๖๗. ๒๖๘. ๒๖๙. ๒๗๐. ๒๗๑. ๒๗๒. ๒๗๓. ๒๗๔. ๒๗๕. ๒๗๖. ๒๗๗. ๒๗๘. ๒๗๙. ๒๘๐. ๒๘๑. ๒๘๒. ๒๘๓. ๒๘๔. ๒๘๕. ๒๘๖. ๒๘๗. ๒๘๘. ๒๘๙. ๒๙๐. ๒๙๑. ๒๙๒. ๒๙๓. ๒๙๔. ๒๙๕. ๒๙๖. ๒๙๗. ๒๙๘. ๒๙๙. ๓๐๐. ๓๐๑. ๓๐๒. ๓๐๓. ๓๐๔. ๓๐๕. ๓๐๖. ๓๐๗. ๓๐๘. ๓๐๙. ๓๑๐. ๓๑๑. ๓๑๒. ๓๑๓. ๓๑๔. ๓๑๕. ๓๑๖. ๓๑๗. ๓๑๘. ๓๑๙. ๓๒๐. ๓๒๑. ๓๒๒. ๓๒๓. ๓๒๔. ๓๒๕. ๓๒๖. ๓๒๗. ๓๒๘. ๓๒๙. ๓๓๐. ๓๓๑. ๓๓๒. ๓๓๓. ๓๓๔. ๓๓๕. ๓๓๖. ๓๓๗. ๓๓๘. ๓๓๙. ๓๔๐. ๓๔๑. ๓๔๒. ๓๔๓. ๓๔๔. ๓๔๕. ๓๔๖. ๓๔๗. ๓๔๘. ๓๔๙. ๓๕๐. ๓๕๑. ๓๕๒. ๓๕๓. ๓๕๔. ๓๕๕. ๓๕๖. ๓๕๗. ๓๕๘. ๓๕๙. ๓๖๐. ๓๖๑. ๓๖๒. ๓๖๓. ๓๖๔. ๓๖๕. ๓๖๖. ๓๖๗. ๓๖๘. ๓๖๙. ๓๗๐. ๓๗๑. ๓๗๒. ๓๗๓. ๓๗๔. ๓๗๕. ๓๗๖. ๓๗๗. ๓๗๘. ๓๗๙. ๓๘๐. ๓๘๑. ๓๘๒. ๓๘๓. ๓๘๔. ๓๘๕. ๓๘๖. ๓๘๗. ๓๘๘. ๓๘๙. ๓๙๐. ๓๙๑. ๓๙๒. ๓๙๓. ๓๙๔. ๓๙๕. ๓๙๖. ๓๙๗. ๓๙๘. ๓๙๙. ๔๐๐. ๔๐๑. ๔๐๒. ๔๐๓. ๔๐๔. ๔๐๕. ๔๐๖. ๔๐๗. ๔๐๘. ๔๐๙. ๔๑๐. ๔๑๑. ๔๑๒. ๔๑๓. ๔๑๔. ๔๑๕. ๔๑๖. ๔๑๗. ๔๑๘. ๔๑๙. ๔๒๐. ๔๒๑. ๔๒๒. ๔๒๓. ๔๒๔. ๔๒๕. ๔๒๖. ๔๒๗. ๔๒๘. ๔๒๙. ๔๓๐. ๔๓๑. ๔๓๒. ๔๓๓. ๔๓๔. ๔๓๕. ๔๓๖. ๔๓๗. ๔๓๘. ๔๓๙. ๔๔๐. ๔๔๑. ๔๔๒. ๔๔๓. ๔๔๔. ๔๔๕. ๔๔๖. ๔๔๗. ๔๔๘. ๔๔๙. ๔๕๐. ๔๕๑. ๔๕๒. ๔๕๓. ๔๕๔. ๔๕๕. ๔๕๖. ๔๕๗. ๔๕๘. ๔๕๙. ๔๖๐. ๔๖๑. ๔๖๒. ๔๖๓. ๔๖๔. ๔๖๕. ๔๖๖. ๔๖๗. ๔๖๘. ๔๖๙. ๔๗๐. ๔๗๑. ๔๗๒. ๔๗๓. ๔๗๔. ๔๗๕. ๔๗๖. ๔๗๗. ๔๗๘. ๔๗๙. ๔๘๐. ๔๘๑. ๔๘๒. ๔๘๓. ๔๘๔. ๔๘๕. ๔๘๖. ๔๘๗. ๔๘๘. ๔๘๙. ๔๙๐. ๔๙๑. ๔๙๒. ๔๙๓. ๔๙๔. ๔๙๕. ๔๙๖. ๔๙๗. ๔๙๘. ๔๙๙. ๕๐๐. ๕๐๑. ๕๐๒. ๕๐๓. ๕๐๔. ๕๐๕. ๕๐๖. ๕๐๗. ๕๐๘. ๕๐๙. ๕๑๐. ๕๑๑. ๕๑๒. ๕๑๓. ๕๑๔. ๕๑๕. ๕๑๖. ๕๑๗. ๕๑๘. ๕๑๙. ๕๒๐. ๕๒๑. ๕๒๒. ๕๒๓. ๕๒๔. ๕๒๕. ๕๒๖. ๕๒๗. ๕๒๘. ๕๒๙. ๕๓๐. ๕๓๑.

กระโรงหังระไมมีวัชกรัง มีหังระแสงไปทลทอากและทลทอาก
 เล็บควย เราได้เคยกมึนแสงอนมาทลายค้อทลายขี้แลวบางบทบางทอณ และ
 บางทอณ มีหังระแสงให้เราเห็นความโลภโมโสสันของกนขั "ผู้นำ" อาร
 โภณณันขความเกือกรันของประชาชน บางทอณมันแสงให้เห็นความมี
 อำนาจราชคักก็แก้เติมไปค้วยความทยามเทียบกนขัอันอุณพี และบางทอณ
 มันก็แสงบทการณกรรมฆ่าและทรมานอนขังขังหน้า โภณนำค้อของกน
 การเมืองนี้ทงอิกอิพล.

(อ่านค้อหน้า๔๔)

แต่แม้ข้าพเจ้า อายุจะยังน้อย ก็จะไม่ยอม
ทำพินาศแก่คนผู้หนึ่งคนใดไป แต่เพราะ
ข้าพเจ้ามีจิตสำนึกอยู่เสมอ ข้าพเจ้าจึง
ไม่ทำอย่างนั้น

กระทรวงวัฒนธรรมที่เห็นว่า
มีประโยชน์อยู่อย่างหนึ่งคือ เป็นที่รับ
ฟังเสียงของบรรดา "อเล็กซ์" ของผู้
ยิ่งใหญ่แห่งวงการอาชญากรรม หรือพวก
ประจบสอพลอของพวกผู้มีอำนาจ ใน
สมัยนั้น หรืออาจฟังยังไม่เต็มที่ว่ามี
ประโยชน์อะไรเลย ในการสร้างอระ
รังวัฒนธรรม

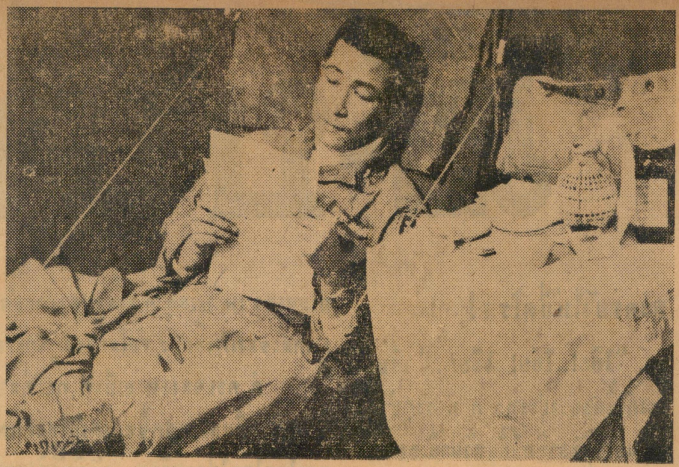
เมื่อเป็นที่แน่นอนแล้วว่า ทางรัฐ
บาลจะยุบกระทรวงนี้ไป บอจี้ นีเลีย
ข้าพเจ้าจึงใคร่เสาะหาผู้ยากเลิยเลียว
โทษๆ ภาระนี้ แต่ถ้ควรจะได้คำนึงถึง
ว่า การสร้างกระทรวง "อเล็กซ์" นี้
ก็สิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดินไปจำ
นวนไม่น้อย ซึ่งเป็นเงินภาษีอากรของ
ประชาชนพลเมืองทั้งปวง เพราะฉะนั้น
จึงควรระมัดระวังการกระทำนี้ ให้เป็น
สถานที่ให้เกิดประโยชน์ต่อเจ้าของเงิน
คือประชาชน และที่ข้าพเจ้าเห็นว่า
เหมาะสม ถ้ก็ควรก็แปลงให้ ให้เป็นโรง
ภาพยนตร์ไป

"แต่ง อาทิกย์"

บทกวีปารุส

ขอปรบมือให้กรมตำรวจ

ได้เป็นที่ประจักษ์ชัด โฟม
บรรดาผู้แทนหนังสือพิมพ์ต่างๆ ที่ไป
ร่วมฟังแถลงข่าว จากโฆษกของกรม
ตำรวจ ณ วังปารุสวันเย็นประจำ ว่า
ขณะนี้ ทางกรมตำรวจได้สนใจเป็น
อย่างยิ่ง ที่จะกระทำความดีของพวก
ที่รับจ้าง โดยเฉพาะพวกที่ก่อ
ความเสียหายแก่สังคมที่สุก การเข้มงวด
มิได้หมายความว่า ทางกรมตำรวจ
นิยมกัน ให้ผู้มีอาชีพทางขมขื่นยนต์
ก่อความเสียหายอย่างใด ตรงกันข้าม
การลดความผิดนี้จะให้พวกที่ก่อ
ความเสียหายและความผิด

จากโทรทัศน์

เทคนิคที่ยึดถือกันเป็นแบบฉบับขึ้นหน้าขึ้นตา แม้จะ
มาอยู่ในวงการละครโทรทัศน์ด้วยความซึ้งซมสมใจกันจนเห็น ต้องยก
ให้แก่วิชาการนำเอาภาพยนตร์ มาฉายประกอบการแสดงละครอย่างหลัก
เคียงไม่ได้ ทั้งนี้โดยไม่จำเป็นต้องไปปรี๊ดว่า ภาพยนตร์ที่นำมาฉาย
กันอย่างถี่หว่านนั้น จะแทรกแซงตรงส่วนไหนถึงจะเหมาะสมหรือกลม
กลืนกัน เพราะโดยความพอใจเป็นปริมาณ ภาพยนตร์ย่อมจะอยู่ได้ทุก
ส่วน..ทุกเวลา. ทุกตอนของการแสดง อาจจะเป็นเมื่อขึ้นโคเตล..อาจจะ
เป็นตอนเนื้อเรื่องกำลังดำเนินไปอย่างถึงพริกถึงขิง.. อาจจะเป็นตอนความ

▲ ภาพถ่าย (บน-ล่าง) ได้มาจากเรื่อง 'หมอนาคค' อันก่อให้เกิดข้อ
เขียนลงนิตยสารเกี่ยวกับเรื่อง 'ละคร' หรือ 'ภาพยนตร์' โทรทัศน์

วักเชิงเมื่าคบครอง... อาจจะ
คนไม่รู้ว่าเขาเอาอะไรเข้ามาผูกพัน
ให้เรื่องดำเนินต่อกัน... อาจจะเป็น
ตอนจบเบียดโลกแมกซ์.. หรืออาจ
จะเป็นตอนผู้แสดงยังเปลี่ยนเครื่อง
แต่งตัวให้ทัน. ทั้งนี้, ย่อมขึ้นอยู่กับ
ความพอใจของผู้จัด... ผู้กำกับบร
การ..ผู้กำกับเวที หรือบางทีก็ด้วยผู้
เขียนบทของนั้นแหละ ที่ประเดประ
ดังบัญชาว่า รวบรวมว่ากำลังเป็นผู้
เขียนสคริปต์หนังให้เขียนบทโทรทัศน์
หรือไม่

กวีนิพนธ์การ เกล้านั้นแหละ
กรีบ คือท่าของความฉีกแปลกอย่าง
เห็นได้ชัดถึงละครโทรทัศน์ในข้างบน
และคือที่มุ่งข้อเขียนของผมในครั้ง
นี้ ภายหลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์
เรื่อง 'หมอนาคค' ซึ่งทำการแพร่ภาพ
ไปแล้วกว่าหกสัปดาห์พอดี ของ
กลุ่มวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี
วิทยุเอ็ก.

ก่อนนควความจริงใจ ผม
เห็นด้วย ้วยความเคารพทุกประการ
ต่อความตั้งใจของผู้จัดทำ 'เทคนิค' แบบ
นี้มาใช้กับ การละครโทรทัศน์เป็นค
แรก เพราะไม่ใช่หมายถึงเพียงวิ
นาการของ ละครโทรทัศน์นั้นมีความชีวิตชี
วาแต่อย่างใด หากแต่ยังหมายถึงความ
พอใจของ ผู้ที่เฝ้าดูฉาก รมิ
ขาดคแต่ใหม่ออกไปจากถาวรจำเ
อยู่กับภาพลวงตาในท้องถ้ง ที่ถล
ถ่ายสัทธิมาให้ โชชนะที่ถาจาก
ธรรมชาติแก่เหล่านี้ ฝ่ายศิลปกรรม
ของสถานีโทรทัศน์ ไม่สามารถระ
สร้าง - ฤกษ์ให้สมบุรณ์ขึ้นมาได้
ภายในท้องถ้ง อันเคยเคยได้เช่นเคย
กัน.

แต่ในเวลาและโอกาสอันสมควร
มิได้เห็นด้วยเช่นกัน ต่อการที่ผู้เขียน
ซึ่งอยู่ต่อละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่งเรื่อง
ที่ชื่อว่า 'อานาจของภาพ
ที่

ด้วยอารมณ์ และด้วยความละ
อภัยอันในสมอง ที่ผู้ชมได้ประสบ

ทางการแพร่ภาพแพร่เสียงอันฟูเฟื่อง
มาเป็นข้อเขียนแบบเปิดเผยแก่กันเอง
โดยนักเขียนซึ่งสนใจกิจการงานของกรม

พบเห็นเป็นประจำเอง การที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะพยายามยกย่องภาพ 'อวดค่า'
ให้แก่เขารู้ว่าภาพนั้นกับละครย่อมกลมกลืนกันก็เพราะสัทภาพของดอกลิ้น
ไทรอยู่บ่อยครั้งย่อมเป็นถาวรระทำที่ 'เสียง' เก่าแก่กับแก่นความรู้ลึกของผู้
ชมอยู่เท่าเท่าอันผู้รับผิดชอบละครโทรทัศน์เหล่านั้น บัดนี้ทอนความสำคัญ
ในบทบาทของผู้แสดงลงไปอย่างจริงจังและลึกซึ้งขึ้น.

ผมได้ศึกษาละครโทรทัศน์กลายเป็นเวลาชวบปี ได้รับ
ความรู้ถึงทฤษฎีละครเวทีหลายครั้ง เมื่อคณะหรือบุคคลหลายคณะหลายบุคคลได้
นำเอา 'เทคนิค' แปลงใหม่มาใช้กันอย่างแสดงละครของเขา โดยเฉพาะให้
ฉากรายภาพยนตร์ประกอบ ในตอนหลังผมควรจำได้ ไม่มากไม่น้อยแต่ก็ถุ่ม
ยิ่ง จนกระทั่งมาได้ชมละครโทรทัศน์เรื่อง 'หม่อมมาสดา' ในคืนวันอาทิตย์ก่อนแล้ว
ผมจึงได้พบความเสื่อก่อนไปเป็นครั้งแรก เมื่อเกิดกตพจน์ซึ่งผมอยู่ข้างข้าง ระ
หว่างฉากรายภาพยนตร์มีฉากรแสดงกำลังดำเนินอย่างสลับซับซ้อนอยู่ ได้ดูภาพ
ตอนมาอย่างฉงนสงสัยว่า 'เอ๊ะ นี่หนึ่งเรื่องอะไรกันนะ' ผมหันกลับมามอง
ได้พบสายตากที่เต็มไปด้วยความสงสัยของเขาซึ่งส่อประดากระวนกระวายใคร่
รู้อยู่ คำพูดของเขาเพียงแค่นี้ อาจจะเกิดจากความไม่ประสา อาจจะมาจาก
ความกบใจของผมหรือจิตใจที่ตามแต่ แต่ผมก็ให้โอกาสกับหนังฉายขึ้นมาใน
ความรู้สึกของผมทันทีว่า "ขณะที่การดำเนินเรื่องข้างหน้าดำเนินถึงลงสายตา
ผู้ดูได้เคลิ้มคล้อยหลับไปว่า เป็นเหตุฉาวตลกเกิดขึ้นใน 'ละครโทรทัศน์' เรื่อง
หนึ่งนี่ เจ้าเกิดแสนเซอะคนทั้งนี้มันทำให้ 'กลลวง' นั้นแทบย่อยยับไป
ด้วยภาษาพูดเพียงไม่กี่คำของตัวเอง"

ผู้สร้างละครเรื่องนี้ มีสิทธิที่จะภาคภูมิใจในการที่สามารถกระทำใ
ให้ ชุมชนเห็นคุณค่าความเป็นไปว่า ถ้าถึงชมละครแสดง 'เรื่องหกด' ในลักษณะภาพยนตร์
เรื่องหนึ่งถ้าพูดเขาถึงชื่อรายการควรจะเปลี่ยนแต่แรกว่า 'ภาพยนตร์โทรทัศน์'
แต่ผู้สร้างละครเรื่องนี้มีมโนทัศน์เสียใจไปเสียหมด เมื่อสามารถทำ
ให้ผู้ชมเห็นคุณค่าได้ว่าถ้าถึงชมภาพยนตร์ซึ่งมีเรื่องหนึ่งอยู่ ในขณะที่เขาเอง
กำลังพยายามทำละครแสดงชนิดหนึ่งออกมาให้ ปักเขาเรื่อยเต็มปากเต็มคำว่า
รายการ 'ละครโทรทัศน์' 1

ทุกวันนี้เรากำลังพยายามทำ 'ละครโทรทัศน์' ดิฉันยังไม่ใช่หัว
 ครัวคุณคุณนักสร้างบทโทรทัศน์ทั้งหลาย เพราะฉะนั้นเหตุใดเล่าเราจึง
 ไม่พยายามสงวนคำว่า 'ละคร' ให้มันหยดเป็นตัวของตัวเองบ้างในขณะที่
 ภาพยนตร์กำลังระบาดเข้ามาครอบครองโทรทัศน์ เป็นที่ขี้ขลาดจิตใจละ
 เต้นเล็ดใหญ่กว่าเจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์ของสถานีโทรทัศน์ ไทย, ท. ๖ และ
 โทรทัศน์ของกองทัพบก อยู่ ในปัจจุบันนี้ !! ■

ตามพ ทนพณ

ในระบอบนี้ ๆ ทางกรมตำรวจ
ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องการอารักขา ให้ความ
ยามแก่ใจให้ระแวดระวังกันไว้ ว่ามีอะไร
บ้าง ที่ทำให้ผู้โดยสารรถยนต์มีภัย
ไม่ได้รับความปลอดภัย ในการนี้ผู้
บัญชาการตำรวจนครบาล จึงมีใ้
ออกบัตรตรวจการไปในที่ต่าง ๆ ด้วย
ตนเอง เมื่อเห็นสิ่งใดโดยพร้อมด้วย
เอามากักกันแต่ใจอย่าประมาท เช่นการ
แข่งหน้าแข่งหลัง การลี้ภัยโดย
ไม่ให้เอาตัวผู้บัญชาการ การตรวจไม่
ถูกต้อง การขับเร็ว การแข่งรถ
ของผู้ขับขี่ ตลอดจนการแสดงกิริยา
มารยาทของผู้ขับขี่ สิ่งเหล่านี้ควร
การแก้ไขโดยทั่วถึงกันเป็นสำคัญ เป็น
ผลทำให้ปลอดภัยอย่างยิ่งแก่ประชาชน ทั่ว
ไป.

แม้กระนั้นเราก็ได้เห็นวาทะ
กรรมคำรวที่มีทั้งนอกในเพียงแค่งาน
โพก้นการจารจรได้ถูกปรับปรุงให้แล้ว
หลายชั้นนอก โดยเฉพาะเล่มที่ ๑๖
เดือน พ.ศ. ๒๕๓๖ บุญยึกกิจไชย
ของกรรมคำรว ได้ตกลงเพิ่มเติมโพ
ก้นหน้า โดยที่ปรากฏอยู่เสมอในเมื่อ
ประชาชนโดยสรวดเห็นแล้วมีสิ่ง
ของบางอย่าง คือเกิดเรื่องวาระไรที่
ทางการว่าเป็นเรื่องต้องสงสัยว่าผิดค
้นหมายและเท่าใด แต่ผู้โดยสรว
คนไม่ให้สนใจเขาเขว่ไรไม่มีการส
มของกรรมคำรวจึงเป็นไปอย่างยาก
ยากเพื่อแก้ไขโพก้นกรรมคำรวจึงได้
คำวิพากษ์มากมายนักเล็ก ๆ ที่กระ
หน้าวัดก้นโพ ข้างหน้าแห่งหลาย
เขว่ไร พร้อมทั้งนามของผู้เขียนของ
เขียนร้อยเมื่อผู้โดยสรวนอยู่ในวัด
แต่เห็นได้ง่าย ทำให้ผู้โดยสรว
ได้เกิดกาชอากนการแสดงเขว่ไร
และชื่อนชบวไว้โพก้นกกาเช่นนี้
ทำให้ผู้เขียนโดยสรวนมีกระ
ฉิกของกนชอากนท่งกับ การปฏิ
ยักเห็นของกรรมคำรวจึงนับว่าได้
โพก้นหลายก่อนและยังเป็นการส่งเสริม
ความสรวดสรวบของประชาชนอย่าง
น่าชมเชยยิ่ง ▲

A black and white photograph of a man in a suit and tie, smiling. A woman's face is partially visible to his left. The image is grainy and appears to be a reproduction from a newspaper or magazine.

A black and white portrait of an elderly woman, likely the artist, looking slightly to the right. The image is heavily textured and grainy, with a dark, mottled background. The woman's face is the central focus, showing signs of age and a serene expression. Her hair is dark and short. The overall style is reminiscent of a halftone print or a heavily textured photograph.

ไม่คิดปวิติซ้อนแน่

ท่านสมาชิก... คำ

อดีตได้มีมณฑล และอัครราชบัณฑิตยสถานกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๔๖๖
พระมหากษัตริย์ ภายหลังเป็นข้าหลวงประจำกรมการเรือนมาโดยไม่มีผู้ใด ในสมัย
การปกครอง ส.ส. พระราชเสวกบัณฑิตยสถานแห่ง ได้ถอนตัวออกจากพรรค

วิธี มณฑลว่าถาวรกระทรงยศอิตรม
 พระคุณพวักษ์ผู้มีนิต โทณดลให้
 ทราบว่า ทางคณะถาวรถาวรได้ถ่มนิต
 เทให้สมควร ระบอเลิกลูกพนาขบศารม
 พล ทิระเจ้าวิราชถาวรถาวรถาวรถาวร
 เพราะพิจารณาเห็นว่าพระราชบัญญัติ
 นี้ไม่เอื้อประโยชน์แก่ตัวจอมพลเอง และ
 ข้าราชการชั้นเอกด้วย พระคุณพวักษ์
 ผู้มีนิต เอื้อมยื่นข้อไปว่า คณะถาวร
 ถาวรได้เสนอข้อนี้ ไปยังคณะรัฐมนตรี
 แล้ว จะดำริว่าหรือไม่ดี อันแล้วแต่
 ทางสภานิติบัญญัติ

สังเขปเขียนโดย : ส.ส.ว.

